

Wonderful Words of Eternal Life

Steve Flatt

Introduction

The apostle John said "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God." ... "In him was life, and that life was the light of men." ... "The life appeared; we have seen it and testify to it, and we proclaim to you the eternal life, which was with the Father and has appeared to us. We proclaim to you what we have seen and heard, so that you also may have fellowship with us. And our fellowship is with the Father and with his Son, Jesus Christ." (John 1:2, 4 and 1 John 1:2-3)

Jesus invites everyone to "Come to me, all you who are weary and burdened, and I will give you rest. Take my yoke upon you and learn from me, for I am gentle and humble in heart, and you will find rest for your souls. For my yoke is easy and my burden is light." (Matthew 11:28-30)

Peter stated in John 6:68 "Lord ... You have the words of eternal life." These lessons are about those wonderful words of Eternal Life:

Atonement
Covenant
Incarnation
Justification
Propitiation
Reconciliation
Sanctification

நித்திய வாழ்வின் அற்புதமான வார்த்தைகள்

Steve Flatt

அறிமுகம்

அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தில் இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது." ... "அவரில் ஜீவன் இருந்தது, அந்த ஜீவன் மனிதர்களுக்கு ஒளியாக இருந்தது." ... "உயிர் தோன்றியது; நாங்கள் அதைக் கண்டு சாட்சிகொடுத்து, பிதாவினிடத்தில் இருந்து எங்களுக்குத் தோன்றிய நித்திய ஜீவனை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். நாங்கள் கண்டதையும் கேட்டதையும் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம், இதனால் நீங்களும் எங்களோடு கூட்டுறவு கொள்ள வேண்டும். மேலும் நம்முடைய ஐக்கியம் பிதாவுடனும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுடனும் இருக்கிறது." (யோவான் 1:2, 4 மற்றும் 1 யோவான் 1:2-3)

இயேசு அனைவரையும் அழைக்கிறார், "சோர்ந்துபோனவர்களே, சுமை சுமக்கிறவர்களே, நீங்கள் அனைவரும் என்னிடம் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். என் நுகத்தை உங்கள் மீது ஏற்று, என்னிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் உள்ளவனாக இருக்கிறேன், நீங்கள் ஓய்வெடுப்பீர்கள். ஆத்துமாக்கள், என் நுகம் எளிதானது, என் சுமை இலகுவானது." (மத்தேயு 11:28-30)

பேதுரு யோவான் 6:68 இல் "ஆண்டவரே... நித்திய ஜீவனின் வார்த்தைகள் உங்களிடம் உள்ளன" என்று கூறினார். இந்த பாடங்கள் நித்திய ஜீவனின் அற்புதமான வார்த்தைகளைப் பற்றியது:

பரிகாரம்
உடன்படிக்கை
அவதாரம்
நியாயப்படுத்துதல்

BibleWay Publishing grants permission to reproduce for non-commercial purposes lessons in their entirety without change or charge.

Randolph Dunn, Publisher - Roberto Santiago Editor

Website: thebiblewayonline.com

Contact us at info.BiblewayPublishing@gmail.com

June 1, 2006

Atonement

Let me begin by asking, are you in debt? Most of us are. Let me re-phrase it. Are you or have you ever been in debt over your head? Some of you may feel a sense of suffocation because the debt that you owe is more than you can bear. Maybe you're thinking about your mortgage, second mortgage, car payment, student loan and all those credit cards that have piled up. You suddenly are beginning to realize your income doesn't equal the outgo and bankruptcy may be staring you in the face. WHOA!

Now this lesson isn't about physical indebtedness. But if you're deep in debt or have been, you will better appreciate in your heart the nature of this lesson.

Atonement may bring the image of those dry old dusty preacher words. If you've been to church at all, you've probably heard preachers somewhere stand up and talk about atonement. Maybe you heard what it meant, but you've forgotten and you don't know that you ever really want to know again. Atonement is a wonderful word that you and I don't even have the luxury of not understanding, if we're Christians. It's a word that shapes and manifests the destiny of our lives.

What does it mean? The dictionary provides its secular definition; to supply a need or to restore a deficiency. Interestingly enough, the Greek word used in the writing of the New Testament meant to pay a debt and particularly to pay a debt that an individual would be unable to pay. If you were to do that you would have atoned the debt. That's the reason for the little introduction about financial indebtedness. But atonement as used in the Bible has nothing to do with financial indebtedness. It has something far more important than that.

God creates every human being in His image. (Genesis 1:27) He creates every one of us absolutely spotless, holy and without sin. Some of you have heard the doctrine of original sin proposed. It is the idea that when a child comes from its mother's womb it already has sinned as it has its

சாந்தப்படுத்துதல்
சமரசம்
புனிதப்படுத்துதல்

பைபிள்வே பப்ளிஷிங் மறுஉருவாக்கம் செய்ய
அனுமதி வழங்குகிறது
மாற்றமோ அல்லது கட்டணமோ இல்லாமல்
முழுவதுமாக வணிக நோக்கற்ற பாடங்கள்.
ராண்டால்ஃப் டன், வெளியீட்டாளர் - ராபர்டோ
சாண்டியாகோ ஆசிரியர்

இணையதளம்: thebiblewayonline.com

எங்களை தொடர்பு

கொள்ளவும் info.BiblewayPublishing@gmail.com

ஜூன் 1, 2006

பரிகாரம்

நான் கேட்பதன் மூலம் ஆரம்பிக்கிறேன், நீங்கள் கடனில் உள்ளீர்களா? நம்மில் பெரும்பாலானவர்கள். அதை மீண்டும் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் அல்லது நீங்கள் எப்போதாவது உங்கள் தலைக்கு மேல் கடன்பட்டிருக்கிறீர்களா? உங்களில் சிலருக்கு மூச்சுத் திணறல் ஏற்படலாம், ஏனெனில் நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய கடன் உங்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமாக உள்ளது. உங்கள் அடமானம்,

parents' sins. There is nothing in the Bible to validate that. Instead Jesus told the disciples in Luke 18 to let the little children come and be around him for such is the kingdom of God. They're not sinners. They're innocent and wonderful and clean. God really does make us in his image in a multitude of ways, one way being we're pure and without the stain of sin. But as we grow older and mature, one by one, time after time, we choose to sin. The Greek word rendered sin means to miss the mark. It was often used as an archery term. If someone was shooting at a bull's-eye and the arrow went off-centered just a little bit, that person missed the mark. That's the idea of sin. When I miss the mark of God's ideal for my life, I've sinned. When we hear the word sin or sinner, we tend to associate it with some heinous things. We think about criminal behavior. We think about that which is socially unacceptable and it includes all that. So, whenever we miss the mark for God's ideal for our life, we sin. Whenever we do something that God would not have us do, we've sinned. Whenever we don't do something that God would have us do, we've sinned. So make sure we understand that every time that you miss a mark, we've fallen short of God's intent and you have sinned.

Paul states in Romans 3:23 "all have sinned and fallen short of God's glory." In missing the mark, we begin to incur a debt to our Creator. He created us sinless and in His image, but little by little we begin to incur sin and a chasm grows. The question is what are we going to do about it? That's a tough question. Since all men and women are sinners, they cannot pay that debt for each other. I don't have enough holiness to take care of myself let alone give you any. You don't have enough to take care of yourself let alone to lend me any. So collectively we're no better off than we are individually. We're just a mass of humanity going through time with this huge sin debt that will kill us.

Paul also said in Romans 6:23, "The wages of sin is death..." The idea of wage is that there is something earned by our actions. That's the pay back. That's what's coming our way. What we can expect for our sin is death. You say, what's death? Oh, it doesn't mean being put into a casket under the ground, that's going to happen anyway. The word "death" means separation. Our sin debt causes us to be separated from the Almighty God who made us so perfect. Incidentally, the idea would be like the separation and the relationship you have with your banker if you kept accumulating a debt that you could not pay.

Well what do we do? Praise the Lord, God gave an answer. The answer has its roots way back in the Old Testament. Take your Bible and turn to Leviticus 17:11. It states a fundamental principle that is eternal. **"For the life of a creature is in the blood, and I have given it to you to make atonement for yourselves on the altar."** Now I'm not sure why, but if you think about it for a moment it

இரண்டாவது அடமானம், கார் செலுத்துதல், மாணவர் கடன் மற்றும் குவிந்து கிடக்கும் அனைத்து கிரெடிட் கார்டுகளையும் பற்றி நீங்கள் யோசித்துக்கொண்டிருக்கலாம். உங்கள் வருமானம் வெளிச்செல்லும் நிலைக்குச் சமமாக இல்லை என்பதை நீங்கள் திடீரென்று உணரத் தொடங்கியுள்ளீர்கள், மேலும் திவால்நிலை உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அடடா!

இப்போது இந்தப் பாடம் உடல் கடனைப் பற்றியது அல்ல. ஆனால் நீங்கள் கடனில் ஆழ்ந்திருந்தால் அல்லது இருந்திருந்தால், இந்தப் பாடத்தின் தன்மையை உங்கள் இதயத்தில் நன்றாகப் பாராட்டுவீர்கள்.

பிராயச்சித்தம் அந்த உலர்ந்த பழைய தூசி படிந்த சாமியார் வார்த்தைகளின் படத்தை கொண்டு வரலாம். நீங்கள் தேவாலயத்திற்குச் சென்றிருந்தால், எங்கோ சாமியார்கள் எழுந்து நின்று பரிகாரத்தைப் பற்றி பேசுவதைக் கேட்டிருக்கலாம். அதன் அர்த்தம் என்னவென்று நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள், நீங்கள் எப்போதாவது மீண்டும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. பிராயச்சித்தம் என்பது ஒரு அற்புதமான வார்த்தை, நாங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தால், உங்களுக்கும் எனக்கும் புரியாத சொகுசு கூட இல்லை. இது நம் வாழ்வின் விதியை வடிவமைத்து வெளிப்படுத்தும் வார்த்தை.

இதற்கு என்ன அர்த்தம்? அகராதி அதன் மதச்சார்பற்ற வரையறையை வழங்குகிறது; தேவையை வழங்க அல்லது குறைபாட்டை மீட்டெடுக்க. சுவாரஸ்யமாக, புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது கடனை செலுத்துவதையும் குறிப்பாக ஒரு தனிநபரால் செலுத்த முடியாத கடனை செலுத்துவதையும் குறிக்கிறது. அப்படிச் செய்திருந்தால் கடனைப் பரிகாரம் செய்திருப்பீர்கள். நிதிக் கடன் பற்றிய சிறிய அறிமுகத்திற்கு அதுவே காரணம். ஆனால் பைபிளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள

begins to piece together. God and His infinite wisdom decreed in essence that "humans, you're sinning and that sin is sapping the life away from you. Sin is creating a debt to Me that is drawing you farther and farther from Me. Your life is being drained and life is made possible by blood." Incidentally only in the last few years are we scientifically beginning to understand just how true that statement is, how necessary blood is to life. Then God said, "Why don't We let blood, sacrificial blood poured out on the altar, pay for sin? It will atone for sin. Hundreds and hundreds and hundreds of years later in the New Testament when the Hebrew writer was writing under inspiration in Chapter 9, verse 22, he repeats the same theme. It says, "without the shedding of blood, there can be no forgiveness" of sin. There has to be life to pay for sin. Life pays for death.

So Israel, knowing their sin and the growing chasm between them and God, saw payment for that sin debt that God specifically provided called "The Day of Atonement." The Day of Atonement would be that one day every year where Israel as a nation would have their sin debt taken care of. Aaron, who was the high priest, would have to take care of his own sin. "Aaron shall bring the bull for his own sin offering to make atonement for himself and his household, and he is to slaughter the bull for his own sin offering." (Leviticus 16:11) Aaron would cut that bull's throat and pour the blood out on the altar to atone for his own sin, but then he had to do something else.

He would then slaughter the goat for the sin offering for the people and take its blood behind the curtain to do with it as he did with the bull's blood. He would sprinkle it on the atonement cover and in front of it. In this way, he made atonement for the Most Holy Place because of the uncleanness and rebellion of the Israelites, whatever their sins had been. You see, God decreed that with the shedding of that blood, sin could have atonement. It could be paid. So Aaron did that until he died and then the high priest did it for years and for generations and for centuries, but there was one problem. The people were offering those blood sacrifices of animals in faith. They were coming before God obediently and they were humble and that pleased God and so God smiled upon those people, He forgave them, but what we need to understand is that the sin debt wasn't really being paid. Not by those animals. (Leviticus 16:15)

In Hebrews 10:1-3 the Bible says "The law is only a shadow of the good things that are coming---not the realities themselves. For this reason it can never, by the same sacrifices repeated endlessly year after year, make perfect those who draw near to worship. If it could, would they not have stopped being offered? For the worshipers would have been cleansed once for all, and would no longer have felt guilty for their sins. But those sacrifices are an annual reminder of sins," and verse 4 states, "because it is impossible for the blood of bulls and goats to take away

பிராயச்சித்தம் நிதிக் கடனுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லை. அதைவிட மிக முக்கியமான ஒன்று அதில் உள்ளது.

கடவுள் ஒவ்வொரு மனிதனையும் தன் சாயலில் படைக்கிறார். (ஆதியாகமம் 1:27) அவர் நம் ஒவ்வொருவரையும் முற்றிலும் களங்கமற்ற, பரிசுத்தமான மற்றும் பாவமில்லாத சிருஷ்டி செய்கிறார். உங்களில் சிலர் மூல பாவத்தின் கோட்பாட்டை முன்மொழியக் கேட்டிருப்பீர்கள். ஒரு குழந்தை தாயின் வயிற்றில் இருந்து வரும் போது அது ஏற்கனவே தனது பெற்றோரின் பாவங்களைப் போலவே பாவமும் செய்துவிட்டது என்பது கருத்து. அதை உறுதிப்படுத்த பைபிளில் எதுவும் இல்லை. அதற்கு பதிலாக, இயேசு லூக்கா 18 இல் சீடர்களிடம் சிறு பிள்ளைகள் வந்து தன்னைச் சுற்றி இருக்கட்டும், ஏனென்றால் கடவுளுடைய ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டது. அவர்கள் பாவிகள் அல்ல. அவர்கள் அப்பாவிகள் மற்றும் அற்புதமானவர்கள் மற்றும் சுத்தமானவர்கள். கடவுள் உண்மையில் நம்மை பல வழிகளில் அவரது சாயலில் உருவாக்குகிறார், ஒரு வழி நாம் தூய்மையாகவும் பாவத்தின் கறை இல்லாமல் இருக்கிறோம். ஆனால் நாம் வயதாகி, முதிர்ச்சியடையும் போது, ஒவ்வொருவராக, காலங்காலமாக, நாம் பாவத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். பாவம் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையின் அர்த்தம் குறி தவறுவது. இது பெரும்பாலும் வில்வித்தை சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டது. யாரோ ஒரு காளையின் கண்ணில் சுடும்போது, அம்பு சிறிது சிறிதாக நடுவில் சென்றால், அந்த நபர் குறி தவறிவிட்டார். பாவம் என்ற எண்ணம் அது. என் வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்தின் அடையாளத்தை நான் தவறவிட்டால், நான் பாவம் செய்தேன். பாவம் அல்லது பாவி என்ற வார்த்தையைக் கேட்கும்போது, அதை சில மோசமான விஷயங்களுடன் தொடர்புபடுத்த முனைகிறோம். குற்றவியல் நடத்தை பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். சமூக ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது மற்றும் அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். எனவே, நம்

sins." If you think about it, you know that's right. There's no way that the blood from an animal, even if it's offered in obedience and humility, could take away the sin of one who was made in the image of God. Therefore: no human being with those animal sacrifices could ever be truly cleansed. So entered Jesus Christ, The Word, who became flesh.

John 1:1, "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God." Verse 14 states "the Word became flesh and dwelt among us and we beheld the glory of the only begotten of the Father." Hebrews 4:15 says that he lived a sinless life. "We don't serve a high priest, who cannot deal with our infirmities, but he has been tempted in all points like we, yet he was without sin." So when that one perfect, sinless individual came and lived, it made him fit to be the real, genuine and authoritative payment for the sin debt. "For Christ did not enter a man-made sanctuary that was only a copy of the true one; he entered heaven itself, now to appear for us in God's presence. Nor did he enter heaven to offer himself again and again, the way the high priest enters the Most Holy Place every year with blood that is not his own." (Hebrews 9:24) This wasn't a copy. This wasn't a ritual and this wasn't a ceremony. Jesus actually paid the price.

John the Baptist "saw Jesus coming toward him and said, 'Look, the Lamb of God, who takes away the sin of the world!'" (John 1:29) The apostle John also wrote in 1 John 2:1-2 "My dear children, I write this to you so that you will not sin. But if anybody does sin." Don't you like that? He says I'm trying to get you not to sin, but I know you're going to sometimes. When you do sin, listen. "We have one who speaks to the Father in our defense---Jesus Christ, the Righteous One. He is the atoning sacrifice for our sins, and not only for ours but also for the sins of the whole world." Isn't that incredible? Yes. Isn't that unfathomable? Yes, it is. Isn't that too good to be true? No, it's not too good to be true. It's absolutely true. When you go to that cross and when you accept that sacrifice and believe on the only name that you can believe in wherein you must be saved, Jesus. (Acts 4:12) When you repent of your sins, Acts 20:21, and when you re-enact that very death, burial, and resurrection by allowing yourself to be buried with Christ in the waters of baptism to come up a new creature with your sin buried in that watery grave, Romans 6:3-5, you become a Christian and you understand the concept of atonement.

John Bunyan wrote in the 17th Century one of the most famous works of all, called "Pilgrim's Progress." The main character in "Pilgrim's Progress" was a character called "Christian." It was all symbolic. Listen to what he said about Christian in this work. "Now I saw in my dream that the highway up which Christian was to go was fenced on either side by a wall, and that wall was called salvation. Up this way therefore did Burden Christian run, but not without great difficulty because of the load that was on his back. He

வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்திற்கான அடையாளத்தை நாம் தவறவிடும்போது, நாம் பாவம் செய்கிறோம். கடவுள் நம்மால் செய்ய விரும்பாத ஒன்றை நாம் செய்யும்போதெல்லாம், நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் கடவுள் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் செய்யவில்லையோ, அப்போதெல்லாம் நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு குறி தவறும்போது, நாங்கள் கடவுளின் நோக்கத்தை இழந்துவிட்டோம், நீங்கள் பாவம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த நபர் குறி தவறிவிட்டார். பாவம் என்ற எண்ணம் அது. என் வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்தின் அடையாளத்தை நான் தவறவிட்டால், நான் பாவம் செய்தேன். பாவம் அல்லது பாவி என்ற வார்த்தையைக் கேட்கும்போது, அதை சில மோசமான விஷயங்களுடன் தொடர்புபடுத்த முனைகிறோம். குற்றவியல் நடத்தை பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். சமூக ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது மற்றும் அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். எனவே, நம் வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்திற்கான அடையாளத்தை நாம் தவறவிடும்போது, நாம் பாவம் செய்கிறோம். கடவுள் நம்மால் செய்ய விரும்பாத ஒன்றை நாம் செய்யும்போதெல்லாம், நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் கடவுள் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் செய்யவில்லையோ, அப்போதெல்லாம் நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு குறி தவறும்போது, நாங்கள் கடவுளின் நோக்கத்தை இழந்துவிட்டோம், நீங்கள் பாவம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த நபர் குறி தவறிவிட்டார். பாவம் என்ற எண்ணம் அது. என் வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்தின் அடையாளத்தை நான் தவறவிட்டால், நான் பாவம் செய்தேன். பாவம் அல்லது பாவி என்ற வார்த்தையைக் கேட்கும்போது, அதை சில மோசமான விஷயங்களுடன் தொடர்புபடுத்த முனைகிறோம். குற்றவியல் நடத்தை பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். சமூக ரீதியாக

ran thus till he came to a place somewhat ascending and upon that place stood a cross and a little below in the bottom, a sepulcher. So I saw in my dream that just as Christian came up with the cross, his burden loosed from off his shoulders and fell from his back and began to tumble and so continued to do until it came to the mouth of the sepulchre where it fell in and I saw it no more." We lose our burden when we come to the cross too. Lesson #1065, Steve Flatt 7-7-1992

Covenant

One of the most precious and encouraging words in the English language, or any language for that matter, is the word "covenant." Covenant, it's precious. It's not just precious, it's prevalent. Would it surprise you to know that the word covenant is used hundreds of times in the Bible? It is imperative that we understand its meaning.

1. Covenants were a permanent enduring bond between two parties that were not to be broken. Now notice those words I used, permanent, enduring, not broken. We're talking about real cement. Covenants were pledges of undeniable trust. What is a covenant? Is it akin to a contract? Or, like one teenager said "A covenant is a super glue contract." But a covenant is not like a contract. The difference goes back into the very reason for their inception. A contract is built upon mutual distrust. That's why you have a contract. But a covenant is built upon mutual trust. So in that sense they are exactly opposite.

If you or your business sells a house or something else you write up a contract. You make sure you've got all these ramifications just in case the other party fails to come through with their end of the bargain. That's a contract. But a covenant doesn't have those stipulations. The only real ramification of a broken covenant is just that, brokenness, and all of the hurt that goes with that. So a contract is that enduring bond formed by undeniable trust.

2. A covenant as seen in the Bible is often symbolized by an exchange of gifts. For example, the Bible gives a number of instances where men would make covenants with each other and they exchanged certain parts of their garments in order to solidify and to symbolize the covenant. The men would often trade tunics. They would trade their coats. As one of them walked down the way, and you saw Bill wearing Bob's coat, you'd probably think, "Well, look Bill must be in covenant with Bob because he has on his outer garment." Often times when two men would enter into covenant in the old days, they would swap belts, and they would even

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது மற்றும் அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். எனவே, நம் வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்திற்கான அடையாளத்தை நாம் தவறவிடும்போது, நாம் பாவம் செய்கிறோம். கடவுள் நம்மால் செய்ய விரும்பாத ஒன்றை நாம் செய்யும்போதெல்லாம், நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் கடவுள் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் செய்யவில்லையோ, அப்போதெல்லாம் நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு குறி தவறும்போது, நாங்கள் கடவுளின் நோக்கத்தை இழந்துவிட்டோம், நீங்கள் பாவம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் அதை சில மோசமான விஷயங்களுடன் தொடர்புபடுத்த முனைகிறோம். குற்றவியல் நடத்தை பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். சமூக ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது மற்றும் அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். எனவே, நம் வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்திற்கான அடையாளத்தை நாம் தவறவிடும்போது, நாம் பாவம் செய்கிறோம். கடவுள் நம்மால் செய்ய விரும்பாத ஒன்றை நாம் செய்யும்போதெல்லாம், நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் கடவுள் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் செய்யவில்லையோ, அப்போதெல்லாம் நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு குறி தவறும்போது, நாங்கள் கடவுளின் நோக்கத்தை இழந்துவிட்டோம், நீங்கள் பாவம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் அதை சில மோசமான விஷயங்களுடன் தொடர்புபடுத்த முனைகிறோம். குற்றவியல் நடத்தை பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். சமூக ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது மற்றும் அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். எனவே, நம் வாழ்க்கைக்கான கடவுளின் இலட்சியத்திற்கான அடையாளத்தை நாம் தவறவிடும்போது, நாம் பாவம் செய்கிறோம். கடவுள் நம்மால் செய்ய விரும்பாத ஒன்றை

place a weapon on that belt. It was a way of saying, if I'm in covenant with another individual and if you try to harm him, you'll have to deal with me also. We're in covenant.

By the way, there is one form of covenant that most adult people that I know enter into today in this world. It's marriage. That's a covenant, so says Malachi. It was also quoted in the 13th chapter of Hebrews. Even in marriage today they exchange rings and have done that for centuries as a symbol to solidify the covenant. There's often the exchange of gifts.

3. A covenant is designed to transcend time. You don't wear out a covenant. Oh, it can be fulfilled. An example of that is discussed below, but as long as it's meant to be enforced, it will keep going. Even death may not stop a covenant and that will be discussed later also.

So a covenant is a permanent, enduring, undeniable bond of trust and is often symbolized by gifts and transcends time.

What does the Bible tell us about covenants? For the sake of discussion they will be combined into three types of covenants. There are covenants between two people, men making covenants with God and God making covenants with men.

1. Covenants between two people. Abraham made a covenant with Abimelech. (Genesis 21) Laban made a covenant with Jacob. (Genesis 31) Ahab and Ben-Hadad made a covenant in 1 Kings 20:34. The covenant in the Bible between people most of us would probably think of was between David and Jonathan, King Saul's son. These two were closer than physical brothers. "After David had finished talking with Saul, Jonathan became one in spirit with David, and he loved him as himself. From that day Saul kept David with him and did not let him return to his father's house." (1 Samuel 18:1-2) Now look at verse 3. "And Jonathan made a covenant with David because he loved him as himself. Jonathan took off the robe he was wearing and gave it to David, along with his tunic, and even his sword, his bow and his belt." You see those symbols, those gifts, they were in covenant. They loved each other beyond description and they said nothing will ever keep us apart. Incidentally, in two chapters later in 1 Samuel 20, the covenant is affirmed.

What may be one of the most touching scenes in the Bible that I can remember was years later, after Jonathan and his father, Saul, had been killed by the Philistines. David had become king over all Israel. One day David summoned his guard around him and said, "Is there anyone still left of the house of Saul to whom

நாம் செய்யும்போதெல்லாம், நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் கடவுள் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் செய்யவில்லையோ, அப்போதெல்லாம் நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு குறி தவறும்போது, நாங்கள் கடவுளின் நோக்கத்தை இழந்துவிட்டோம், நீங்கள் பாவம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கடவுள் நம்மைச் செய்ய விரும்பும் ஒன்றைச் செய்யாதே, நாம் பாவம் செய்தோம். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு குறி தவறும்போது, நாங்கள் கடவுளின் நோக்கத்தை இழந்துவிட்டோம், நீங்கள் பாவம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கடவுள் நம்மைச் செய்ய விரும்பும் ஒன்றைச் செய்யாதே, நாம் பாவம் செய்தோம். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு குறி தவறும்போது, நாங்கள் கடவுளின் நோக்கத்தை இழந்துவிட்டோம், நீங்கள் பாவம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ரோமர் 3:23-ல் பவுல் குறிப்பிடுகிறார், "எல்லோரும் பாவம் செய்து, தேவனுடைய மகிமையை இழந்துவிட்டார்கள்." குறி தவறியதால், நம் படைப்பாளருக்கு நாம் கடனைச் செலுத்தத் தொடங்குகிறோம். அவர் நம்மை பாவமற்றவராகவும் அவருடைய சாயலாகவும் படைத்தார், ஆனால் சிறிது சிறிதாக நாம் பாவம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறோம் மற்றும் ஒரு இடைவெளி வளர்கிறது. அதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதுதான் கேள்வி. அது ஒரு கடினமான கேள்வி. எல்லா ஆண்களும் பெண்களும் பாவிக்க என்பதால், அவர்களால் ஒருவருக்கொருவர் அந்தக் கடனை செலுத்த முடியாது. என்னைக் கவனித்துக் கொள்ள எனக்கு போதுமான புனிதம் இல்லை, உங்களுக்கு எதையும் கொடுக்கட்டும். எனக்கு கடன் கொடுப்பது ஒருபுறம் இருக்க, உங்களை கவனித்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு உங்களிடம் இல்லை. எனவே கூட்டாக நாம் தனித்தனியாக இருப்பதை விட சிறப்பாக இல்லை. நம்மைக் கொல்லும் இந்த மாபெரும் பாவக் கடனுடன்

I can show kindness for Jonathan's sake?" (2 Samuel 9:1) There was a little boy, or if he had been little, he was grown now. His name was Mephibosheth. When the city was being sacked, the nurse had dropped him, he had become crippled and now he was in hiding in a little wilderness outpost called Lo Debar. David sent for him and put him at the king's table and gave him all of Jonathan's possessions. David told Mephibosheth "the reason I'm doing this is because I have been in covenant with your father." Now do you get a picture of the strength of covenants?

2. Covenants between men and God. Sometimes covenants were made between men and God, where men initiated it. Jacob made one to God in Genesis 28. Josiah made another in 2 Kings 23. Joshua made a covenant to God in Joshua 24:25.
3. Covenants between God and man. God initiates and makes a covenant with man. Had you rather have a promise from God or a promise from a fellow human being? The answer to that is rather obvious. Why would we rather have a covenant from God? They are the most important covenants for the following reasons:
 - a. God has the power to make greater covenants. God can do things for us that we never could if He chooses to. We have a sin problem. There's nothing you or I can do for that, nothing you can do for me for that but if God chose to make a covenant, He could take care of it.
 - b. God will never break a covenant. He is all faithful. There is no question of the trust in him. It is absolutely permanent.

Well, what are some of God's covenants?

Let's look at four or five examples of God initiating a covenant with man.

- a. After God had destroyed the earth by water and saved Noah and his family and that whole host of animals in the ark, God said, "I establish my covenant with you: Never again will all life be cut off by the waters of a flood; never again will there be a flood to destroy the earth. And God said, 'This is the sign of the covenant I am making between me and you and every living creature with you, a covenant for all generations to come: I have set my rainbow in the clouds, and it will be the sign of the covenant between me and the earth.'" (Genesis 9:11-12) That is a promise of trust from God. Write it down and put it in stone, it will never change. Every time we get a nice rain and the rays of sunshine come through those beads of water and we look up and see that multi-colored rainbow in the sky, we're reminded that our God's keeping his word. The rain

காலங்காலமாக கடந்து செல்லும் மனித இனம் மட்டுமே.

பவுல் மேலும் ரோமர் 6:23 இல், "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்..." கூலியின் கருத்து என்னவென்றால், நமது செயல்களால் சம்பாதித்த ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் பேபேக். அதுதான் நம் வழியில் வருகிறது. நமது பாவத்திற்கு நாம் எதிர்பார்ப்பது மரணம். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், மரணம் என்றால் என்ன? ஓ, பூமிக்கு அடியில் ஒரு கலசத்தில் வைப்பது அர்த்தமல்ல, அது எப்படியும் நடக்கும். "மரணம்" என்ற சொல்லுக்குப் பிரிதல் என்று பொருள். நம்முடைய பாவக் கடன் நம்மை மிகவும் பரிபூரணமாக்கிய சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளிடமிருந்து நம்மைப் பிரிக்கச் செய்கிறது. தற்செயலாக, நீங்கள் செலுத்த முடியாத கடனைக் குவித்துக்கொண்டே இருந்தால், உங்கள் வங்கியாளருடன் நீங்கள் வைத்திருக்கும் பிரிவினை மற்றும் உறவைப் போல யோசனை இருக்கும்.

சரி நாம் என்ன செய்வது? கர்த்தரைத் துதியுங்கள், கடவுள் ஒரு பதிலைக் கொடுத்தார். பதில் பழைய ஏற்பாட்டில் அதன் வேர்களைக் கொண்டுள்ளது. உங்கள் பைபிளை எடுத்து லேவியராகமம் 17:11 க்கு திரும்பவும். அது நித்தியமான ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையைக் கூறுகிறது. "ஒரு உயிரினத்தின் உயிர் இரத்தத்தில் உள்ளது, பலிபீடத்தில் உங்களுக்காகப் பாவநிவிர்த்தி செய்ய நான் அதை உங்களுக்குக் கொடுத்தேன்." இப்போது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் நீங்கள் அதைப் பற்றி ஒரு கணம் யோசித்தால் அது ஒன்றாகத் தொடங்குகிறது. கடவுளும் அவருடைய எல்லையற்ற ஞானமும் "மனிதர்களே, நீங்கள் பாவம் செய்கிறீர்கள், அந்த பாவம் உங்களிடமிருந்து உயிரைப் பறிக்கிறது. பாவம் எனக்கு ஒரு கடனை உருவாக்குகிறது, அது உங்களை என்னிடமிருந்து வெகுதூரம் இழுக்கிறது. உங்கள் வாழ்க்கை வடிகட்டப்படுகிறது, இரத்தத்தால் வாழ்க்கை சாத்தியமாகும். தற்செயலாக கடந்த சில ஆண்டுகளில் மட்டுமே அந்த அறிக்கை எவ்வளவு உண்மை, இரத்தம் உயிர்வாழ்வதற்கு எவ்வளவு அவசியம்

didn't stop in those days. It stops for us doesn't it? There's the promise. Oh, that's just the first.

b. After God sent Moses back to Egypt to deliver the children of Israel out of their captivity, Moses said "The Lord our God made a covenant with us at Horeb. It was not with our fathers that the Lord made this covenant, but with us, with all of us who are alive here today. The Lord spoke to you face to face out of the fire on the mountain. ... At that time I stood between the Lord and you to declare to you the word of the Lord, because you were afraid of the fire and did not go up to the mountain." (Deuteronomy 5:2, 4) Then Moses recounts what we call today the Ten Commandments, the very foundation of that old covenant with the people of Israel. God said, "I'm going to be your God, I'm going to lead you. I'm going to bless you as I promised Abraham." That was the covenant. God stayed faithful to it. But that covenant with the Israelites wasn't designed to be God's final, most comprehensive, and best covenant.

c. God had something to say through the prophet Jeremiah about that old covenant with Israel. "'The time is coming,' declares the Lord, 'when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah. It will not be like the covenant I made with their forefathers when I took them by the hand to lead them out of Egypt, because they broke my covenant.'" (Jeremiah 31:31-32) Now see what happens. Sometimes human beings break that pledge of trust. "Though I was a husband to them," declares the Lord, 'This is the covenant I will make with the house of Israel after that time,' declares the Lord. 'I will put my law in their minds and write it on their hearts, I will be their God and they will be my people'." (Jeremiah 31:32-34) Oh, what a beautiful promise. It still took a few hundred years, but finally as stated in Romans 5 at just the right time, Jesus Christ came and as he was about to die, he was preparing his people and all the people of the world, for what was going to be that new covenant.

d. Listen to what Jesus said to the apostles in the Upper Room just hours before he would die. "While they were eating, Jesus took bread, gave thanks and broke it and gave it to his disciples saying, 'Take and eat, this is my body.' Then he took the cup, gave thanks and offered it to them saying, 'Drink from it all of you, this is my blood of the covenant which is poured out for many for the forgiveness of sin.'" (Matthew 26:26-27) "The new covenant is starting right now, just in a matter of hours, as my blood is poured out, the forgiveness of all sins, Jews, Gentiles, everybody who comes to me, it's going to be there for the offering and it will never go away as long as the earth is allowed to stand."

என்பதை அறிவியல் ரீதியாக புரிந்து கொள்ளத் தொடங்குகிறோம். அப்போது கடவுள், "நாம் ஏன் பலிபீடத்தின் மீது சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தை, பாவத்திற்குச் செலுத்த அனுமதிக்கக் கூடாது? அது பாவத்தைப் போக்கிவிடும். நூற்றுக்கணக்கான மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு புதிய ஏற்பாட்டில் எபிரேய எழுத்தாளர் அத்தியாயம் 9, வசனம் 22 இல் தூண்டுதலின் கீழ் எழுதும் போது, அவர் அதே கருப்பொருளை மீண்டும் கூறுகிறார். அது சொல்கிறது, "இரத்தம் சிந்தாமல், பாவத்திற்கு மன்னிப்பு இல்லை". பாவத்தை செலுத்த வாழ்க்கை இருக்க வேண்டும். வாழ்க்கை மரணத்தை செலுத்துகிறது.

எனவே இஸ்ரவேலர், தங்கள் பாவத்தையும், அவர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையே வளர்ந்து வரும் இடைவெளியை அறிந்து, கடவுள் குறிப்பாக "நிவாரண நாள்" என்று வழங்கிய பாவக் கடனை செலுத்துவதைக் கண்டார். பாவநிவாரண நாள் என்பது ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு தேசமாக இஸ்ரேல் அவர்களின் பாவக் கடனைக் கவனித்துக்கொள்ளும் நாளாகும். பிரதான ஆசாரியனாக இருந்த ஆரோன் தன் பாவத்தை தாமே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். "தனக்காகவும் தன் வீட்டாருக்காகவும் பாவநிவிர்த்தி செய்ய ஆரோன் தன் பாவநிவாரணபலிக்காகக் காளையைக் கொண்டுவரக்கடவன்; (லேவியராகமம் 16:11) ஆரோன் அந்தக் காளையின் தொண்டையை அறுத்து, பலிபீடத்தின் மீது இரத்தத்தை ஊற்றி தன் சொந்த பாவத்திற்குப் பரிகாரம் செய்வான், ஆனால் அவன் வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டியிருந்தது.

பின்னர் அவர் மக்களுக்கான பாவநிவாரண பலிக்காக ஆட்டை அறுத்து, அதன் இரத்தத்தை திரைக்குப் பின்னால் எடுத்து, காளையின் இரத்தத்தைப் போலவே அதைச் செய்வார். அதை பரிகார அட்டையிலும் அதன் முன்னிலும் தூவி விடுவார். இப்படியாக, இஸ்ரவேலர்களின் அசுத்தம் மற்றும் கலகத்தின் காரணமாக, அவர்களுடைய பாவங்கள் என்னவாக இருந்தாலும், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்காக

The whole Hebrew letter is a great treatise about the superiority of this new covenant over the old. But look at the Hebrew writer's commentary on the covenant Jesus set up. It says, "But the ministry Jesus has received is as superior to theirs (talking about the old) as the covenant of which he is mediator is superior to the old one, and it is founded on better promises. For if there had been nothing wrong with that first covenant, (that was the covenant under Moses) no place would have been sought for another. But God found fault with the people and said: The time is coming, declares the Lord, when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah. It will not be like the covenant I made with their forefathers when I took them by the hand to lead them out of Egypt, because they did not remain faithful to my covenant, and I turned away from them, declares the Lord" (Hebrews 8:6-9 with verses 8 and 9 quoted from Jeremiah 31) "By calling this covenant 'new,' he has made the first one obsolete." (Hebrews 8:13) I've got good news for you. If you've never understood the Bible, the Old Testament was the Old Covenant, the New Testament is the new covenant. We don't have to observe all the rituals, regulations and ordinances of the Old. Why? Colossians 2:14 tells us it is because Jesus came and fulfilled the Old Covenant. The death of the testator, Jesus being nailed to the cross, ended the Old Covenant and ushered in a new and better covenant. It's founded on better promises and it's got a better solution. It's not my and your keeping every letter of the law perfectly. Our new covenant is founded on a Savior whose blood will take away our sins, because we can't take it away ourselves. Every Lord's Day, when we gather and we break unleavened bread, we're reminded of that covenant. There's the symbol like the wedding ring. Whenever we take that fruit of the vine, we think about, "this is the blood of My covenant." (Matthew 26:28) Remember God pledged goodness to us and He's asking us now to return to His covenant. We must pledge that goodness back to Him and offer our lives as sacrifices to Him. Covenant is a great word.

Amazing Grace #1072, Steve Flatt 8- 16- 1992

Incarnation

What is the most startling doctrine that a human being could imagine?

God would become a man. That's it: that God would become a man and that is the definition of the word, "Incarnation," God coming in the flesh. Today in our lesson I want us to stretch our minds to try and encompass what that means.

"In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. He was with God in the

அவர் பரிகாரம் செய்தார். நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், அந்த இரத்தத்தை சிந்துவதன் மூலம், பாவத்திற்கு பரிகாரம் செய்ய முடியும் என்று கடவுள் கட்டளையிட்டார். அது செலுத்தப்படலாம். எனவே ஆரோன் இறக்கும் வரை அதைச் செய்தார், பின்னர் பிரதான ஆசாரியர் அதை பல ஆண்டுகளாக, தலைமுறைகள் மற்றும் பல நூற்றாண்டுகளாக செய்தார், ஆனால் ஒரு பிரச்சனை இருந்தது. ஜனங்கள் அந்த மிருகங்களின் இரத்த பலிகளை விசுவாசத்தோடு செலுத்தினார்கள். அவர்கள் கீழ்ப்படிதலுடன் கடவுளுக்கு முன்பாக வந்தார்கள், அவர்கள் தாழ்மையுடன் இருந்தார்கள், அது கடவுளைப் பிரியப்படுத்தியது, அதனால் கடவுள் அந்த மக்களைப் பார்த்து புன்னகைத்தார், அவர் அவர்களை மன்னித்தார். ஆனால் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், பாவக் கடன் உண்மையில் செலுத்தப்படவில்லை. அந்த விலங்குகளால் அல்ல. (லேவியராகமம் 16:15)

எபிரேயர் 10:1-3 ல் பைபிள் கூறுகிறது "சட்டம் வரவிருக்கும் நல்லவற்றின் நிழல் மட்டுமே --- உண்மைகள் அல்ல. அதனால்தான் அது ஒருபோதும், வருடா வருடம் முடிவில்லாமல் அதே தியாகங்களைச் செய்ய முடியாது. வணக்கத்திற்கு அருகில் வருபவர்களை பூரணப்படுத்த முடியும், முடிந்தால், அவர்கள் வழங்குவதை நிறுத்தியிருப்பார்களா?, ஏனெனில், வழிபாடு செய்பவர்கள் ஒருமுறை சுத்திகரிக்கப்பட்டிருப்பார்கள், இனி தங்கள் பாவங்களுக்காக குற்ற உணர்வை உணர்ந்திருக்க மாட்டார்கள், ஆனால் அந்த பலிகள் ஆண்டுதோறும் நினைவூட்டுகின்றன. பாவங்கள்," மற்றும் வசனம் 4 கூறுகிறது, "ஏனென்றால் காளையகள் மற்றும் ஆடுகளின் இரத்தத்தால் பாவங்களைப் போக்க இயலாது." யோசித்துப் பார்த்தால் அது சரி என்று தெரியும். ஒரு மிருகத்தின் இரத்தம், கீழ்ப்படிதலுடனும் பணிவுடனும் கொடுக்கப்பட்டாலும், கடவுளின் சாயலில் படைக்கப்பட்ட ஒருவரின் பாவத்தைப் போக்க எந்த வழியும் இல்லை. எனவே: அந்த மிருக பலிகளால் எந்த ஒரு மனிதனும் உண்மையாக தூய்மை அடைய முடியாது.

beginning." (John 1:1) "The true light that gives light to every man was coming into the world. He was in the world, and though the world was made through him, the world did not recognize him...Yet to all who received him, to those who believed in his name, he gave the right to become children of God---children born not of natural descent, nor of human decision or a husband's will, but born of God. The Word became flesh and made his dwelling among us. We have seen his glory, the glory of the One and Only, who came from the Father, full of grace and truth. (John 1:9-10, 12-14)

"No one has ever seen God, but God the One and Only, who is at the Father's side, has made God known." (John 1:18) Somebody has made God known. Isn't that amazing to think about? Knowing God, it's a good thing because we're born with this natural insatiable desire to know about God. Pascall once said there is a God-shaped vacuum in every human heart. Children want to know about God, don't they? Do your children ask you questions about God? My children asked "Daddy, does God have a beard?" Or Daddy, "Where is Heaven?" Or Dad, "Tell me how old God is." They want to know about God, but so do we too.

We've been in Christian evidence classes or maybe we've thought it through on our own and we find that we can draw some conclusions about God just by what we see around us. You look up at all the stars in the sky at night and you think about how far they are, how big they are and how many there are. You think there must be a God and he must be awfully powerful.

Then you look around at what you see on the earth and you see the order of things. Just look at the human body. Think about the fact that in your body there are a hundred thousand miles of blood vessels. Think about all the intricacies of the human eyeball and that the most magnificent filter in the world is the human kidney. There are all kinds of detail and order. You think to yourself, there must be a God and He must be extremely intelligent.

We look at those things and they're only flickers of light. They tell us there is a God, but they don't let us know God. They don't let us understand God. If we are ever really going to commune with Him and if we are ever going to trust Him with our life, then we're going to have to meet. If we're going to meet God, we're going to have to meet him in the same element, but the problem is we can't go to His element. The good news is God came to our element. The word became flesh and dwelt among us and we beheld the glory of the only begotten of the Father.

There are a lot of tenets about Christianity that skeptics have a hard time believing. Skeptics read about a miracle of Jesus walking on the water and say, "Do you really believe that?" Do you really believe somebody walked on

எனவே மாம்சமாக மாறிய வார்த்தையாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் நுழைந்தார்.

யோவான் 1:1, "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தில் இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது." வசனம் 14 கூறுகிறது, "வார்த்தை மாம்சமாகி, நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணினார், பிதாவின் ஒரே பேறானவரின் மகிமையை நாங்கள் கண்டோம்." எபிரேயர் 4:15 அவர் பாவமற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்தார் என்று கூறுகிறது. "எங்கள் பலவீனங்களைச் சமாளிக்க முடியாத பிரதான ஆசாரியருக்கு நாங்கள் சேவை செய்வதில்லை, ஆனால் அவர் நம்மைப் போலவே எல்லா விஷயங்களிலும் சோதிக்கப்பட்டார், ஆனாலும் அவர் பாவம் செய்யவில்லை." ஆகவே, அந்த ஒரு பரிபூரண, பாவமற்ற நபர் வந்து வாழ்ந்தபோது, பாவக் கடனுக்கான உண்மையான, உண்மையான மற்றும் அதிகாரபூர்வமான செலுத்துதலாக அவரைப் பொருத்தியது. "ஏனெனில், கிறிஸ்து மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட சரணாலயத்திற்குள் நுழையவில்லை, அது உண்மையான ஒன்றின் நகல் மட்டுமே; அவர் இப்போது கடவுளின் முன்னிலையில் நமக்காகத் தோன்றுவதற்காக பரலோகத்திற்குள் நுழைந்தார். அல்லது மீண்டும் மீண்டும் தம்மை அர்ப்பணிக்க அவர் பரலோகத்தில் நுழையவில்லை. பிரதான ஆசாரியன் ஒவ்வொரு வருடமும் தன் சொந்த இரத்தத்துடன் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைகிறார்.

யோவான் ஸ்நானகன் "இயேசு தம்மிடம் வருவதைக் கண்டு, 'இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி! 'என் அன்புக் குழந்தைகளே, நீங்கள் பாவம் செய்யாதிருக்க இதை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். ஆனால் யாரேனும் பாவம் செய்தால்." உனக்கு அது பிடிக்கவில்லையா? நான் உன்னைப் பாவம் செய்யாமல் இருக்க முயற்சிக்கிறேன் என்று அவன் சொல்கிறான், ஆனால் நீ சில சமயங்களில் போகிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும். நீ பாவம் செய்யும் போது, கேள். "எங்களிடம் பேசுபவர் ஒருவர் இருக்கிறார். எங்கள் பாதுகாப்பில் உள்ள தந்தைக்கு---

the water? Or they read about Jesus dying and physically coming back from the grave and say, do you really believe that? Or that do you really believe that an execution of a man can do away with a world of sin? These are stumbling blocks to them.

Do you know what the real stumbling block is to the skeptic? The real stumbling block is the same thing that bothered Jesus' original critics. It's the doctrine of incarnation. The really staggering claim about Christianity is that God became man. That Jesus somehow took on humanity without ever losing his Deity. Folks, it's here that we part company with the world's religions. The world's religions will make a place for Jesus but they will not tell you that he is God come in the flesh. Oh, they'll say he's a good man, he's a prophet, he's a teacher, but if that's all you believe about Jesus, then you run into problems with the New Testament.

But if Jesus was the Son of God, if Jesus is the Son of God, then nothing else presents any real problems. Jesus walking on the water. If he made the water, why couldn't he walk on it? Do you have any problem believing that if Jesus came from Heaven, that he could come back from the dead? Is there any problem believing that one who is Divine, who is God, that if that one chose to die, is there any surprise that his death could have a saving significance? The most startling claim in history is in John 1:14, "**The Word became flesh.**" Underline it, write it down and memorize it. If you can believe that, you can believe everything else that's in this book. That's incarnation.

By the way, have you ever eaten Mexican food? You say, "what does that have to do with anything." Have you ever had chili con carne? Do you know what chili con carne is? It means chili with meat, that's what the con carne means. Incidentally, that word carne is the same root word from which we get the word incarnation. You know what, that's what God is saying. That's what John is writing us in his prologue. Do you know what incarnation is? It's God with meat. It's God with flesh. God con carne. That's what John is saying in John 1:14. He dwelt among us and the Greek word there in John 1:14 for dwelt means he pitched a tent or he tabernacled among us. Now that's a fascinating thought too. He dwelt among us, he tabernacled among us.

When you hear that word tabernacle, you students of the Bible, what do you think of? You think of the tabernacle in the Old Testament don't you? How the Israelites used to carry it around and it revealed the presence of God. Do you remember? The tabernacle was where the glory of God was. You read all kinds of things about the tabernacle. One time in a war with the Philistines, the tabernacle was taken from Israel. Shortly after that, a woman gave birth to a child and she was so distraught. Do you know what she named her

நீதியுள்ள இயேசு கிறிஸ்து. அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரப் பலியாக இருக்கிறார், நம்முடையது மட்டுமல்ல, முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் அவர் இருக்கிறார்." இது நம்பமுடியாதது அல்லவா? ஆம், அது புரிந்துகொள்ள முடியாதது அல்லவா? ஆம், அது மிகவும் நல்லது அல்லவா? உண்மையாக இருக்க வேண்டுமா? இல்லை, உண்மையாக இருப்பது மிகவும் நல்லதல்ல, இது முற்றிலும் உண்மை. நீங்கள் அந்த சிலுவைக்குச் செல்லும்போதும், அந்தத் தியாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டிய ஒரே நாமத்தில் விசுவாசிக்கும்போதும், இயேசுவே. (அப்போஸ்தலர் 4:12) உங்கள் பாவங்களுக்காக நீங்கள் மனந்திரும்பும்போது, அப்போஸ்தலர் 20:21, மேலும் அந்த மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை மீண்டும் செயல்படுத்தும்போது, ஞானஸ்நானத்தின் நீரில் கிறிஸ்துவுடன் புதைக்கப்படுவதற்கு உங்களை அனுமதிப்பதன் மூலம் புதியதாக வரலாம். அந்த நீர் நிறைந்த கல்லறையில் புதைக்கப்பட்ட உங்கள் பாவம், ரோமர் 6:3-5, நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர் ஆகிறீர்கள், மேலும் நீங்கள் பரிகாரத்தின் கருத்தை புரிந்துகொள்கிறீர்கள்.

ஜான் பன்யன் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் "பில்கிரிம்ஸ் முன்னேற்றம்" என்று அழைக்கப்படும் மிகவும் பிரபலமான படைப்புகளில் ஒன்றை எழுதினார். "பில்கிரிம்ஸ் ப்ரோக்ரஸ்" இல் முக்கிய கதாபாத்திரம் "கிறிஸ்தவ" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பாத்திரம். இது அனைத்தும் அடையாளமாக இருந்தது. இந்தப் படைப்பில் கிறிஸ்தியன் பற்றி அவர் கூறியதைக் கேளுங்கள். "கிறிஸ்துவன் செல்லவிருந்த நெடுஞ்சாலையின் இருபுறமும் சுவரால் வேலி அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் இப்போது என் கனவில் கண்டேன், அந்தச் சுவர் இரட்சிப்பு என்று அழைக்கப்பட்டது. எனவே பர்டன் கிறிஸ்தியான் இந்த வழியில் மேலே ஓடினார், ஆனால் சுமை காரணமாக பெரிய சிரமம் இல்லாமல் இல்லை. அது அவன் முதுகில் இருந்தது. சற்று ஏறி ஒரு இடத்திற்கு வரும் வரை அவன் ஓடி, அந்த இடத்தில் ஒரு

son? She called him Ichabod, meaning the glory has departed.

The apostle John said in the first chapter the good news is the glory has now returned. Only this time the glory is not in a box, the glory is not in a tent, the glory is not in a temple, the glory is tabernacled in a body. Infinite became finite and the invisible became visible and somehow eternity squeezed itself into time. The apostle John said, "I saw his glory and I listened and I followed and I leaned on his breast, and when I leaned there, I heard the heartbeat of God." What a daring thought. What an exciting thought. But by the way what a divisive thought. I want you to know today that there is no other doctrine of Christendom that has caused greater debate than this doctrine of incarnation. Do you know what it does? The idea of God really coming in the flesh separates the believers from the admirers.

The first chapter of John verse 11 states "He came to that which was his own, but his own did not receive him." They didn't understand, they didn't believe. Even his own brothers initially didn't believe that Jesus was God come in the flesh. How many millions still don't believe that? Folks, Jesus was crucified for one reason. He wasn't crucified because he performed miracles on the wrong day of the week. He wasn't crucified because he criticized some of the rabbis' old sermons. He was crucified for one reason, he claimed to be God in the flesh and they couldn't live with that. No issue in the early church was more important than this issue of incarnation.

Many years later, John again under the inspiration of the Spirit, wrote, "This is how you can recognize the Spirit of God: Every spirit that acknowledges that Jesus Christ has come in the flesh is from God, but every spirit that does not acknowledge Jesus is not from God. This is the spirit of the antichrist, which you have heard is coming and even now is already in the world." (1 John 4:2-3) Folks I want you to know that spirit of the antichrist is the spirit that dominates this world. Most of this world, most of the so-called Christian world has rejected the daring claim that God has come in the flesh and there are hundreds of millions who do not believe it, but it happened. Going back to the prologue in the gospel of John, chapter 1, verses 12 and 13, here's the promise to those who can believe it. "Yet to all who received him, to those who believed in his name, he gave the right to become children of God---children born not of natural descent, nor of human decision or a husband's will, but born of God." John says "Look what can happen to those who can believe this incredible concept about incarnation. If you can believe it, you can become a son or a daughter of God." Folks, that's a wonderful thought. John said if you're willing to accept the fact of the supernatural birth of a child to a Jewish teenage peasant girl, who was a virgin, then you yourself can become a supernatural re-creation of God. His birth and your re-creation are just as

சிலுவையும், கீழே சற்று கீழே ஒரு கல்லறையும் நின்றது. எனவே நான் என் கனவில் கண்டேன். ,பாடம் #1065, ஸ்டீவ் பிளாட் 7-7-1992

உடன்படிக்கை

ஆங்கில மொழியில் அல்லது அந்த விஷயத்தில் எந்த மொழியிலும் மிகவும் மதிப்புமிக்க மற்றும் ஊக்கமளிக்கும் வார்த்தைகளில் ஒன்று "உடன்படிக்கை". உடன்படிக்கை, அது விலைமதிப்பற்றது. இது விலைமதிப்பற்றது மட்டுமல்ல, பரவலாக உள்ளது. பைபிளில் உடன்படிக்கை என்ற வார்த்தை நூற்றுக்கணக்கான முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிவது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்குமா? அதன் அர்த்தத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

1. உடன்படிக்கைகள் உடைக்கப்படக் கூடாத இரு தரப்பினரிடையே நிரந்தரமான நீடித்த பிணைப்பாக இருந்தன. இப்போது நான் பயன்படுத்திய, நிரந்தரமான, நீடித்த, உடைக்கப்படாத அந்த வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். நாங்கள் உண்மையான சிமெண்ட் பற்றி பேசுகிறோம். உடன்படிக்கைகள் மறுக்க முடியாத நம்பிக்கையின் உறுதிமொழிகள். உடன்படிக்கை என்றால் என்ன? இது ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு நிகரானதா? அல்லது, ஒரு இளைஞன் சொன்னது போல் "ஒரு உடன்படிக்கை ஒரு சூப்பர் பசை ஒப்பந்தம்." ஆனால் உடன்படிக்கை ஒரு ஒப்பந்தம் போல் இல்லை. வேறுபாடு அவற்றின் தொடக்கத்திற்கான காரணத்திற்கு செல்கிறது. ஒரு ஒப்பந்தம் பரஸ்பர அவநம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டது. அதனால்தான் உங்களுக்கு ஒப்பந்தம். ஆனால் ஒரு உடன்படிக்கை பரஸ்பர நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே அந்த அர்த்தத்தில் அவை நேர் எதிரானவை.

much of God as the other. You cannot have one without the other. Incarnation is not just dry theology, it's the good news that God has come to us.

Now some practical lessons about what God coming in the flesh means.

1. If I accept incarnation, it will affect the way I view Deity. If I believe that Jesus was God coming in the flesh, it affects the way I view God. Remember we all want to know God. We're born with that desire. Now John said you can know God. All you've got to do is look at Jesus. You don't have to keep looking at the flickers of light. You don't have to just look up at the stars and say, well there must be a God. I can see God.

In John Chapter 12, verses 44 and 45, Jesus said, "when you look at me, you look at the one who sent me." In John, Chapter 8, Jesus said, "if you know me, you know the Father." In John, Chapter 14, verse 6, he said, "I am the way and the truth and the light", and in John 7, he says, "if you really knew me, you would know the Father." You don't have to wonder about God. You can see God in the life of Jesus. God said you will never get a revelation of me that will remotely parallel what I will show you in Jesus of Nazareth. It changes the way you view Deity when you believe in the incarnation.

2. Incarnation shapes the way I view humility. With precious few exceptions, most of us need to be humbled, and humbled with regularity. We struggle with pride and few things help us combat our pride better than focusing on incarnation. Think about it. How did the King of the Universe come into the world?

History has recorded for us that one time Alexander the Great conquered a city and he entered that city this way. A man leading the parade throwing flowers followed by 200 painted elephants with writers, then by 200 painted camels, then 200 horsemen riding backwards facing a golden chariot drawn by 40 black stallions and after the 40 black stallions drawing the chariot there were 200 tamed lions bringing up the rear. In the middle of that golden chariot there was an ivory throne and seated on top was Alexander the Great. That's what I call an entrance and I guess if you're King of the World, that's the way you enter.

But how did the King of the Universe enter? He was born to that virgin, teenage peasant woman, in a tiny town, in a stable, carried by the one who would be his earthly father to a feeding trough streaked with saliva and given the common name in the Aramaic of Joshua rendered in the Greek Jesus, and nobody even noticed the wise men. That's ironic isn't it? Wise men couldn't even find him without help. Paul in Philippians 2:6

நீங்கள் அல்லது உங்கள் வணிகம் ஒரு வீட்டை அல்லது வேறு ஏதாவது ஒன்றை விற்றால், நீங்கள் ஒரு ஒப்பந்தத்தை எழுதுகிறீர்கள். மற்ற தரப்பினர் பேரம் பேசி முடிவடையத் தவறினால், இந்த அனைத்து மாற்றங்களையும் நீங்கள் பெற்றுள்ளீர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். அது ஒரு ஒப்பந்தம். ஆனால் ஒரு உடன்படிக்கையில் அந்த நிபந்தனைகள் இல்லை. உடைந்த உடன்படிக்கையின் ஒரே உண்மையான கிளை, உடைப்பு மற்றும் அதனால் ஏற்படும் காயங்கள் அனைத்தும். எனவே ஒரு ஒப்பந்தம் என்பது மறுக்க முடியாத நம்பிக்கையால் உருவான நீடித்த பிணைப்பு.

2. பைபிளில் காணப்படும் ஒரு உடன்படிக்கை பெரும்பாலும் பரிசுப் பரிமாற்றத்தால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக, ஆண்கள் ஒருவருக்கொருவர் உடன்படிக்கை செய்துகொள்வதற்கும், உடன்படிக்கையை திடப்படுத்துவதற்கும் அடையாளப்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளின் சில பகுதிகளை பரிமாறிக்கொண்ட பல நிகழ்வுகளை பைபிள் தருகிறது. ஆண்கள் பெரும்பாலும் டூனிக்ஸ் வியாபாரம் செய்வார்கள். அவர்கள் தங்கள் மேலங்கிகளை வியாபாரம் செய்வார்கள். அவர்களில் ஒருவர் வழியில் நடந்து செல்லும் போது, பில் பாப் கோட் அணிந்திருப்பதைக் கண்டால், "பார், பில் பாப்புடன் உடன்படிக்கை செய்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் தனது வெளிப்புற ஆடையை அணிந்திருப்பார்" என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். பெரும்பாலும் பழைய நாட்களில் இரண்டு ஆண்கள் உடன்படிக்கையில் நுழையும் போது, அவர்கள் பெல்ட்களை மாற்றிக் கொள்வார்கள், மேலும் அவர்கள் அந்த பெல்ட்டில் ஒரு ஆயுதத்தை கூட வைப்பார்கள். நான் வேறொரு நபருடன் உடன்படிக்கையில் இருந்தால், நீங்கள் அவருக்கு தீங்கு விளைவிக்க

talking about Jesus stated “who being in the very nature God did not consider equality with God something to be grasped (held on to) but made himself nothing, taking on the form of a servant” and Philippians 2:5 says? “Your attitude should be the same as that of Christ Jesus.”

3. The incarnation of God come in the flesh changes the way I view mortality. We usually look at the death and the resurrection of Jesus and say, I know that I can come from the grave and I know that I can go to God. I agree with all that, but that was not possible before the death and resurrection of Jesus, he proved that mortality can be spanned when he came to us. That proved to us that mortality and immortality could be spanned, could be crossed, when God came in the flesh.

There is no greater, more amazing, more startling concept than the concept of incarnation. It is our hope, it is that to which we cling. Adapted from Amazing Grace #1069, Steve Flatt 7-19-1992

Justification

Through no merit or power of our own, simply through the cross, we are provided atonement (propitiation) and forgiveness. Can you believe that? WE ARE GIVEN THE OPPORTUNITY TO BE FORGIVEN AND JUSTIFIED!

- What does it mean to be justified? There are a variety of meanings in the dictionary, but basically it means, “just standing”. It refers to justice. You would be found not guilty, free from condemnation and innocent. That is the concept of justification.
- Forgiveness remits our debts --- atonement. Forgiveness cancels our liability to punishment --- propitiation. But justification bestows upon us a guilt free relationship, a right standing before the Almighty God. That's even more incredible.
- How does this come about and what does it mean in our context? The answer to the following questions may help.

What is the source of our justification? If one stands before God, what's the source of their justification? It's the same source as their atonement and propitiation. It's God's grace as stated in Romans. "all have sinned and fall short of the glory of God, being justified freely by His grace through the redemption that is in Christ Jesus." (Romans 3:23-24) Incidentally, the Greek word for grace is *charis* meaning a gift. I am justified by a gift. That's grace. What gift and where did that gift come from? It's the gift of Jesus. "But God demonstrates His own love toward us, in that while we were still sinners, Christ died for us. Much more then, having now been justified by His blood, we shall be saved from wrath through Him." (Romans 5:8-9)

Whose blood? The blood of Jesus on the cross. Since we've been justified by his blood, how much more shall we

முயற்சித்தால், நீங்கள் என்னையும் சமாளிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது ஒரு வழியாகும். நாங்கள் உடன்படிக்கையில் இருக்கிறோம்.

சொல்லப்போனால், எனக்கு தெரிந்த பெரும்பாலான வயது வந்தவர்கள் இந்த உலகில் இன்று நுழையும் உடன்படிக்கையின் ஒரு வடிவம் உள்ளது. அது திருமணம். அது ஒரு உடன்படிக்கை என்று மல்கியா கூறுகிறார். எபிரேயரின் 13வது அத்தியாயத்திலும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இன்று திருமணத்தில் கூட அவர்கள் மோதிரங்களை மாற்றிக் கொள்கிறார்கள் மற்றும் பல நூற்றாண்டுகளாக உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்த ஒரு அடையாளமாக அதைச் செய்து வருகிறார்கள். அடிக்கடி பரிசுப் பரிமாற்றம் நடக்கும்.

3. ஒரு உடன்படிக்கை நேரத்தை மீறும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் ஒரு உடன்படிக்கையை களைந்துவிடாதீர்கள். ஓ, அது நிறைவேறும். அதற்கான உதாரணம் கீழே விவாதிக்கப்படுகிறது, ஆனால் அது செயல்படுத்தப்படும் வரை, அது தொடரும். மரணம் கூட ஒரு உடன்படிக்கையை நிறுத்தாது, அது பின்னர் விவாதிக்கப்படும்.

எனவே ஒரு உடன்படிக்கை என்பது நிரந்தரமான, நீடித்த, மறுக்க முடியாத நம்பிக்கையின் பிணைப்பாகும், மேலும் இது பெரும்பாலும் பரிசுகளால் குறிக்கப்படுகிறது மற்றும் நேரத்தை மீறுகிறது.

உடன்படிக்கைகளைப் பற்றி பைபிள் நமக்கு என்ன சொல்கிறது? விவாதத்திற்காக அவை மூன்று வகையான உடன்படிக்கைகளாக இணைக்கப்படும். இரண்டு நபர்களிடையே உடன்படிக்கைகள் உள்ளன, ஆண்கள் கடவுளுடன் உடன்படிக்கை செய்கிறார்கள் மற்றும் கடவுள் மனிதர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்கிறார்கள்.

1. இரண்டு நபர்களுக்கு இடையேயான உடன்படிக்கைகள். ஆபிரகாம்

be saved from God's wrath through him! We've been saved from wrath, that's propitiation. Now we're justified by that same gift, the blood of Jesus Christ. We are justified by the same source that forgives us. That very same source gives us right standing before God. Don't ever forget that.

After we've been Christians for a while some may think about all the good life they have lived, the people helped, the services attended, the prayers offered and if they are not careful, they forget the true source of their justification. It's not their works, it's not the services they have attended and not even the prayers they have prayed. There is no way they can earn justification. It is the blood of Jesus Christ that makes them righteous. It is made clear in Romans 3 "For we have previously charged both Jews and Greeks that they are all under sin. As it is written: 'There is none righteous, no, not one;'" (vs. 9-10) and "Therefore by the deeds of the law no flesh will be justified in His sight, for by the law is the knowledge of sin" (v. 20). You see the source of justification is the blood of Jesus Christ, the Son of God.

What does justification mean? "Therefore we conclude that a man is justified by faith apart from the deeds of the law." (Romans 3:28) It is not what man does; it is what Christ did! "Man is not justified by the works of the law but by faith in Jesus Christ, even we have believed in Christ Jesus, that we might be justified by faith in Christ and not by the works of the law; for by the works of the law no flesh shall be justified." (Galatians 2:16)

There's the source out there. How do we tap into that source? What's the means? "For we maintain that a man is justified" (what are the next two words) "by faith apart from observing the law." (Romans 3:28) "Knowing that a man is not justified by observing the law, but by faith in Jesus Christ." (Galatians 2:16) "For by grace are you saved through faith." (Ephesians 2:8) What is the means to our justification? What is the connector from us to that source? It is faith. But, what is faith?

God's definition of faith is recorded in the Bible. "Now faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen" (Hebrews 11:1). It's being sure of what we hope for, certain of what we cannot see. Faith is an absolute and life changing trust in what cannot physically be seen. For example, we cannot see God but we see the evidence of his handiwork. In our feeble and finite human mind we cannot see God; but we know that God exists. Why? Because of the evidence that around us has convinced us without a shadow of a doubt of what we cannot see and that is the existence of God. That's faith.

We did not see Jesus when He was here on earth. We have not seen Him in a vision of any kind, but we are absolutely certain He lived. That He performed the miracles recorded in the Gospels, that He fulfilled prophecy, that He died on that cross and that He was raised from the tomb. We never saw a bit of that with our eyes, but we know it and that is faith. What the Bible is telling us about the justification is that faith is our connector. Faith is that tiny little part that

அபிமெலேக்குடன் உடன்படிக்கை செய்தார். (ஆதியாகமம் 21) லாபான் யாக்கோபுடன் உடன்படிக்கை செய்தார். (ஆதியாகமம் 31) 1 இராஜாக்கள் 20:34 இல் ஆகாபும் பென்-ஹாதாத்தும் உடன்படிக்கை செய்தார்கள். தாவீதுக்கும் சவுல் ராஜாவின் மகனான யோனத்தானுக்கும் இடையே பைபிளில் உள்ள உடன்படிக்கை நம்மில் பெரும்பாலோர் நினைக்கலாம். இந்த இருவரும் உடல் சகோதரர்களை விட நெருக்கமாக இருந்தனர். "தாவீது சவுலுடன் பேசி முடித்தபின், யோனத்தான் தாவீதுடன் ஒருங்கிணைந்தார், மேலும் அவர் தன்னைப் போலவே அவரை நேசித்தார். அன்று முதல் சவுல் தாவீதைத் தன்னுடன் வைத்திருந்தார், அவரைத் தன் தந்தையின் வீட்டிற்குத் திரும்ப விடவில்லை." (1 சாமுவேல் 18:1-2) இப்போது வசனம் 3ஐப் பாருங்கள். "யோனத்தான் தாவீதைத் தன்னைப் போலவே நேசித்ததால் அவனுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டான். யோனத்தான் தான் அணிந்திருந்த அங்கியைக் கழற்றி, தாவீதிடம் கொடுத்தான். அவனுடைய வாள், அவனுடைய வில் மற்றும் அவனுடைய பெல்ட் கூட." அந்த சின்னங்களை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், அந்த பரிசுகள், அவை உடன்படிக்கையில் இருந்தன. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் வர்ணிக்க முடியாத அளவுக்கு நேசித்தார்கள், எதுவும் எங்களைப் பிரிக்காது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். தற்செயலாக, இரண்டு அத்தியாயங்களில் பின்னர் 1 சாமுவேல் 20 இல், உடன்படிக்கை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

யோனத்தானும் அவனது தந்தை சவுலும் பெலிஸ்தியர்களால் கொல்லப்பட்ட பிறகு, பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பைபிளில் மிகவும் மனதைக் கவரும் காட்சிகளில் ஒன்று. தாவீது இஸ்ரவேலர்கள் அனைத்திற்கும் ராஜாவானார். ஒரு நாள் தாவீது தன்னைச் சுற்றியிருந்த காவலரை வரவழைத்து, "யோனத்தானின் நிமித்தம் நான் தயவு காட்டக் கூடிய சவுலின் வீட்டில் இன்னும்

we control that determines whether or not we tap into that great power source that would not only forgive us, but would justify us.

Let's look at the electric light illustration. By turning the wall switch on, the light in the room comes on, dispelling darkness. What's the power source for the light? It's a generator somewhere miles away. Some dynamo plant that's producing electricity, but at our disposal is a switch. If it is turned on, light is produced. If no effort is made to turn it on, no light is produced. Regardless of the power source, regardless about how strong the power, unless we choose to connect to the power by turning the switch on, we do not get advantage of the light. Faith is our connector that allows us to be justified but we must turn it on.

Faith is a life-changing trust. It has its conception when you hear about Jesus Christ, who he is and what he's done. The Bible says faith comes by hearing and hearing by the word of God. That's when the conception starts. Then that belief grows until it leads us to repentance. That is changing our life style. Faith, real faith, leads us to turn. It won't let us stay where we are. That repentance will lead us to a new birth. In Ephesians 1:13, Paul says, you believed after you heard the word of truth. Peter said in Acts 2:38 to the crowd that was listening to him, "Repent." Paul said in Acts 20:21, to the Christians at Ephesus, don't you remember I preached to you the message of repentance. Genuine repentance results in a change, a death of the old life. However, that trust leads to obedience. We bury the dead old self by a rebirth, baptism, calling on God to forgive and are resurrected to a new life in Christ (Titus 3:5; Acts 2:38; Galatians 3:27) and from that birth, faith grows in our life until faith is our life.

"Therefore, if anyone is in Christ, he is a new creation; old things have passed away; behold, all things have become new." (2 Corinthians 5:17) Faith is life changing, a life changing trust. Just acknowledging that God exists does not produce faith much less works and James 2:26 states faith without works is dead. It's not that faith is works, but genuine faith will produce works. That absolute life changing trust connects us to the almighty source of justification.

What about the effects of justification? We are Christians, having been forgiven, being justified and standing in a righteous relationship before God. What about the effects of this righteous standing? First, all human status is really done away; race, nationality, gender, financial worth and position among man. "For you are all sons of God through faith in Christ Jesus. For as many of you as were baptized into Christ have put on Christ. There is neither Jew nor Greek, there is neither slave nor free, there is neither male nor female; for you are all one in Christ Jesus. If you are Christ's, then you are Abraham's seed, and heirs according to the promise." (Galatians 3:26-29) If you have been justified in the sight of God, do not worry about being justified in the sight of man or what man thinks. Just be concerned about what God thinks.

எவரேனும் இருக்கிறார்களா?" (2 சாமுவேல் 9:1) ஒரு சிறுவன் இருந்தான், அல்லது அவன் இருந்திருந்தால் அவன் சிறியவனாய் இருந்தான், இப்பொழுது வளர்ந்துவிட்டான், அவன் பெயர் மெபிபோசேத், நகரம் பறிக்கப்பட்டபோது, செவிலி அவனைக் கைவிட்டான், அவன் ஊனமுற்றிருந்தான், இப்பொழுது அவன் லோ டெபார் என்னும் சிறிய வனாந்தரப் புறக்காவல் நிலையத்தில் ஒளிந்திருந்தான், தாவீது அவனை அழைத்து வரச் சொல்லி அனுப்பினான். அவரை ராஜாவின் மேஜையில் வைத்து, யோனத்தானின் உடைமைகள் அனைத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்தார், தாவீது மெபிபோசேத்திடம், "நான் உங்கள் தந்தையுடன் உடன்படிக்கை செய்ததால் நான் இதைச் செய்வதற்குக் காரணம்" என்று கூறினார்.

2. மனிதர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கைகள். சில நேரங்களில் மனிதர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையே உடன்படிக்கைகள் செய்யப்பட்டன, அங்கு மனிதர்கள் அதைத் தொடங்கினர். ஆதியாகமம் 28-ல் ஜேக்கப் ஒருவரை கடவுளுக்கு செய்தார். 2 கிங்ஸ் 23-ல் ஜோசியா இன்னொன்றை உருவாக்கினார். யோசுவா 24:25-ல் கடவுளிடம் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தார்.

3. கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கைகள். கடவுள் மனிதனுடன் ஒரு உடன்படிக்கையைத் தொடங்குகிறார். நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து ஒரு வாக்குறுதியைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா அல்லது சக மனிதனிடமிருந்து ஒரு வாக்குறுதியைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா? அதற்கான பதில் மிகவும் வெளிப்படையானது. நாம் ஏன் கடவுளிடமிருந்து ஒரு உடன்படிக்கையை விரும்புகிறோம்? பின்வரும் காரணங்களுக்காக அவை மிக முக்கியமான உடன்படிக்கைகள்:

a. பெரிய உடன்படிக்கைகளை செய்யும் வல்லமை கடவுளுக்கு உண்டு. அவர் தேர்ந்தெடுத்தால் நம்மால் செய்ய

Secondly, you can approach the Almighty God freely and boldly and now! Prayer to the Almighty God is a privilege. It's a privilege that you accept when justified by the blood of Jesus through faith. "Let us therefore come boldly to the throne of grace, that we may obtain mercy and find grace to help in time of need." (Hebrews 4:16) If it were just mercy, we would be cowering in the presence of God but we have been justified. Now, God says, you can approach the throne of grace with confidence. We're talking about the Almighty God who put into this universe at least one trillion galaxies, one of which is the Milky Way, our galaxy. There are over one billion stars and around one of those little stars, there is a solar system with nine planets and on one of those nine planets, there are over five billion people and every human is just one of them. We are sinners who can boldly approach God Almighty. That's the effect of justification.

Lastly you can stand before God on Judgment Day without fear. The scariest words that some people may hear are "And as it is appointed for men to die once, but after this the judgment." (Hebrews 9:27) Those who are obedient and therefore justified have comfort in the following: "the life was manifested, and we have seen, and bear witness, and declare to you that eternal life which was with the Father and was manifested to us." (1 John 1:2) "Who is he who condemns? It is Christ who died, and furthermore is also risen, who is even at the right hand of God, who also makes intercession for us" (Romans 8:34) and "Therefore He is also able to save to the uttermost those who come to God through Him, since He always lives to make intercession for them." (Hebrews 7:25) One of these days we will stand before the throne of God. Will we be ready? Will we be JUSTIFIED?

1 John 2:1, "My little children, I write this to you so that you will not sin. But if anybody does sin, we have one who speaks to the Father in our defense..." Romans 8:34, "Who is he that condemns? Christ Jesus, who died ... more than that, who was raised to life ... is at the right hand of God and is also interceding for us." Hebrews 7:25, "he is able to save completely (listen to that) those who come to God through him, because he always lives to intercede for them."

Revelation 3:5 says, he who overcomes will be dressed in white, for they're worthy. One of these days we will stand before the throne of God. I hope we will be given a white robe. Not because we are clean, but because we have totally and faithfully trusted in the one who would make us clean and allow us to stand before the Almighty God. What else could we ask for? What could possibly be better in this universe?

Steve Flatt, Amazing Grace

Amazing Grace lesson #1067

Propitiation

முடியாத காரியங்களை தேவன் நமக்காக செய்ய முடியும். எங்களுக்கு ஒரு பாவம் பிரச்சனை. அதற்காக உங்களால் அல்லது நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, அதற்காக நீங்கள் எனக்காக எதுவும் செய்ய முடியாது, ஆனால் கடவுள் ஒரு உடன்படிக்கை செய்ய விரும்பினால், அவர் அதை கவனித்துக் கொள்ள முடியும்.

பி. கடவுள் ஒருபோதும் உடன்படிக்கையை மீறமாட்டார். அவர் அனைவரும் உண்மையுள்ளவர். அவர் மீதுள்ள நம்பிக்கை பற்றிய கேள்விக்கே இடமில்லை. இது முற்றிலும் நிரந்தரமானது.

சரி, கடவுளின் சில உடன்படிக்கைகள் யாவை?

கடவுள் மனிதனுடன் ஒரு உடன்படிக்கையைத் தொடங்குவதற்கு நான்கைந்து உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

a. தேவன் பூமியை தண்ணீரால் அழித்து, நோவாவையும் அவனுடைய குடும்பத்தையும் அந்தப் பேழையில் இருந்த அந்த விலங்குகள் முழுவதையும் காப்பாற்றிய பிறகு, கடவுள் சொன்னார், "நான் உன்னுடன் என் உடன்படிக்கையை நிறுவுகிறேன்: இனி ஒருபோதும் வெள்ளத்தால் அனைத்து உயிர்களும் அழிக்கப்படாது; பூமியை அழிக்க இனி ஒருபோதும் வெள்ளம் வராது, கடவுள் சொன்னார்: 'எனக்கும் உங்களுக்கும் உங்களுக்கும் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் இடையே நான் செய்யும் உடன்படிக்கையின் அடையாளம் இதுவே, எல்லா தலைமுறைகளுக்கும் உடன்படிக்கை: மேகங்களில் வானவில், அது எனக்கும் பூமிக்கும் இடையேயான உடன்படிக்கைக்கு அடையாளமாயிருக்கும்.' (ஆதியாகமம் 9:11-12) இது கடவுள் கொடுத்த நம்பிக்கையின் வாக்குறுதி. அதை எழுதி கல்லில் வையுங்கள், அது மாறாது. ஒவ்வொரு முறையும் நல்ல மழை பெய்து, சூரிய ஒளியின் கதிர்கள் அந்த நீர்

In the study on Atonement we find that Sin creates a debt between a human, the sinner, and the Almighty God who is sinless. The debt must be paid. The sinner has nothing to offer as payment. Sin doesn't just create a debt between humanity and Deity; it also elicits the wrath of God. God is Holy and Righteous, therefore, sin is absolutely foreign to His nature. He detests sin and when sin comes near to God, it is something that angers him. Look at Adam. He sinned by doing what he desired rather than what God commanded. Consequently, Adam was driven out from the presence of God and from Eden, the place where God originally placed him. By inspiration Paul tells us "all have sinned and fall short of the glory of God" (Romans 3:23), "the wages of sin is death, but the gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord" (Romans 6:23) and "the wrath of God is revealed from heaven against all ungodliness and unrighteousness of men, who suppress the truth in unrighteousness." (Romans 1:18) A little bit later Paul states "because of your stubbornness and your unrepentant heart, you are storing up wrath against yourself for the day of God's wrath, when his righteous judgment will be revealed. God "will give to each person according to what he has done." (Romans 2:5-6) Consequently "because of these things the wrath of God comes upon the sons of disobedience." (Ephesians 5:6; also reiterated in Colossians 3:6)

What are some of the things God classifies as sin or disobedience? "But fornication and all uncleanness or covetousness, let it not even be named among you, as is fitting for saints; neither filthiness, nor foolish talking, nor coarse jesting, which are not fitting, but rather giving of thanks. For this you know, that no fornicator, unclean person, nor covetous man, who is an idolater, has any inheritance in the kingdom of Christ and God." (Ephesians 5:3-5) "But now you yourselves are to put off all these: anger, wrath, malice, blasphemy, filthy language out of your mouth. Do not lie to one another, since you have put off the old man with his deeds." (Colossians 3:8-9)

The wrath of God is against sin (disobedience). That wrath will occasionally be manifested in our current times as God puts His foot down and draws the line and says I will allow sin to go no further and what it's doing to siege the earth. But more than that, the wrath of God will be revealed most fully when Jesus comes again and there will be the final judgment. The Bible says that those who were faithful to the Lord will go to live with Him and yet at the same time it says that those not faithful will be cast into a place that the Bible calls Gehenna in the original language. Gehenna was a garbage dump outside the walls of Jerusalem that was open and burning almost continuously. In that kind of context you have eternal punishment compared. The Bible uses weeping, wailing and gnashing of teeth over and over again in describing the eternal punishment situation.

Many people detest the notion of our God demonstrating wrath. These people believe there's a God, they believe God is love, they believe God is merciful, and they believe

மணிகள் வழியாக வந்து, மேலே பார்க்கும்போது, வானத்தில் பல வண்ண வானவில்லைப் பார்க்கும்போது, எங்கள் கடவுளை நினைவுபடுத்துகிறோம். கொடுத்த வார்த்தையை காப்பாற்றுகிறார். அந்த நாட்களில் மழை நிற்கவில்லை. அது நமக்காக நிற்கிறது அல்லவா? வாக்குறுதி இருக்கிறது. ஓ, அது தான் முதல்.

பி. இஸ்ரவேல் புத்திரரை அவர்களுடைய சிறையிருப்பிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக தேவன் மோசையை எகிப்துக்குத் திருப்பி அனுப்பிய பிறகு, மோசே கூறினார்: "நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஹோரேபிலே நம்மோடு உடன்படிக்கை செய்தார். கர்த்தர் இந்த உடன்படிக்கையைச் செய்தார், ஆனால் நம்மோடு அல்ல இன்று இங்கே உயிருடன் இருக்கும் நம் அனைவரோடும், மலையின் மேல் உள்ள நெருப்பிலிருந்து ஆண்டவர் உங்களோடு நேருக்கு நேர் பேசினார்.... அந்த நேரத்தில் நான் ஆண்டவரின் வார்த்தையை உங்களுக்கு அறிவிக்க ஆண்டவருக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் நின்றேன், ஏனென்றால் நீங்கள் இருந்தீர்கள். நெருப்புக்குப் பயந்து மலை ஏறவில்லை." (உபாகமம் 5:2, 4) இன்று நாம் பத்துக் கட்டளைகள் என்று அழைப்பதை மோசே விவரிக்கிறார், இஸ்ரவேல் மக்களுடன் அந்த பழைய உடன்படிக்கையின் அடித்தளம். கடவுள், "நான் உங்கள் கடவுளாக இருப்பேன், நான் உங்களை வழிநடத்தப் போகிறேன். நான் ஆபிரகாமுக்கு வாக்களித்தபடி உங்களை ஆசீர்வதிப்பேன்" என்றார். அதுதான் உடன்படிக்கை. கடவுள் அதற்கு உண்மையாக இருந்தார்.

c. இஸ்ரவேலுடனான அந்த பழைய உடன்படிக்கையைப் பற்றி எரேமியா தீர்க்கதரிசி மூலம் கடவுள் ஏதோ சொல்ல இருந்தார். "நான் இஸ்ரவேல் வீட்டாரோடும் யூதா குடும்பத்தாரோடும் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையைச் செய்யும் காலம் வரும், நான் அவர்களைப் பிடித்தபோது அவர்களுடைய பிதாக்களுடன் செய்த உடன்படிக்கையைப் போல் இருக்காது

in the redeeming work of Jesus Christ. But frankly, they think the doctrine of the wrath of God is beneath them or they have come to accept the lie that wrath is unworthy of God.

Others think of rage when wrath is mentioned, somebody seeing red and just absolutely going berserk. They say surely God wouldn't do that. Jonathan Edwards in the 17th Century saw God toying with humanity, holding humanity out over an open fire. But these are not biblical depictions of God's wrath. To the contrary, in the Bible it says God's wrath is never out of control, nor is his wrath cruel.

When God comes His wrath can be characterized as:

1. **Judicial.** It is the wrath of the all-perfect judge administering perfect judgment. "But in accordance with your hardness and your impenitent heart you are treasuring up for yourself wrath in the day of wrath and revelation of the righteous judgment of God." (Romans 2:5) You see that God's judgment and His wrath are going to be righteous. God's wrath will be no more raging, or no more cruel, than a prudent, honest judge pronouncing sentence against someone who deserves that sentence. It's not out of control. It's judicial.
2. **Chosen.** "Let no one deceive you with empty words, for because of these things the wrath of God comes upon the sons of disobedience." (Ephesians 5:6) God's wrath comes to the disobedient. They chose their desires rather than obedience "the works of the flesh are evident, which are: adultery, fornication, uncleanness, lewdness, idolatry, sorcery, hatred, contentions, jealousies, outbursts of wrath, selfish ambitions, dissensions, heresies, envy, murders, drunkenness, revelries, and the like; of which I tell you beforehand, just as I also told you in time past, that those who practice such things will not inherit the kingdom of God." (Galatians 5:19-21) Colossians 3:5-8 adds the following to the above list: passion, evil desire, covetousness, anger, malice, blasphemy and filthy language out of your mouth. So, when someone chooses to do these things they choose disobedience, sin.

God made us human. We are frail, we are vulnerable, and everyone of us matures to the point that when we distinguish right from wrong, we generally will choose to sin. In fact, Romans 3:23 says, "all have sinned and fallen short of God's glory." So, can one really be responsible for choices that, in their weakness, God knows they are going to make. How could He really send them to Hell (Gehenna) for their sin when all of us sin? What kind of choice is that? That's where our word propitiation comes in.

God does not want to see a single one of us suffer from His wrath and knowing that He still made us all vulnerable giving us the ability to choose. We have a choice for "Whoever believes in the Son (Jesus) has eternal life, but

என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அவர்கள் என் உடன்படிக்கையை மீறியபடியால், அவர்களை எகிப்திலிருந்து வெளியே கொண்டுபோகக் கைகொடுங்கள்." (எரேமியா 31:31-32) இப்போது என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள், சில சமயங்களில் மனிதர்கள் அந்த நம்பிக்கையின் உறுதிமொழியை மீறுகிறார்கள், "நான் அவர்களுக்கு கணவனாக இருந்தபோதிலும்," என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். அதற்குப் பிறகு இஸ்ரவேல் குடும்பத்தாரோடு நான் செய்யும் உடன்படிக்கை இதுவே' என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நான் என் சட்டத்தை அவர்கள் மனதில் வைத்து, அதை அவர்கள் இருதயங்களில் எழுதுவேன், நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள். (எரேமியா 31:32-34) ஆ, என்ன ஒரு அழகான வாக்குறுதி, அதற்கு இன்னும் சில நூறு வருடங்கள் ஆனது.

ஈ. இயேசு இறப்பதற்கு சில மணிநேரங்களுக்கு முன்பு மேல் அறையில் அப்போஸ்தலர்களிடம் சொன்னதைக் கேளுங்கள். "அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், இயேசு அப்பத்தை எடுத்து, நன்றி செலுத்தி, அதைப் பிட்டு, தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து, 'எடுத்துச் சாப்பிடுங்கள், இது என் உடல்' என்றார். பின்னர் அவர் கோப்பையை எடுத்து, நன்றி செலுத்தி, அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, 'இதில் இருந்து அனைவரும் பருகுவீர்கள், இது பாவ மன்னிப்புக்காகப் பலருக்காகச் சிந்தப்படும் உடன்படிக்கையின் இரத்தம்' என்றார்" (மத்தேயு 26:26-27) "புதிய உடன்படிக்கை இப்போது தொடங்குகிறது, இன்னும் சில மணிநேரங்களில், என் இரத்தம் சிந்தப்பட்டவுடன், எல்லா பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பு, யூதர்கள், புறஜாதிகள், என்னிடம் வரும் அனைவருக்கும், அது காணிக்கைக்கு அங்கேயே இருக்கும். பூமி நிற்க அனுமதிக்கப்படும் வரை அது ஒருபோதும் அழியாது.

whoever rejects the Son will not see life, for God's wrath remains on him." (John 3:36) "But God demonstrates His own love toward us, in that while we were still sinners, Christ died for us. Much more then, having now been justified by His blood, we shall be saved from wrath through Him." (Romans 5:8-9) You see the Bible makes it clear. When one chooses to believe in Jesus, obeys the gospel, comes up from the waters of baptism as a Christian and continues to obey the teachings of Christ, they are saved from God's wrath. But how does Jesus make the difference? Where does Christ come in? He propitiates for us.

The word propitiation means deflect wrath or let it bounce off. In another form the word was used to define a shield that a warrior would take into battle. What would you do with a shield? When the enemy would rare back the bowstring and let an arrow fly, the shield would go up to deflect it to keep you from harm. When a sword would come crashing down the shield would go up so that it would hit the air and it would mar the shield, but you would be saved. Now do you begin to see the relationship with Jesus?

Jesus deflected our wrath. "He is the propitiation for our sins and not for ours only, but also for the sins of the whole world." (1 John 2:2) Isn't that something? He is the shield; he is the deflector of wrath for our sins, for the sins of the whole world. "Being justified freely by His grace through the redemption that is in Christ Jesus, whom God set forth as a propitiation by His blood, through faith, to demonstrate His righteousness, because in His forbearance God had passed over the sins that were previously committed" (Romans 3:24). "Herein is love, not that we loved God but that he loved us and sent his son to be the propitiation (atoning sacrifice in the NIV) for our sins." 1 John 4:10) Isn't that great? Jesus not only paid my debt to God, [atoned the debt caused by my sin], He shields [propitiates] the wrath God is aiming at us caused by our sin.

Now let's piece it all together. When Jesus was dying as he hung on the cross He said, "Eloi, Eloi, lama sabachthani? My God, my God why have you forsaken me?" At that moment for the only time in eternity, God the Father had forsaken the Son. He had turned his back on him. Jesus, who as God and before the world was created, had always had perfect communion with God, could no longer sense his presence. Why not? Because, he was being our propitiation. He was taking the wrath of God in that separation and burying our sin so that when we come to that cross obedient to the gospel by dying to sin, being buried with him in baptism to rise a new creature and claim his righteousness, would be freed from sin. "Therefore, if anyone is in Christ, he is a new creation; old things have passed away; behold, all things have become new. Now all things are of God, who has reconciled us to Himself through Jesus Christ." (2 Corinthians 5:17-18)

முழு எபிரேய கடிதமும் பழையதை விட இந்த புதிய உடன்படிக்கையின் மேன்மையைப் பற்றிய ஒரு சிறந்த கட்டுரையாகும். ஆனால் இயேசு ஏற்படுத்திய உடன்படிக்கையின் எபிரேய எழுத்தாளரின் விளக்கத்தைப் பாருங்கள். அது கூறுகிறது, "ஆனால் இயேசு பெற்ற ஊழியம் அவர்களுடையதை விட (பழையவற்றைப் பற்றி பேசும்) மேன்மையானது, அவர் மத்தியஸ்தராக இருக்கும் உடன்படிக்கை பழையதை விட உயர்ந்தது, மேலும் அது சிறந்த வாக்குறுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அந்த முதல் உடன்படிக்கையில் தவறு, (அது மோசேயின் கீழ் செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கை) மற்றொன்றுக்கு எந்த இடமும் தேடப்படாது, ஆனால் கடவுள் மக்களிடம் குறைகளைக் கண்டுபிடித்து கூறினார்: நான் ஒரு புதிய உடன்படிக்கை செய்யும் நேரம் வருகிறது என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரையும் யூதா வம்சத்தாரையும் எகிப்திலிருந்து அழைத்துக்கொண்டுபோக நான் அவர்களுடைய பிதாக்களுடன் செய்த உடன்படிக்கையைப்போல இருக்காது. ஏனென்றால் அவர்கள் என் உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாக இருக்கவில்லை, நான் அவர்களை விட்டு விலகிவிட்டேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்" (எபிரேயர் 8:6-9 வசனங்கள் 8 மற்றும் 9 எரேமியா 31-ல் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது) "இந்த உடன்படிக்கையை 'புதியது' என்று அழைப்பதன் மூலம் அவர் செய்தார். முதலாவது காலாவதியானது." (எபிரேயர் 8:13) உங்களுக்காக எனக்கு ஒரு நல்ல செய்தி கிடைத்துள்ளது. நீங்கள் பைபிளை ஒருபோதும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால், பழைய ஏற்பாடு பழைய உடன்படிக்கை, புதிய ஏற்பாடு புதிய உடன்படிக்கை. பழைய சடங்குகள், ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் அனைத்தையும் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதில்லை. ஏன்? இயேசு வந்து பழைய உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றியதால்தான் கொலோசெயர் 2:14 நமக்குச் சொல்கிறது. சோதனையாளரின் மரணம், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு, பழைய

How can this be? By propitiation. "For God made him who had no sin to be sin for our sakes, so that in Him we might become the righteousness of God." (2 Corinthians 5:21) The one who had no sin became sin and in doing so deflected God's wrath away so that we could live.

What does all this mean to me?

1. I am a sinner.
2. The wages of sin is death.
3. I have nothing to remove my sin.
4. Unless something can be done, I will perish.
5. Jesus was God and in Him everything was made.
6. Jesus became flesh and lived among mankind.
7. Jesus was without sin.
8. Jesus' purpose in coming to earth was to become an atoning sacrifice and a propitiation for our sins.
9. Jesus accomplished his mission when He willingly gave himself to be crucified.
10. Through Him and in Him; that is, in Christ, I can be free of sin and God's wrath.
11. I must be obedient to his Gospel and live according to his teaching.

Amazing Grace lesson # 1066 Steve Flatt 7-

21-1992

Reconciliation

Growing up did your parents ever give you a left shoe as a present and tell you by the way if you're good, next year we'll go ahead and give you the right shoe to go with it? No, you've never experienced that. The reason you've never experienced this is because generally one shoe without the other is worthless; they belong together don't they?

Reconciliation is bringing two things together that are separated. Two things that belong together are not supposed to be apart. Those things are reconciled when they're brought back together. Left and right shoes aren't the only things that belong together.

Man and God belong together also. David once said, as a deer pants for water, so my soul longs for thee oh God. (Psalm 42:1) Solomon his son said God you have made us with eternity in our hearts. Man is made for fellowship with God. There has never been a time in the history nor never will be a time when there will be more atheists in this world than there will be God fearers and God believers. Not that everybody will believe in God the way they should but God has made us so that we realize there is this infinite need for fellowship with him.

But sin has become a barrier to that fellowship. Romans 3:23 states "all have sinned and fallen short of God's glory." Romans 6:23, records "the wages of sin is death." Remember that word, death? It just means separation. It's a terrible separation. But God solved all of these problems created by our sin in one fell swoop. Ironically he solved

உடன்படிக்கையை முடித்து, ஒரு புதிய மற்றும் சிறந்த உடன்படிக்கைக்கு வழிவகுத்தது. இது சிறந்த வாக்குறுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது மற்றும் அது ஒரு சிறந்த தீர்வைப் பெற்றுள்ளது. சட்டத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் சரியாக வைத்திருப்பது என்னுடையது அல்ல. நம்முடைய புதிய உடன்படிக்கை ஒரு இரட்சகரின்மீது நிறுவப்பட்டுள்ளது, அவருடைய இரத்தம் நம்முடைய பாவங்களை நீக்கிவிடும், ஏனென்றால் அதை நாமே எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொரு கர்த்தருடைய நாளிலும், நாம் கூடி, புனிப்பில்லாத அப்பத்தைப் பி்ட்கும்போது, அந்த உடன்படிக்கையை நினைவுபடுத்துகிறோம். திருமண மோதிரம் போன்ற சின்னம் உள்ளது. அந்தத் திராட்சைக் கனியை எடுக்கும்போதெல்லாம், "இது என் உடன்படிக்கையின் இரத்தம்" என்று நினைக்கிறோம். (மத்தேயு 26:28) கடவுள் நமக்கு நன்மை செய்வதாக உறுதியளித்ததை நினைவில் வையுங்கள், அவருடைய உடன்படிக்கைக்குத் திரும்பும்படி அவர் இப்போது நம்மைக் கேட்கிறார். அந்த நற்குணத்தை அவருக்குத் திரும்பச் செலுத்தி, நம் வாழ்க்கையை அவருக்குப் பலியாகச் செலுத்த வேண்டும். உடன்படிக்கை என்பது ஒரு சிறந்த வார்த்தை. அந்தத் திராட்சைக் கனியை எடுக்கும்போதெல்லாம், "இது என் உடன்படிக்கையின் இரத்தம்" என்று நினைக்கிறோம். (மத்தேயு 26:28) கடவுள் நமக்கு நன்மை செய்வதாக உறுதியளித்ததை நினைவில் வையுங்கள், அவருடைய உடன்படிக்கைக்குத் திரும்பும்படி அவர் இப்போது நம்மைக்

them on an instrument of capital punishment, a Roman cross. God made it possible for us to be holy but our sin destroys that holiness leaving us with the following consequences:

1. Our separation leaves us indebted to God. God solved that at the cross by atoning for our sins. He paid a debt for us that we are unable to pay for ourselves. The concept of atonement is wrapped up in 2 Corinthians 5:21, "God made him who had no sin to be sin" for our sakes.

2. Our sin evokes God's punishment and wrath. God says, I'll take care of that! At the cross I'm going to give you propitiation. That big word just means to turn away wrath, to deflect it. The Bible says, 1 John 2:2 that Jesus Christ is the propitiation (atoning sacrifice) for our sin, and not for ours only but also for the sins of the whole world.

3. Our sin leaves us unworthy to approach God. God says I'll take care of that! "Much more then, having now been justified by His blood, we shall be saved from wrath through Him." (Romans 5:9) Do you realize all those things occurred at the cross? Did you ever stop to think about that? The huge debt that you cannot pay is taken care of. The wrath that's coming our way from God because of our sins will be deflected by God's shield. The fact that we would have to cower as a slave, as an insect, in the presence of God has been removed. God says, I'm going to justify you, allow you proper standing in my presence. Did you realize that all of that was taken care of at the cross?

You need to understand the importance of the cross. Paul said in Galatians 6:14, "Far be it for me to glory in anything save in the cross of my Lord Jesus Christ." Paul did not glory in his past, in his writings or in his good works. He did not even glory in the other parts of Jesus' life. He did not glory in the virgin birth. He believed it, but he didn't glory in it. He didn't glory in the teachings. He didn't glory in the miracles. He didn't even say he gloried in the resurrection. He said the reason I gloried is because of the cross, because of all that was done right there.

4. Our sin destroyed our relationship with God. At the cross, God made it possible for man to reconciled himself to God through trust and obedience. He put two things back together that were separated that never should have been apart. "by Him to reconcile all things to Himself, by Him, whether things on earth or things in heaven, having made peace through the blood of His cross." (Colossians 1:20) "For if when we were enemies we were reconciled to God through the death of His Son, much more, having been reconciled, we shall be saved by His life. Not only that, but we also rejoice in God through our Lord Jesus Christ, through whom we have now received the reconciliation." (Romans 5:10, 11)

In writing to the Christians in Corinth Paul said "Now all things are of God, who has reconciled us to Himself through Jesus Christ, and has given us the ministry of

கேட்கிறார். அந்த நற்குணத்தை அவருக்குத் திரும்பச் செலுத்தி, நம் வாழ்க்கையை அவருக்குப் பலியாகச் செலுத்த வேண்டும். உடன்படிக்கை என்பது ஒரு சிறந்த வார்த்தை. அமேசிங் கிரேஸ் #1072, ஸ்டீவ் பிளாட் 8- 16- 1992

அவதாரம்

ஒரு மனிதன் கற்பனை செய்யக்கூடிய மிகவும் திடுக்கிடும் கோட்பாடு எது?

கடவுள் மனிதனாக மாறுவார். அதுதான்: கடவுள் ஒரு மனிதனாக மாறுவார், அதுதான் "அவதாரம்" என்ற வார்த்தையின் வரையறை, மாம்சத்தில் வரும் கடவுள். இன்று எங்கள் பாடத்தில், அதன் அர்த்தம் என்ன என்பதைச் சூழ்ந்து கொள்ள முயற்சி செய்ய நம் மனதை நீட்டிக்க விரும்புகிறேன்.

“ஆரம்பத்தில் வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனோடு இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. அவர் ஆதியில் கடவுளோடு இருந்தார்.” (யோவான் 1:1) “ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வெளிச்சம் தரும் உண்மையான ஒளி உலகிற்கு வந்தது. அவர் உலகில் இருந்தார், உலகம் அவர் மூலமாக உண்டானாலும், உலகம் அவரை அடையாளம் காணவில்லை, ஆனால் அவரைப் பெற்ற அனைவருக்கும், அவருடைய பெயரில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு, கடவுளின் குழந்தைகளாகும் உரிமையை அவர் வழங்கினார். - குழந்தைகள் இயற்கையான வம்சாவளியிலோ, மனித முடிவுகளிலோ அல்லது கணவரின் விருப்பத்தினாலோ பிறக்கவில்லை, மாறாக கடவுளால் பிறந்தவர்கள். வார்த்தை மாம்சமாகி நம்மிடையே வசித்தார். கிருபையும் சத்தியமும் நிறைந்த அவருடைய மகிமையை, பிதாவிடமிருந்து வந்த ஒரே ஒருவருடைய மகிமையைக் கண்டோம். (யோவான் 1:9-10, 12-14)

"ஒருவரும் கடவுளைப் பார்த்ததில்லை, ஆனால் தந்தையின் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரே கடவுள் கடவுளை வெளிப்படுத்தினார்." (யோவான் 1:18) யாரோ கடவுளை அறியச்

reconciliation." (2 Corinthians 5:18) There are two very, very important applications of this reconciliation!

1. God is the reconciler and we are the reconcile. God did all the work. He reconciled us to him even though he never moved. He's not the one who sinned. He didn't get mad. He has been where he's always been. We're the ones who've wandered off. But he reconciled all things to himself by the cross of Jesus Christ. We sinned. We went away. We hardened our hearts. We made our excuses. We became callous. God is doing the calling and searching. He found us in our pitiful condition pleading with us to come home. But we must recognize him and hear his call. "And being found in appearance as a man, He humbled Himself and became obedient to the point of death, even the death of the cross." (Philippians 2:8) What could be more reconciling than God putting on flesh, living among us, suffering at our hands? He allowed himself to be fully tempted and fully victimized, that wasn't easy, letting that proud, pompous, self-righteous, know-it-all crowd nail him to a cross in the name of the religion that he had given them. Then while dying on that cross saying, "Father forgive them for they don't know what they're doing."

The point is, God did all the things he had to do in such a way that we would look at that cross and say, oh how much he must love us. Let's don't be guilty of looking at John 3:16 and reciting it so flippantly. "For God so loved the world that he gave his only begotten Son." "For God so loved the world that he gave (and he gave) his only begotten Son." We look at that and I say to myself, my how he must want me back. How the Father must want me to live in Heaven. And if you've never looked at it that way before, if you've never thought of the cross in that light, think of it that way and be drawn to that cross. That's why Jesus said, if I be lifted up, I'll draw all men to myself. That's reconciliation, God did it.

2. He's given to us the ministry of reconciliation. God is leading the reconciliation charge. God is the loving Father in Luke 15, who when he sees that boy a long way off he runs to him and embrace him. When a person does that and sees God in the person of the Son, Jesus on the cross, and believes him, turns away from the life currently living and is baptized by the authority of Jesus, their sins are washed away and the Spirit of God go to work changing them. "The love of God has been poured out in our hearts by the Holy Spirit who was given to us." (Romans 5:5) Say to the world, look God came after you, look what he's done for you. God is patiently waiting not wanting that any should perish. Reconciliation is one of the most beautiful words. Amazing Grace, lesson # 1068 Steve Flatt, 1-5-1992

Sanctification

Sanctification means the process or the state of being set apart. Incidentally, it is the same root word for the word

செய்திருக்கிறார்கள். நினைக்கவே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது அல்லவா? கடவுளை அறிவது ஒரு நல்ல விஷயம், ஏனென்றால் கடவுளைப் பற்றி அறிய இந்த இயற்கையான தீராத விருப்பத்துடன் நாம் பிறந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மனித இதயத்திலும் கடவுள் வடிவ வெற்றிடம் இருப்பதாக பாஸ்கால் ஒருமுறை கூறினார். குழந்தைகள் கடவுளைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறார்கள், இல்லையா? உங்கள் பிள்ளைகள் கடவுளைப் பற்றி உங்களிடம் கேள்விகள் கேட்கிறார்களா? என் குழந்தைகள் "அப்பா, கடவுளுக்கு தாடி இருக்கிறதா?" அல்லது அப்பா, "எங்கே சொர்க்கம்?" அல்லது அப்பா, "கடவுளுக்கு எவ்வளவு வயது என்று சொல்லுங்கள்." அவர்கள் கடவுளைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறார்கள், ஆனால் நாமும் அப்படித்தான்.

நாங்கள் கிறிஸ்தவ ஆதார வகுப்புகளில் இருந்தோம் அல்லது அதை சொந்தமாக சிந்தித்திருக்கலாம், மேலும் நம்மைச் சுற்றி நாம் பார்ப்பதன் மூலம் கடவுளைப் பற்றி சில முடிவுகளை எடுக்க முடியும். நீங்கள் இரவில் வானத்தில் உள்ள அனைத்து நட்சத்திரங்களையும் நிமிர்ந்து பார்க்கிறீர்கள், அவை எவ்வளவு தூரம், எவ்வளவு பெரியவை, எத்தனை உள்ளன என்று நினைக்கிறீர்கள். கடவுள் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், அவர் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் பூமியில் என்ன பார்க்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் சுற்றிப் பார்க்கிறீர்கள், மேலும் பொருட்களின் வரிசையைப் பார்க்கிறீர்கள். மனித உடலை மட்டும் பாருங்கள். உங்கள் உடலில் ஒரு லட்சம் மைல் இரத்த நாளங்கள் உள்ளன என்ற உண்மையைப் பற்றி சிந்தியுங்கள். மனித கண்ணிமையின் அனைத்து நுணுக்கங்களையும் பற்றி சிந்தியுங்கள், மேலும் உலகின் மிக அற்புதமான வடிகட்டி மனித சிறுநீரகம். அனைத்து வகையான விவரங்களும் ஒழுங்குகளும் உள்ளன. நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், கடவுள் இருக்க

"Holy". That's what holy means, it means to be set apart. We often associate it with perfection. We think about holiness as meaning someone is absolutely perfect. Over the years some individuals who have understood that sanctification is tied to holiness have thought, "Oh, I can't be that way." Don't mis-define the word. Generically it means to be set apart.

Now scripturally, it means to be set apart from the secular and the sinful for a sacred purpose. If you go through the Bible and look for that word, sanctify, you'll find in the Old Testament that it was used often for days and places and things. For example, in Genesis 2:3, after God created the heavens and the earth, it says that he "sanctified" the seventh day. He made it holy, he set it apart as the day of rest. I think about Exodus 29:43, referring to the tabernacle or the tent of meeting, God said "And there I will meet with the children of Israel, and the tabernacle shall be sanctified by My glory". But, in time the old law had fulfilled its purpose and Jesus' blood on the cross had purchased for mankind a new covenant. The use of the word "sanctify" or "sanctification" stopped being associated for the most part with days and things and began to be tied to people.

For example, Paul said in talking about drunkards and idolaters and murderers and homosexuals and all kinds of people involved in sinful behavior, "And such were some of you. But you were washed, you were sanctified, but you were justified in the name of the Lord Jesus and by the Spirit of our God." (1 Corinthians 6:11) You see it was the people that were sanctified. Or "Now may the God of peace Himself sanctify you completely; and may your whole spirit, soul, and body be preserved blameless at the coming of our Lord Jesus Christ." (1 Thessalonians 5:23) Now those are just two examples. There are many, many more. God is saying, Christian, I want you to be sanctified, set apart. It's my will that you be holy, that you be set apart, not just a day, not just a tent, I want people to be sanctified. If sanctification means being set apart, set apart from what? Why? For what purpose?

During his ministry and before he left the earth, Jesus prayed for his disciples and all who would come after them. "I do not pray that You should take them out of the world, but that You should keep them from the evil one. They are not of the world, just as I am not of the world. Sanctify them by Your truth. Your word is truth." (John 17:15-17) Now what does that mean? Set them apart. They're in the world. He was not asking God to take them out of the world, but set them apart by the truth. Then Jesus said "As You sent Me into the world, I also have sent them into the world. And for their sakes I sanctify Myself, that they also may be sanctified by the truth" (vs. 18, 19). He's saying for their benefit, I've set myself apart so that they'll be set apart as well. We're not supposed to be of the world; that is, desire

வேண்டும், அவர் மிகவும் புத்திசாலியாக இருக்க வேண்டும்.

நாம் அந்த விஷயங்களைப் பார்க்கிறோம், அவை ஒளியின் மினுமினுப்புகள் மட்டுமே. கடவுள் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் கடவுளை அறிய விடுவதில்லை. அவர்கள் நம்மை கடவுளைப் புரிந்துகொள்ள விடுவதில்லை. நாம் எப்போதாவது அவருடன் உண்மையாகப் பேசப் போகிறோம் என்றால், நாம் எப்போதாவது அவரை நம் வாழ்க்கையில் நம்பப் போகிறோம் என்றால், நாம் சந்திக்க வேண்டும். நாம் கடவுளைச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்றால், நாம் அவரை அதே உறுப்புடன் சந்திக்க வேண்டும், ஆனால் பிரச்சனை என்னவென்றால், அவருடைய உறுப்புக்கு நாம் செல்ல முடியாது. நல்ல செய்தி கடவுள் நம் உறுப்புக்கு வந்தார். அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, நம்மிடையே குடியிருந்து, பிதாவின் ஒரே பேறானவரின் மகிமையைக் கண்டோம்.

கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி நிறைய கோட்பாடுகள் உள்ளன, சந்தேகம் கொண்டவர்கள் நம்புவதற்கு கடினமாக உள்ளனர். இயேசு தண்ணீரில் நடந்த அற்புதத்தைப் பற்றி சந்தேகம் கொண்டவர்கள் படித்து, "நீங்கள் அதை உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?" யாரோ தண்ணீரில் நடந்தார்கள் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா? அல்லது அவர்கள் இயேசு இறந்து கல்லறையில் இருந்து உடல் ரீதியாக திரும்பி வருவதைப் பற்றி படித்து, நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா? அல்லது ஒரு மனிதனின் மரணதண்டனை பாவம் நிறைந்த உலகத்தை ஒழிக்க முடியும் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா? இவை அவர்களுக்கு முட்டுக்கட்டைகள்.

சந்தேகப்படுபவருக்கு உண்மையான தடுமாற்றம் என்ன தெரியுமா? உண்மையான தடுமாற்றம் இயேசுவின் அசல் விமர்சகர்களை தொந்தரவு செய்த அதே விஷயம். இது அவதாரக் கோட்பாடு. கடவுள் மனிதனாக ஆனார் என்பது கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றிய உண்மையிலேயே அதிர்ச்சியூட்டும் கூற்று. இயேசு எப்படியோ

worldly things, such as the lust of the flesh, lust of the eye or pride in our lives.

Colossians 3:1-3 captures the message of being set apart from the value system of the world. Look at it. "If then you were raised with Christ, seek those things which are above, where Christ is, sitting at the right hand of God. Set your mind on things above, not on things on the earth. For you died, and your life is hidden with Christ in God."

When the Bible talks about not being of the world, the Greek word for world is *kosmos*. That doesn't mean our planet. That doesn't mean this big old ball of land and water that you and I inhabit. It doesn't even mean the people of the planet. The word *kosmos* means the values, the desires, the aims, the aspirations, the feelings of all of the people who inhabit this planet. It is the value atmosphere that surrounds and that bombards us right and left and that we breathe in everyday with our eyes and ears. That's the world. Don't ever forget that since man sinned and was driven from the Garden of Eden his value system has been dominated by the Prince of Darkness, by old Satan himself.

According to 1 John 2:16, there are three things that dominate the *kosmos*, the world system. They are a) lust of the flesh, b) lust of the eyes and c) pride of life. That's the message of the world and it's trying to lure you away from God. Sanctification is being set apart from these three things, not being lured into their momentary pleasures. Oh, we are going to have to live in the midst of them and be bombarded by their appeal (seeing them, hearing them, reading about them, but not being fooled by their appeal). Their value system is not going to be our value system which leaves us set apart from the world as our lifestyle is in accordance with God's will and our affections are on the things of God.

How does sanctification occur? A common belief is that we sanctify ourselves by our own grit, determination, perseverance and observance of the law. We make ourselves holy. We make ourselves set apart. Well, the Bible doesn't teach that. The Bible teaches that no man has kept the law perfectly and set himself apart from sin. Scripture teaches that we are sanctified, set apart or holy, by God through the power of the blood of Christ and the Holy Spirit. "He [Jesus] might sanctify the people with His own blood, suffered outside the gate." (Hebrews 13:12) "For both He who sanctifies and those who are being sanctified are all of one, for which reason He is not ashamed to call them brethren." (Hebrews 2:11) The element of holiness is the same thing that has atoned for us, the same thing that has propitiated for us, the same thing that has justified us, and the same thing that reconciles us and it also sanctifies us. It is the blood of Jesus.

தனது தெய்வத்தை இழக்காமல் மனிதகுலத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். மக்களே, இங்குதான் நாம் உலக மதங்களுடன் பிரிந்து செல்கிறோம். உலக மதங்கள் இயேசுவுக்கான இடத்தை உருவாக்கும் ஆனால் அவர் மாம்சத்தில் வந்த கடவுள் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஓ, அவர் ஒரு நல்ல மனிதர், அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி, அவர் ஒரு ஆசிரியர் என்று சொல்வார்கள், ஆனால் நீங்கள் இயேசுவைப் பற்றி நம்பினால், நீங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கிறீர்கள்.

ஆனால் இயேசு தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தால், இயேசு தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தால், வேறு எதுவும் உண்மையான பிரச்சனைகளை முன்வைக்கவில்லை. இயேசு தண்ணீரின் மேல் நடக்கிறார். அவர் தண்ணீரை உண்டாக்கினால், ஏன் அவரால் அதன் மீது நடக்க முடியவில்லை? இயேசு பரலோகத்திலிருந்து வந்திருந்தால், அவர் மரித்தோரிலிருந்து திரும்பி வர முடியும் என்று நம்புவதில் உங்களுக்கு ஏதாவது பிரச்சனை இருக்கிறதா? தெய்வீகமானவர், கடவுள் யார் என்று நம்புவதில் ஏதேனும் சிக்கல் உள்ளதா, அவர் மரணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தால், அவரது மரணம் ஒரு சேமிப்பு முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதில் ஆச்சரியம் உள்ளதா? வரலாற்றில் மிகவும் திடுக்கிடும் கூற்று ஜான் 1:14 இல் உள்ளது, "வார்த்தை மாம்சமானது." அதை அடிக்கோடிட்டு, எழுதி மனப்பாடம் செய்யுங்கள். நீங்கள் அதை நம்பினால், இந்த புத்தகத்தில் உள்ள அனைத்தையும் நீங்கள் நம்பலாம். அதுதான் அவதாரம்.

சொல்லப்போனால், நீங்கள் எப்போதாவது மெக்சிகன் உணவை சாப்பிட்டிருக்கிறீர்களா? "அதற்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்" என்கிறீர்கள். நீங்கள் எப்போதாவது சில்லி கான் கார்ன் சாப்பிட்டிருக்கிறீர்களா? சில்லி கான் கார்ன் என்றால் என்ன தெரியுமா? இதன் பொருள் இறைச்சியுடன் கூடிய மிளகாய், அதுதான் கான் கார்ன் என்பதன் பொருள். தற்செயலாக, கார்னே என்ற வார்த்தையானது, அவதாரம் என்ற வார்த்தையைப் பெறும் அதே மூலச்

The power of sanctification is blood. Equally apparent in scripture is the agent of sanctification, the Holy Spirit. "But we are bound to give thanks to God always for you, brethren beloved by the Lord, because God from the beginning chose you for salvation through sanctification by the Spirit and belief in the truth." (2 Thessalonians 2:13) That verse says that the Holy Spirit is the agent, the sanctifying work of the Spirit. People don't set themselves apart when they come to Christ, it is through the power of the blood and the power of the Holy Spirit. So when does that occur, it occurs when one becomes a Christian.

In 1 Peter 1:2, Peter is talking about God's elect who have been chosen according to the foreknowledge of God the Father, through the sanctifying work of the Spirit, for obedience to Jesus Christ.

Paul said he was chosen "that I might be a minister of Jesus Christ to the Gentiles, ministering the gospel of God, that the offering of the Gentiles might be acceptable, sanctified by the Holy Spirit." (Romans 15:16) He did not set himself apart when he came to Christ, He was set apart through the power of the blood and the power of the Holy Spirit. It occurs whenever anyone obeys the gospel and becomes a Christian. "But you were washed, you were sanctified, you were justified in the name of the Lord Jesus Christ and by the Spirit of our God." (1 Corinthians 6:11) All of those happened when you obeyed the gospel. You're washed, you're set apart, you are justified and the Spirit of God who set you apart will empower you to stay apart if you let him. But you retain the right to forfeit your sanctification.

Yes we can choose to forfeit that right. "Therefore, let him who thinks he stands take heed lest he fall." (1 Corinthians 10:12) "For if we sin willfully after we have received the knowledge of the truth, there no longer remains a sacrifice for sins." (Hebrews 10:26) When you become a Christian, God will set you apart from the world and you will stay set apart unless you choose to go back into the world. These scriptures do not support the doctrine that "once saved always saved" or there is nothing you can do to forfeit your salvation. Don't give up what God has given you that's worth more than the whole world.

But why must I be sanctified? If God's blood cleanses me from sin, what difference does it make whether I just go ahead and keep on sinning or not? That same question was asked in Romans 6, where some Christians in Rome, two thousand years ago were saying, you know if the blood of Jesus keeps cleansing why not just enjoy sin, let it cleanse all of it. In Romans 6:1, Paul says, "God forbid."

The reason for not following the *kosmos*, the world value system, is because we are to bring honor to God. "For this is the will of God, your sanctification: that you should abstain from sexual immorality; that each of you should

சொல்லாகும். உங்களுக்கு என்ன தெரியும், கடவுள் சொல்வது இதுதான். அதைத்தான் ஜான் தனது முன்னுரையில் நமக்கு எழுதுகிறார். அவதாரம் என்றால் என்ன தெரியுமா? அது இறைச்சியுடன் கூடிய கடவுள். அது சதை கொண்ட கடவுள். கடவுள் கான் கார்னே. யோவான் 1:14ல் யோவான் சொல்வது இதுதான். அவர் நம்மிடையே குடியிருந்தார், அங்கே யோவான் 1:14-ல் உள்ள கிரேக்க வார்த்தையின் அர்த்தம், அவர் ஒரு கூடாரம் போட்டார் அல்லது நம்மிடையே கூடாரம் அமைத்தார் என்பதாகும். இப்போது அதுவும் ஒரு சுவாரசியமான சிந்தனை. அவர் நம்மிடையே குடியிருந்தார், அவர் நம்மிடையே கூடாரம் செய்தார்.

பைபிள் மாணாக்கர்களே, கூடாரம் என்ற வார்த்தையை நீங்கள் கேட்கும்போது, நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள கூடாரத்தைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், இல்லையா? இஸ்ரவேலர்கள் அதை எப்படிச் சுமந்து சென்றார்கள், அது கடவுளின் இருப்பை வெளிப்படுத்தியது. உனக்கு நினைவிருக்கிறதா? வாசஸ்தலம் தேவனுடைய மகிமை இருந்த இடமாக இருந்தது. ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைப் பற்றிய எல்லா விஷயங்களையும் நீங்கள் வாசிக்கிறீர்கள். ஒரு முறை பெலிஸ்தியரோடு நடந்த போரில், கூடாரம் இஸ்ரவேலிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டது. சிறிது நேரத்தில், ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள், அவள் மிகவும் கலக்கமடைந்தாள். தன் மகனுக்கு என்ன பெயர் வைத்தாள் தெரியுமா? அவள் அவனை இச்சாபோத் என்று அழைத்தாள், அதாவது மகிமை போய்விட்டது.

அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் முதல் அதிகாரத்தில் மகிமை இப்போது திரும்பியிருக்கிறது என்று நற்செய்தி கூறினார். இந்த முறை மட்டும் மகிமை பெட்டியில் இல்லை, மகிமை கூடாரத்தில் இல்லை, மகிமை ஒரு கோவிலில் இல்லை, மகிமை ஒரு உடலில் கூடாரம். எல்லையற்றது வரையறுக்கப்பட்டது மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாதது புலப்பட்டது மற்றும் எப்படியோ நித்தியம்

know how to possess his own vessel in sanctification and honor." (1 Thessalonians 4:3-4) You see it brings honor to God when we live the way God has called you to live. "For you were bought at a price; therefore glorify God in your body and in your spirit, which are God's." (1 Cor. 6:20)

A second reason is we are God's ambassadors. (2 Corinthians 5:20) How are we going to show Christ to a world that's living in an empty and hollow way of life, seeking after the *kosmos*, the world? How are we going to point them to something that will pull them out of that if we're following the beat of the same drummer? We can't. You can't. I can't. You are set apart by the blood of Christ and the power of the Spirit. If you are set apart, the world sees that. That's something that a purposeless world really doesn't want. As an ambassador of Christ, I dare not forfeit the sanctification that he's given me. It's really not a terrible, old, dry, dusty preacher word after all, is it? Let's be set apart. God will give you a rich and full spiritual life if you will yield to that calling.

By not conforming to this world's values we show a world that's living in an empty and hollow way of life, a better, fuller and richer way of life having a hope for eternal life in Christ Jesus. Don't dare forfeit the sanctification God has given us.

Adapted from Amazing Grace lesson

1070 Steve Flatt

காலத்திற்குள் தன்னைப் பிழிந்தது. அப்போஸ்தலனாகிய யோவான், "நான் அவருடைய மகிமையைக் கண்டேன், நான் செவிகொடுத்தேன், நான் பின்தொடர்ந்தேன், நான் அவருடைய மார்பில் சாய்ந்தேன், நான் அங்கு சாய்ந்தபோது, கடவுளின் இதயத் துடிப்பைக் கேட்டேன்" என்று கூறினார். என்ன ஒரு துணிச்சலான எண்ணம். என்ன ஒரு உற்சாகமான சிந்தனை. ஆனால் என்ன ஒரு பிரித்தாளும் எண்ணம். இந்த அவதாரக் கோட்பாட்டை விட பெரிய விவாதத்தை ஏற்படுத்திய கிறிஸ்தவமண்டலத்தின் வேறு எந்த கோட்பாடும் இல்லை என்பதை இன்று நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அது என்ன செய்கிறது தெரியுமா? கடவுள் உண்மையில் மாம்சத்தில் வருகிறார் என்ற எண்ணம் விசுவாசிகளை அபிமானிகளிடமிருந்து பிரிக்கிறது.

யோவான் வசனம் 11-ன் முதல் அதிகாரம், "அவர் தனக்குச் சொந்தமானதை அடைந்தார், ஆனால் அவருடையது அவரைப் பெறவில்லை" என்று கூறுகிறது. அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை, அவர்கள் நம்பவில்லை. இயேசு மாம்சத்தில் வந்த கடவுள் என்று அவருடைய சொந்த சகோதரர்கள் கூட ஆரம்பத்தில் நம்பவில்லை. எத்தனை கோடி பேர் இன்னும் அதை நம்பவில்லை? மக்களே, இயேசு ஒரு காரணத்திற்காக சிலுவையில் அறையப்பட்டார். வாரத்தின் தவறான நாளில் அவர் அற்புதங்களைச் செய்ததால் அவர் சிலுவையில் அறையப்படவில்லை. அவர் சிலுவையில் அறையப்படவில்லை, ஏனெனில் அவர் சில ரபிகளின் பழைய பிரசங்கங்களை விமர்சித்தார். அவர் ஒரு காரணத்திற்காக சிலுவையில் அறையப்பட்டார், அவர் மாம்சத்தில் கடவுள் என்று கூறினார், அவர்களால் வாழ முடியாது. ஆரம்பகால தேவாலயத்தில் எந்த பிரச்சினையும் இந்த அவதார பிரச்சினையை விட முக்கியமானதாக இல்லை.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஜான் மீண்டும் ஆவியின் தூண்டுதலால் எழுதினார், "இவ்வாறு நீங்கள் கடவுளின் ஆவியை

அடையாளம் காணலாம்: இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்தார் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு ஆவியும் கடவுளிடமிருந்து வந்தது, ஆனால் ஒப்புக் கொள்ளாத ஒவ்வொரு ஆவியும் இயேசு கடவுளிடமிருந்து வந்தவர் அல்ல, இது அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவி, வரப்போகிறது என்று நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள், இப்போதும் உலகத்தில் இருக்கிறது." (1 யோவான் 4:2-3) மக்களே, அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியே இந்த உலகத்தை ஆளும் ஆவி என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இந்த உலகின் பெரும்பாலான, கிறிஸ்துவர் உலகம் என்று அழைக்கப்படும் பெரும்பாலான கடவுள் மாம்சத்தில் வந்துள்ளார் என்று தைரியமான கூற்றை நிராகரித்து அதை நம்பாத மில்லியன் கணக்கான உள்ளன, ஆனால் அது நடந்தது. யோவான் சுவிசேஷத்தில் உள்ள முன்னுரை, அத்தியாயம் 1, வசனங்கள் 12 மற்றும் 13 க்கு திரும்பிச் சென்றால், அதை நம்பக்கூடியவர்களுக்கு இதோ வாக்குறுதி. "ஆயினும், அவரைப் பெற்ற அனைவருக்கும், அவருடைய பெயரில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு, அவர் கடவுளின் குழந்தைகளாகும் உரிமையைக் கொடுத்தார் - குழந்தைகள் இயற்கையான வம்சாவளியினாலோ அல்லது மனித தீர்மானத்தினாலோ அல்லது கணவனின் விருப்பத்தினாலோ பிறக்கவில்லை, மாறாக கடவுளால் பிறந்தவர்கள்." ஜான். "அவதாரத்தைப் பற்றிய இந்த நம்பமுடியாத கருத்தை நம்பக்கூடியவர்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்று பாருங்கள். நீங்கள் அதை நம்பினால், நீங்கள் கடவுளின் மகனாகவோ அல்லது மகளாகவோ ஆகலாம்." மக்களே, இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை, கன்னியாக இருந்த ஒரு யூத டீனேஜ் விவசாயப் பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தை பிறந்தது என்ற உண்மையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், நீங்கள் கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மறு படைப்பாக மாறலாம் என்று ஜான் கூறினார். அவருடைய பிறப்பும், உங்கள் மறுஉருவாக்கம், மற்றொன்று போன்றே இறைவனுக்கு இணையானவை. உன்னால் ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க

முடியாது.அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. கடவுளின் குழந்தைகளாகும் உரிமையை அவர் கொடுத்தார் - குழந்தைகள் இயற்கையான வம்சாவளியில் பிறந்தவர்கள் அல்ல, மனித முடிவு அல்லது கணவரின் விருப்பத்தால் அல்ல, ஆனால் கடவுளால் பிறந்தவர்கள்." ஜான் கூறுகிறார் "இந்த நம்பமுடியாத கருத்தை நம்பக்கூடியவர்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்று பாருங்கள். அவதாரம், நீங்கள் அதை நம்பினால், நீங்கள் கடவுளின் மகனாகவோ அல்லது மகளாகவோ ஆகலாம். மக்களே, இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை, கன்னியாக இருந்த ஒரு யூத டீனேஜ் விவசாயப் பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தை பிறந்தது என்ற உண்மையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், நீங்கள் கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மறு படைப்பாக மாறலாம் என்று ஜான் கூறினார். அவருடைய பிறப்பும், உங்கள் மறுஉருவாக்கம், மற்றொன்று போன்றே இறைவனுக்கு இணையானவை.உன்னால் ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது.அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. கடவுளின் குழந்தைகளாகும் உரிமையை அவர் கொடுத்தார் - குழந்தைகள் இயற்கையான வம்சாவளியில் பிறந்தவர்கள் அல்ல, மனித முடிவு அல்லது கணவரின் விருப்பத்தால் அல்ல, ஆனால் கடவுளால் பிறந்தவர்கள்." ஜான் கூறுகிறார் "இந்த நம்பமுடியாத கருத்தை நம்பக்கூடியவர்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்று பாருங்கள். அவதாரம், நீங்கள் அதை நம்பினால், நீங்கள் கடவுளின் மகனாகவோ அல்லது மகளாகவோ ஆகலாம். மக்களே, இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை, கன்னியாக இருந்த ஒரு யூத டீனேஜ் விவசாயப் பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தை பிறந்தது என்ற உண்மையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், நீங்கள் கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மறு படைப்பாக மாறலாம் என்று ஜான் கூறினார். அவருடைய பிறப்பும், உங்கள் மறுஉருவாக்கம், மற்றொன்று போன்றே இறைவனுக்கு இணையானவை.உன்னால் ஒன்று

இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது. அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. மனிதனின் முடிவு அல்லது கணவனின் விருப்பத்தால் அல்ல, ஆனால் கடவுளால் பிறந்தது." ஜான் கூறுகிறார் "அவதாரத்தைப் பற்றிய இந்த நம்பமுடியாத கருத்தை நம்பக்கூடியவர்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்று பாருங்கள். நீங்கள் அதை நம்பினால், நீங்கள் கடவுளின் மகனாகவோ அல்லது மகளாகவோ ஆகலாம். " மக்களே, இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை, கன்னியாக இருந்த ஒரு யூத டீனேஜ் விவசாயப் பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தை பிறந்தது என்ற உண்மையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், நீங்கள் கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மறு படைப்பாக மாறலாம் என்று ஜான் கூறினார். அவருடைய பிறப்பும், உங்கள் மறுஉருவாக்கம், மற்றொன்று போன்றே இறைவனுக்கு இணையானவை. உன்னால் ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது. அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. மனிதனின் முடிவு அல்லது கணவனின் விருப்பத்தால் அல்ல, ஆனால் கடவுளால் பிறந்தது." ஜான் கூறுகிறார் "அவதாரத்தைப் பற்றிய இந்த நம்பமுடியாத கருத்தை நம்பக்கூடியவர்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்று பாருங்கள். நீங்கள் அதை நம்பினால், நீங்கள் கடவுளின் மகனாகவோ அல்லது மகளாகவோ ஆகலாம். " மக்களே, இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை, கன்னியாக இருந்த ஒரு யூத டீனேஜ் விவசாயப் பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தை பிறந்தது என்ற உண்மையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், நீங்கள் கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மறு படைப்பாக மாறலாம் என்று ஜான் கூறினார். அவருடைய பிறப்பும், உங்கள் மறுஉருவாக்கம், மற்றொன்று போன்றே இறைவனுக்கு இணையானவை. உன்னால் ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது. அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. நீங்கள் கடவுளின் மகனாகவோ அல்லது மகளாகவோ ஆகலாம்." மக்களே,

இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை. கன்னியாக இருந்த ஒரு யூத டீனேஜ் விவசாயப் பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தை பிறந்தது என்ற உண்மையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், நீங்கள் கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மறு உருவாக்கமாக மாறலாம் என்று ஜான் கூறினார். அவருடைய பிறப்பும் உங்கள் மறுஉருவாக்கம் என்பதும் மற்றொன்றைப் போலவே கடவுளுடையது. ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது. அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, அது கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. நீங்கள் கடவுளின் மகனாகவோ அல்லது மகளாகவோ ஆகலாம்." மக்களே, இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை. கன்னிப் பெண்ணான ஒரு யூத டீனேஜ் விவசாயப் பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தை பிறந்தது என்ற உண்மையை நீங்கள் ஏற்கத் தயாராக இருந்தால், நீங்கள் கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மறு படைப்பாக மாறலாம் என்று ஜான் கூறினார். அவருடைய பிறப்பும் உங்கள் மறுஉருவாக்கம் என்பதும் மற்றொன்றைப் போலவே கடவுளுடையது. ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது. அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, அது கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது. அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, அது கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி. ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்று இருக்க முடியாது. அவதாரம் என்பது வெறும் வறட்டு இறையியல் அல்ல, அது கடவுள் நமக்கு வந்துள்ள நற்செய்தி.

கடவுள் மாம்சத்தில் வருவதைப் பற்றி இப்போது சில நடைமுறை பாடங்கள்.

1. நான் அவதாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அது நான் தெய்வத்தைப் பார்க்கும் விதத்தைப் பாதிக்கும். இயேசு மாம்சத்தில் வரும் கடவுள் என்று நான் நம்பினால், அது நான் கடவுளைப் பார்க்கும் விதத்தைப் பாதிக்கிறது. நாம் அனைவரும் கடவுளை அறிய விரும்புகிறோம் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அந்த ஆசையோடுதான்

நாம் பிறந்திருக்கிறோம். இப்போது நீங்கள் கடவுளை அறிய முடியும் என்று ஜான் கூறினார். நீங்கள் செய்ய வேண்டியது எல்லாம் இயேசுவைப் பார்ப்பதுதான். ஒளியின் மினுமினுப்பைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. நீங்கள் நட்சத்திரங்களைப் பார்த்து, கடவுள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. என்னால் கடவுளைப் பார்க்க முடிகிறது.

யோவான் அத்தியாயம் 12, வசனங்கள் 44 மற்றும் 45 இல், "நீங்கள் என்னைப் பார்க்கும்போது, என்னை அனுப்பியவரைப் பார்க்கிறீர்கள்" என்று இயேசு கூறினார். யோவான் 8ஆம் அதிகாரத்தில், "என்னை அறிந்தால் பிதாவை அறிவீர்கள்" என்று இயேசு கூறினார். யோவான், அத்தியாயம் 14, வசனம் 6, "நானே வழியும் சத்தியமும் ஒளியும்" என்றும், யோவான் 7 இல், "நீங்கள் என்னை அறிந்திருந்தால், நீங்கள் தந்தையை அறிவீர்கள்" என்றும் கூறுகிறார். கடவுளைப் பற்றி நீங்கள் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. இயேசுவின் வாழ்வில் கடவுளைக் காணலாம். நாசரேத்தின் இயேசுவில் நான் உங்களுக்குக் காண்பிப்பதை தொலைதூரத்தில் இணைத்திருக்கும் என்னைப் பற்றிய வெளிப்பாட்டை நீங்கள் ஒருபோதும் பெறமாட்டீர்கள் என்று கடவுள் கூறினார். நீங்கள் அவதாரத்தை நம்பும்போது தெய்வத்தைப் பார்க்கும் விதத்தை இது மாற்றுகிறது.

2. நான் அடக்கத்தைப் பார்க்கும் விதத்தை அவதாரம் வடிவமைக்கிறது. விலைமதிப்பற்ற சில விதிவிலக்குகளுடன், நம்மில் பெரும்பாலோர் தாழ்மையுடன் இருக்க வேண்டும், மேலும் ஒழுங்காகத் தாழ்த்தப்பட வேண்டும். நாம் பெருமையுடன் போராடுகிறோம், அவதாரத்தில் கவனம் செலுத்துவதை விட சில விஷயங்கள் நம் பெருமையை எதிர்த்துப் போராட உதவுகின்றன.

யோசித்துப் பாருங்கள். பிரபஞ்சத்தின் ராஜா எப்படி உலகிற்கு வந்தார்?

ஒரு முறை அலெக்சாண்டர் மஹான் ஒரு நகரத்தை வென்று அந்த நகருக்குள் நுழைந்ததை வரலாறு நமக்கு பதிவு செய்துள்ளது. அணிவகுப்பை முன்னெடுத்துச் சென்ற ஒரு நபர், எழுத்தாளர்களுடன் 200 வர்ணம் பூசப்பட்ட யானைகளைத் தொடர்ந்து, பின்னர் 200 வர்ணம் பூசப்பட்ட ஒட்டகங்கள், பின்னர் 200 குதிரை வீரர்கள் 40 கறுப்பு ஸ்டாலியன்களால் வரையப்பட்ட தங்க ரதத்தை எதிர்நோக்கி பின்னோக்கிச் சென்றனர், 40 கறுப்பு ஸ்டாலியன்கள் தேர் வரைந்த பிறகு 200 அடக்கப்பட்ட சிங்கங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. பின்புறம் வரை. அந்தத் தங்கத் தேரின் நடுவில் ஒரு தந்தத்தின் சிம்மாசனம் இருந்தது, அதன் மேல் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் அமர்ந்திருந்தார். இதைத்தான் நான் நுழைவு என்று அழைக்கிறேன், நீங்கள் உலகின் ராஜாவாக இருந்தால், நீங்கள் நுழையும் வழி இதுதான்.

ஆனால் பிரபஞ்சத்தின் ராஜா எப்படி நுழைந்தார்? அவர் அந்த கன்னிப் பெண்ணுக்குப் பிறந்தார், ஒரு சிறிய நகரத்தில், ஒரு தொழுவத்தில், அவரது பூமிக்குரிய தந்தையாக இருப்பவரால் உமிழ்நீர் நிரம்பிய உணவுத் தொட்டியில் கொண்டு செல்லப்பட்டு, யோசுவாவின் அராமைக் மொழியில் பொதுவான பெயர் வழங்கப்பட்டது. கிரேக்க இயேசு, மற்றும் யாரும் ஞானிகளை கவனிக்கவில்லை. முரண்பாடாக இருக்கிறது, இல்லையா? ஞானிகளால் உதவியின்றி அவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பிலிப்பியர் 2:6 இல் பவுல் இயேசுவைப் பற்றிப் பேசுகையில், "கடவுள் இயல்பிலிருந்தே கடவுளுடன் சமமாக இருப்பதைப் பற்றிக் கொள்ளவில்லை (பிடித்து) தன்னை ஒன்றும் செய்யவில்லை, ஒரு வேலைக்காரனின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டார்" மற்றும் பிலிப்பியர் 2: 5 கூறுகிறது? "உங்கள் மனப்பான்மை

கிறிஸ்து இயேசுவைப் போலவே இருக்க வேண்டும்."

3. மாம்சத்தில் வரும் கடவுளின் அவதாரம் மரணத்தை நான் பார்க்கும் விதத்தை மாற்றுகிறது. நாம் பொதுவாக இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலைப் பார்த்து, நான் கல்லறையிலிருந்து வர முடியும் என்று எனக்குத் தெரியும், நான் கடவுளிடம் செல்ல முடியும் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் அதையெல்லாம் ஒப்புக்கொள்கிறேன், ஆனால் இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பு அது சாத்தியமில்லை, அவர் எங்களிடம் வந்தபோது மரணம் பரவக்கூடும் என்பதை அவர் நிரூபித்தார். கடவுள் மாம்சத்தில் வரும்போது, மரணம் மற்றும் அழியாத தன்மையை விரிவுபடுத்த முடியும், கடக்க முடியும் என்பதை இது நமக்கு நிரூபித்தது.

அவதாரம் என்ற கருத்தை விட பெரிய, ஆச்சரியமான, திடுக்கிடும் கருத்து எதுவும் இல்லை. இது எங்கள் நம்பிக்கை, அதைத்தான் நாம் ஒட்டிக்கொள்கிறோம். அமேசிங் கிரேஸ் #1069, ஸ்டீவ் பிளாட் 7-19-1992 இலிருந்து தழுவல்

நியாயப்படுத்துதல்

நம்முடைய எந்த தகுதியும் அல்லது சக்தியும் இல்லாமல், வெறுமனே சிலுவையின் மூலம், நமக்கு பிராயச்சித்தம் (சாந்தி) மற்றும் மன்னிப்பு வழங்கப்படுகிறது. உங்களால் நம்ப முடிகிறதா? மன்னிக்கப்படுவதற்கும் நியாயப்படுத்தப்படுவதற்கும் எங்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது!

- நியாயப்படுத்துவது என்றால் என்ன? அகராதியில் பல்வேறு அர்த்தங்கள் உள்ளன, ஆனால் அடிப்படையில் இது, "நின்று" என்று பொருள். இது நீதியைக் குறிக்கிறது. நீங்கள் குற்றமற்றவராகவும், கண்டனத்திலிருந்து விடுபட்டவராகவும், குற்றமற்றவராகவும் காணப்படுவீர்கள். அதுதான் நியாயப்படுத்துதல் என்ற கருத்து.
- மன்னிப்பு நம் கடன்களை நீக்குகிறது - பிராயச்சித்தம். மன்னிப்பு தண்டனைக்கான நமது பொறுப்பை ரத்து செய்கிறது - சாந்தப்படுத்துதல். ஆனால் நியாயப்படுத்துதல் நமக்கு ஒரு

குற்றமற்ற உறவை, சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளுக்கு முன்பாக ஒரு சரியான நிலைப்பாட்டை நமக்கு வழங்குகிறது. அது இன்னும் நம்பமுடியாதது.

- இது எப்படி வருகிறது, நமது சூழலில் இதன் அர்த்தம் என்ன? பின்வரும் கேள்விகளுக்கான பதில் உதவக்கூடும்.

நாம் நியாயப்படுத்துவதற்கான ஆதாரம் என்ன? ஒருவர் கடவுளுக்கு முன்பாக நின்றால், அவர்கள் நியாயப்படுத்துவதற்கான ஆதாரம் என்ன? இது அவர்களின் பிராயச்சித்தம் மற்றும் பரிகாரம் போன்ற அதே ஆதாரம். இது ரோமானியத்தில் கூறப்பட்ட கடவுளின் அருள். "எல்லோரும் பாவஞ்செய்து, தேவனுடைய மகிமைக்குக் குறைவுபட்டு, அவருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள மீட்பின் மூலம் இலவசமாக நீதிமாண்களாக்கப்பட்டார்கள்." (ரோமர் 3:23-24) தற்செயலாக, கிருபைக்கான கிரேக்க வார்த்தை கரிஸ் என்பது ஒரு பரிசு. நான் ஒரு பரிசு மூலம் நியாயப்படுத்தப்பட்டேன். அதுதான் அருள். என்ன பரிசு, அந்த பரிசு எங்கிருந்து வந்தது? அது இயேசுவின் பரிசு. "நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே தேவன் நம்மேல் வைத்த தம்முடைய அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார். இன்னும் அதிகமாக, அவருடைய இரத்தத்தினாலே நீதிமாண்களாக்கப்பட்டபின், நாம் அவர் மூலமாகக் கோபத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவோம்." (ரோமர் 5:8-9)

யாருடைய இரத்தம்? சிலுவையில் இயேசுவின் இரத்தம். அவருடைய இரத்தத்தினாலே நாம் நீதிமாண்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், அவர் மூலமாக நாம் தேவனுடைய கோபத்திலிருந்து எவ்வளவு அதிகமாக இரட்சிக்கப்படுவோம்! நாம் கோபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டோம், அது சாந்தப்படுத்துதல். இப்போது நாம் அதே பரிசு, இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் நியாயப்படுத்தப்படுகிறோம். நம்மை மன்னிக்கும் அதே ஆதாரத்தால் நாம் நியாயப்படுத்தப்படுகிறோம். அதே ஆதாரம் கடவுளுக்கு முன்பாக நமக்கு சரியான நிலைப்பாட்டை அளிக்கிறது. அதை எப்போதும் மறந்துவிடாதே.

நாம் சிறிது காலம் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்த பிறகு, சிலர் தாங்கள் வாழ்ந்த நல்ல வாழ்க்கை, உதவியவர்கள், கலந்துகொண்ட சேவைகள், பிரார்த்தனைகள் மற்றும் அவர்கள் கவனமாக இல்லாவிட்டால், அவர்கள் நியாயப்படுத்துவதற்கான உண்மையான ஆதாரத்தை மறந்துவிடுவார்கள். இது அவர்களின்

வேலைகள் அல்ல, அவர்கள் கலந்து கொண்ட சேவைகள் அல்ல, அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்த பிரார்த்தனைகள் கூட இல்லை. அவர்கள் நியாயத்தை சம்பாதிக்க எந்த வழியும் இல்லை. இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தமே அவர்களை நீதிமான்களாக்குகிறது. ரோமர் 3ல் இது தெளிவாக்கப்படுகிறது "ஏனெனில், யூதர்கள் மற்றும் கிரேக்கர்கள் அனைவரும் பாவத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் முன்பு குற்றஞ்சாட்டினோம். அது எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி: நீதிமான்கள் ஒருவரும் இல்லை, இல்லை, ஒருவரும் இல்லை;" (Vs. 9-10) மற்றும் "ஆகையால், நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் எந்த மாம்சமும் அவருடைய பார்வையில் நியாயப்படுத்தப்படமாட்டாது, ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணத்தினால் பாவத்தைப் பற்றிய அறிவு இருக்கிறது" (வச. 20). இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தமே நியாயப்படுத்தப்படுவதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள்.

நியாயப்படுத்துதல் என்றால் என்ன?" ஆகையால், ஒரு மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தின் செயல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்று நாங்கள் முடிவு செய்கிறோம்." (ரோமர் 3:28) இது மனிதன் செய்வது அல்ல; அது கிறிஸ்து செய்தது! "மனுஷன் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளால் நீதிமான்களாக்கப்படாமல், இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்படுகிறோம், நாம் கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கு, நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் அல்ல, கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்படுவோம்; எந்த மாம்சமும் நியாயப்படுத்தப்படமாட்டாது." (கலாத்தியர் 2:16)

ஆதாரம் அங்கே இருக்கிறது. அந்த மூலத்தை நாம் எப்படித் தட்டுவது? என்ன அர்த்தம்? "ஏனெனில், ஒரு மனிதன் நியாயப்படுத்தப்படுகிறான்" (அடுத்த இரண்டு வார்த்தைகள் என்ன) "சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதைத் தவிர விசுவாசத்தினால்." (ரோமர் 3:28) "மனுஷன் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதினால் அல்ல, இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்பதை அறிந்திருத்தல்." (கலாத்தியர் 2:16) "கிருபையினாலே விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்." (எபேசியர் 2:8) நாம் நியாயப்படுத்துவதற்கான வழிமுறை என்ன? அந்த மூலத்தை நம்மிடமிருந்து

இணைப்பது என்ன? அது நம்பிக்கை. ஆனால், நம்பிக்கை என்றால் என்ன?

கடவுள் நம்பிக்கை பற்றிய விளக்கம் பைபிளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. "விசுவாசமே நம்பிக்கையானவைகளின் சாராம்சம், காணப்படாதவைகளுக்கு அத்தாட்சி" (எபிரெயர் 11:1). நாம் எதை எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதில் உறுதியாக இருப்பது, நம்மால் பார்க்க முடியாதது என்பதில் உறுதியாக உள்ளது. நம்பிக்கை என்பது ஒரு முழுமையான மற்றும் வாழ்க்கையை மாற்றும் நம்பிக்கை, உடல் ரீதியாக பார்க்க முடியாதது. உதாரணமாக, நாம் கடவுளைப் பார்க்க முடியாது, ஆனால் அவருடைய கைவேலைக்கான சான்றுகளைப் பார்க்கிறோம். நமது பலவீனமான மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட மனித மனதில் நாம் கடவுளைக் காண முடியாது; ஆனால் கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிவோம். ஏன்? ஏனென்றால், நம்மைச் சுற்றி நம்மால் பார்க்க முடியாததைச் சந்தேகம் இல்லாமல் நம்பவைத்திருக்கிறது, அதுதான் கடவுளின் இருப்பு. அதுதான் நம்பிக்கை.

இயேசு பூமியில் இருந்தபோது நாம் அவரைப் பார்க்கவில்லை. எந்த விதமான தரிசனத்திலும் நாம் அவரைப் பார்க்கவில்லை, ஆனால் அவர் வாழ்ந்தார் என்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கிறோம். அவர் சுவிசேஷங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்தார், அவர் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றினார், அவர் அந்த சிலுவையில் இறந்தார் மற்றும் அவர் கல்லறையிலிருந்து எழுப்பப்பட்டார். நாங்கள் அதை எங்கள் கண்களால் பார்த்ததில்லை, ஆனால் எங்களுக்கு அது தெரியும், அதுதான் நம்பிக்கை. பைபிள் நியாயப்படுத்துவதைப் பற்றி நமக்கு என்ன சொல்கிறது என்றால், விசுவாசம் நம் இணைப்பான். விசுவாசம் என்பது நாம் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சிறிய பகுதியாகும், அது நம்மை மன்னிப்பது மட்டுமல்லாமல், நம்மை நியாயப்படுத்தும் அந்த பெரிய சக்தி மூலத்தை நாம் தட்டுகிறோமா இல்லையா என்பதை தீர்மானிக்கிறது.

மின் விளக்கு விளக்கப்படத்தைப் பார்ப்போம். சுவர் சுவிட்சை ஆன் செய்தால், அறையில் வெளிச்சம் வந்து, இருளை விரட்டுகிறது. ஒளியின் ஆற்றல் மூலம் என்ன? அது எங்கோ மைல் தொலைவில் உள்ள ஜெனரேட்டர். மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் சில டைனமோ ஆலைகள், ஆனால் எங்கள் வசம் ஒரு சுவிட்ச் உள்ளது. அதை இயக்கினால், ஒளி உருவாகிறது. அதை இயக்க எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை என்றால், ஒளி உற்பத்தி செய்யப்படாது. சக்தி மூலத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், சக்தி

எவ்வளவு வலிமையானது என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், சுவீட்சை ஆன் செய்வதன் மூலம் மின்சக்தியுடன் இணைக்க நாம் தேர்வுசெய்தால் தவிர, ஒளியின் நன்மையைப் பெற மாட்டோம். நம்பிக்கை என்பது நமது இணைப்பாகும், அது நம்மை நியாயப்படுத்த அனுமதிக்கிறது ஆனால் நாம் அதை இயக்க வேண்டும்.

நம்பிக்கை என்பது வாழ்க்கையை மாற்றும் நம்பிக்கை. நீங்கள் இயேசு கிறிஸ்து, அவர் யார் மற்றும் அவர் என்ன செய்தார் என்று கேட்கும் போது அதன் கருத்து உள்ளது. விசுவாசம் கேட்பதால் வரும் என்றும், கடவுளுடைய வார்த்தையினால் கேட்பது என்றும் பைபிள் சொல்கிறது. அப்போதுதான் கருத்தரித்தல் தொடங்குகிறது. அது நம்மை மனந்திரும்புவதற்கு வழிவகுக்கும் வரை அந்த நம்பிக்கை வளர்கிறது. அதுவே நமது வாழ்க்கை முறையை மாற்றுகிறது. விசுவாசம், உண்மையான விசுவாசம், நம்மை திருப்புவதற்கு வழிவகுக்கிறது. நாம் இருக்கும் இடத்தில் இருக்க அனுமதிக்காது. அந்த தவமே நம்மை புதிய பிறவிக்கு அழைத்துச் செல்லும். எபேசியர் 1:13ல், நீங்கள் சத்திய வார்த்தையைக் கேட்டபின் விசுவாசித்தீர்கள் என்று பவுல் கூறுகிறார். அப்போஸ்தலர் 2:38ல் பேதுரு தனக்குச் செவிசாய்த்துக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தினரிடம், “மனந்திரும்புங்கள்” என்றார். அப்போஸ்தலர் 20:21ல், எபேசஸில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களிடம் பவுல் சொன்னார், மனந்திரும்புதலின் செய்தியை நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தேன் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? உண்மையான மனந்திரும்புதல் ஒரு மாற்றத்தில் விளைகிறது, பழைய வாழ்க்கையின் மரணம். இருப்பினும், அந்த நம்பிக்கை கீழ்ப்படிதலுக்கு வழிவகுக்கிறது. இறந்த முதியவரை மறுபிறவி மூலம் புதைக்கிறோம்.

"ஆகையால், ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால், அவன் புதிய சிருஷ்டி, பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின; இதோ, அனைத்தும் புதிதாயின." (2 கொரிந்தியர் 5:17) நம்பிக்கை என்பது வாழ்க்கையை மாற்றும், வாழ்க்கையை மாற்றும் நம்பிக்கை. கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வது விசுவாசத்தை மிகக் குறைவான செயல்களை உருவாக்காது மற்றும் ஜேம்ஸ் 2:26 கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் இறந்துவிட்டது என்று கூறுகிறது. விசுவாசம் என்பது கிரியைகள் என்பதல்ல, உண்மையான விசுவாசம் செயல்களை உருவாக்கும். அந்த முழுமையான வாழ்க்கையை மாற்றும் நம்பிக்கை நம்மை

நியாயப்படுத்துவதற்கான
சர்வவல்லமையுள்ள ஆதாரத்துடன்
இணைக்கிறது.

நியாயப்படுத்தலின் விளைவுகள் பற்றி
என்ன?நாம் கிறிஸ்தவர்கள்,
மன்னிக்கப்பட்டு, நீதிமான்களாக்கப்பட்டு,
தேவனுக்கு முன்பாக நீதியான உறவில்
நிற்கிறோம். இந்த நீதியான நிலைப்பாட்டின்
விளைவுகளைப் பற்றி என்ன? முதலாவதாக,
அனைத்து மனித அந்தஸ்தும் உண்மையில்
அழிக்கப்படுகிறது; இனம், தேசியம்,
பாலினம், நிதி மதிப்பு மற்றும் மனிதன்
மத்தியில் நிலை. "ஏனென்றால், நீங்கள்
அனைவரும் கிறிஸ்து இயேசுவின் மீதுள்ள
விசுவாசத்தினாலே தேவனுடைய
பிள்ளைகள். கிறிஸ்துவுக்குள்
ஞானஸ்நானம் பெற்ற உங்களில் பலர்
கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்கள்.
யூதரோ கிரேக்கரோ இல்லை, அடிமையும்
இல்லை, சுதந்திரமும் இல்லை, ஆணும்
பெண்ணும் இல்லை; ஏனெனில், நீங்கள்
அனைவரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்
ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள். (கலாத்தியர் 3:26-29)
நீங்கள் கடவுளின் பார்வையில்
நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருந்தால், மனிதனின்
பார்வையில் நியாயப்படுத்தப்படுவதைப்
பற்றியோ அல்லது மனிதன் என்ன
நினைக்கிறான் என்பதைப் பற்றியோ
கவலைப்படாதீர்கள். கடவுள் என்ன
நினைக்கிறார் என்பதைப் பற்றி மட்டும்
கவலைப்படுங்கள்.

இரண்டாவதாக, நீங்கள் இப்போது
சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளை
சுதந்திரமாகவும் தைரியமாகவும்
அணுகலாம்! எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம்
பிரார்த்தனை செய்வது ஒரு பாக்கியம்.
விசுவாசத்தின் மூலம் இயேசுவின்
இரத்தத்தால் நியாயப்படுத்தப்படும்போது
நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வது ஒரு பாக்கியம்.
"ஆகையால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும்,
தேவைப்படும் நேரத்தில் உதவிசெய்யும்
கிருபையைப் பெறவும், தைரியமாக
கிருபையின் சிங்காசனத்திற்கு வருவோம்."
(எபிரேயர் 4:16) கருணை மட்டும் இருந்தால்,
நாம் கடவுளின் முன்னிலையில்
பயந்திருப்போம், ஆனால் நாம்
நீதிமான்களாக்கப்பட்டோம், இப்போது
கடவுள் கூறுகிறார், நீங்கள் நம்பிக்கையுடன்
கிருபையின் சிங்காசனத்தை அணுகலாம்,
நாங்கள் சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளைப்
பற்றி பேசுகிறோம். இந்த பிரபஞ்சத்தில்
குறைந்தது ஒரு டிரில்லியன் விண்மீன்
திரள்களை உருவாக்கியது, அவற்றில் ஒன்று
பால்வெளி, நமது விண்மீன் ஆகும், ஒரு
பில்லியனுக்கும் அதிகமான நட்சத்திரங்கள்
உள்ளன, அந்த சிறிய நட்சத்திரங்களில்
ஒன்றைச் சுற்றி, ஒன்பது கிரகங்களைக்

கொண்ட சூரிய குடும்பம் உள்ளது மற்றும் அந்த ஒன்பதில் ஒன்றில் கிரகங்கள், ஐந்து பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் உள்ளனர், ஒவ்வொரு மனிதனும் அவர்களில் ஒருவர் மட்டுமே. சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளை தைரியமாக அணுகக்கூடிய பாவிகள் நாங்கள். நியாயப்படுத்துவதன் விளைவு அது.

கடைசியாக நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் பயமின்றி கடவுளுக்கு முன்பாக நிற்கலாம். சிலர் கேட்கக்கூடிய பயங்கரமான வார்த்தைகள் "மனிதர்களுக்கு ஒரு முறை இறப்பது போல், ஆனால் இதற்குப் பிறகு தீர்ப்பு." (எபிரெயர் 9:27) கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களும், அதனால் நியாயப்படுத்தப்படுபவர்களும் பின்வருவனவற்றில் ஆறுதலடைகிறார்கள்: "ஜீவன் வெளிப்பட்டது, நாங்கள் பார்த்தோம், சாட்சியம் அளித்தோம், பிதாவினிடத்தில் இருந்த நித்திய ஜீவனை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். எங்களுக்கு." (1 யோவான் 1:2) "கண்டிப்பவர் யார்? கிறிஸ்துவே மரித்தவர், மேலும் உயிர்த்தெழுந்தார், அவர் கடவுளின் வலது பாரிசத்தில் இருக்கிறார், அவர் நமக்காக மன்றாடுகிறார்" (ரோமர் 8:34) மற்றும் "ஆகையால், அவர் மூலம் கடவுளிடம் வருபவர்களை அவர் முழுவதுமாக இரட்சிக்க முடியும், ஏனென்றால் அவர்களுக்காகப் பரிந்துபேசுவதற்காக அவர் எப்போதும் வாழ்கிறார்." (எபிரெயர் 7: 25) இந்த நாட்களில் ஒன்று நாம் கடவுளின் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போம். நாங்கள் தயாராக இருப்போமா? நாம் நியாயப்படுத்தப்படுவோமா?

1 யோவான் 2:1, "என் குழந்தைகளே, நீங்கள் பாவம் செய்யாதபடிக்கு இதை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். ஆனால் எவரேனும் பாவம் செய்தால், நம்முடைய பாதுகாப்பிற்காக பிதாவிடம் பேசுபவர் ஒருவர் இருக்கிறார்..." ரோமர் 8:34, "யார் யார்? கண்டனம் செய்கிறவனா? மரித்த கிறிஸ்து இயேசு... அதைவிட அதிகமாக உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவர்... தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருக்கிறார், நமக்காகப் பரிந்துபேசுகிறவர்." எபிரெயர் 7:25, "தன் மூலம் கடவுளிடம் வருபவர்களை அவர் முழுவதுமாக இரட்சிக்க முடியும் (அதைக் கேளுங்கள்), ஏனென்றால் அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேச அவர் எப்போதும் வாழ்கிறார்."

வெளிப்படுத்தல் 3:5 கூறுகிறது, ஜெயங்கொள்பவன் வெள்ளை உடையில்

இருப்பான், ஏனென்றால் அவர்கள் தகுதியானவர்கள். இந்த நாட்களில் ஒன்று நாம் தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போம். எங்களுக்கு வெள்ளை அங்கி வழங்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். நாம் சுத்தமாக இருப்பதால் அல்ல, மாறாக நம்மைச் சுத்தப்படுத்தி, சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளுக்கு முன்பாக நிற்க அனுமதிக்கும் ஒருவரை முழுமையாகவும் உண்மையாகவும் நம்பியிருப்பதால். நாம் வேறு என்ன கேட்க முடியும்? இந்த பிரபஞ்சத்தில் எது சிறப்பாக இருக்க முடியும்? Steve Flatt, Amazing Grace Amazing Grace பாடல் #1067

சாந்தப்படுத்துதல்

பரிகாரம் பற்றிய ஆய்வில், பாவம் ஒரு மனிதனுக்கும், பாவிக்கும், பாவமற்ற சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளுக்கும் இடையே ஒரு கடனை உருவாக்குகிறது என்பதைக் காண்கிறோம். கடனை அடைக்க வேண்டும். பாவியிடம் பணம் கொடுக்க எதுவும் இல்லை. பாவம் மனிதகுலத்திற்கும் தெய்வத்திற்கும் இடையே ஒரு கடனை மட்டும் உருவாக்கவில்லை; அது கடவுளின் கோபத்தையும் தூண்டுகிறது. கடவுள் பரிசுத்தமானவர் மற்றும் நீதியுள்ளவர், எனவே, பாவம் அவருடைய இயல்புக்கு முற்றிலும் அந்நியமானது. அவர் பாவத்தை வெறுக்கிறார், பாவம் கடவுளிடம் வரும்போது, அது அவரை கோபப்படுத்தும் ஒன்று. ஆதாமை பார். கடவுள் கட்டளையிட்டதை விட அவர் விரும்பியதைச் செய்து பாவம் செய்தார். இதன் விளைவாக, ஆதாம் கடவுளின் பிரசன்னத்திலிருந்தும், கடவுள் அவரை முதலில் வைத்த இடமான ஏதேனிலிருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டார். "எல்லோரும் பாவஞ்செய்து, தேவனுடைய மகிமைக்குக் குறைவுபட்டார்கள்" (ரோமர் 3:23), "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம், ஆனால் தேவனுடைய வரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நித்திய ஜீவன்" என்று தூண்டுதலால் பவுல் கூறுகிறார். (ரோமர் 6:23) மற்றும் "சத்தியத்தை அநியாயத்தில் அடக்குகிற மனிதர்களின் எல்லா தேவபக்திக்கும் அநீதிக்கும் எதிராக தேவனுடைய கோபம் பரலோகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டது." (ரோமர் 1:18) சிறிது நேரம் கழித்து, பவுல் கூறுகிறார்: "உங்கள் பிடிவாதத்தினாலும் மனந்திரும்பாத இருதயத்தினாலும், அவருடைய நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு

வெளிப்படும்போது, அவருடைய கோபத்தின் நாளுக்காக உங்கள்மேல் கோபத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறீர்கள். கடவுள் "ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் செய்தவற்றின் படி கொடுப்பார்." (ரோமர் 2:5-6) இதன் விளைவாக, "இவைகளினிமித்தம் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகள்மேல் தேவனுடைய கோபம் வருகிறது." (எபேசியர் 5:6; கொலோசெயர் 3:6ல் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது) 18) சிறிது நேரம் கழித்து பவுல் கூறுகிறார், "உங்கள் பிடிவாதத்தினாலும், மனந்திரும்பாத இருதயத்தினாலும், அவருடைய நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு வெளிப்படும் தேவனுடைய கோபத்தின் நாளுக்காக, உங்கள்மேல் கோபத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறீர்கள். கடவுள் "ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் செய்தவற்றின் படி கொடுப்பார்." (ரோமர் 2:5-6) இதன் விளைவாக, "இவைகளினிமித்தம் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகள்மேல் தேவனுடைய கோபம் வருகிறது." (எபேசியர் 5:6; கொலோசெயர் 3:6ல் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது) 18) சிறிது நேரம் கழித்து பவுல் கூறுகிறார், "உங்கள் பிடிவாதத்தினாலும், மனந்திரும்பாத இருதயத்தினாலும், அவருடைய நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு வெளிப்படும் தேவனுடைய கோபத்தின் நாளுக்காக, உங்கள்மேல் கோபத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறீர்கள். கடவுள் "ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் செய்தவற்றின் படி கொடுப்பார்." (ரோமர் 2:5-6) இதன் விளைவாக, "இவைகளினிமித்தம் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகள்மேல் தேவனுடைய கோபம் வருகிறது." (எபேசியர் 5:6; கொலோசெயர் 3:6ல் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது)

பாவம் அல்லது கீழ்ப்படியாமை என கடவுள் வகைப்படுத்தும் சில விஷயங்கள் யாவை? "ஆனால் விபச்சாரமும், எல்லா அசுத்தமும், பேராசையும், பரிசுத்தவான்களுக்கு ஏற்றதுபோல, உங்களுக்குள்ளே பெயரிடப்படாதிருக்கட்டும்; அசுத்தமோ, முட்டாள்தனமான பேச்சோ, கரடுமுரடான கேலியோ பொருந்தாதது, மாறாக நன்றி செலுத்துவது. இதை நீங்கள் அறிவீர்கள். , எந்த விபச்சாரக்காரனோ, அசுத்தமானவனோ, அல்லது விக்கிரகாராதனைக்காரனாகிய பேராசைக்காரனோ, கிறிஸ்துவின் மற்றும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் எந்தச் சுதந்தரமும் இல்லை." (எபேசியர் 5:3-5) "ஆனால் இப்பொழுது நீங்கள் கோபம், கோபம், பொறாமை, தூஷணம், உங்கள் வாயிலிருந்து வரும் அசுத்தமான

வார்த்தைகள் இவைகளையெல்லாம் விட்டுவிடுங்கள். ஒருவரோடொருவர் பொய் சொல்லாதீர்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் முதியவரைக் களைந்துவிட்டீர்கள். அவனுடைய செயல்களுடன்." (கொலோசெயர் 3:8-9)

கடவுளின் கோபம் பாவத்திற்கு எதிரானது (கீழ்ப்படியாமை). அந்த கோபம் எப்போதாவது நம் தற்போதைய காலங்களில் வெளிப்படும், கடவுள் தம்முடைய பாதத்தை கீழே வைத்து, கோடு வரைந்து, பாவத்தை மேலும் செல்ல அனுமதிக்கிறேன் என்று கூறுகிறார், அது பூமியை முற்றுகையிட என்ன செய்கிறது. ஆனால் அதை விட, இயேசு மீண்டும் வரும்போது கடவுளின் கோபம் மிக முழுமையாக வெளிப்படும், மேலும் இறுதி தீர்ப்பு இருக்கும். கர்த்தருக்கு உண்மையாக இருந்தவர்கள் அவருடன் வாழப் போவார்கள் என்று பைபிள் சொல்கிறது, அதே சமயம் உண்மை இல்லாதவர்கள் மூல மொழியில் கெஹென்னா என்று பைபிள் அழைக்கும் இடத்தில் தள்ளப்படுவார்கள் என்று சொல்கிறது. கெஹென்னா என்பது ஜெருசலேமின் சுவர்களுக்கு வெளியே ஒரு குப்பை மேடாக இருந்தது, அது கிட்டத்தட்ட தொடர்ந்து எரிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வகையான சூழலில் உங்களுக்கு நித்திய தண்டனை உள்ளது. பைபிள் அழுவதைப் பயன்படுத்துகிறது,

நம் கடவுள் கோபத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் என்ற கருத்தை பலர் வெறுக்கிறார்கள். இந்த மக்கள் கடவுள் இருக்கிறார் என்று நம்புகிறார்கள், கடவுள் அன்பு என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள், கடவுள் இரக்கமுள்ளவர் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள், மேலும் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீட்பின் வேலையை நம்புகிறார்கள். ஆனால் வெளிப்படையாக, கடவுளின் கோபத்தின் கோட்பாடு தங்களுக்குக் கீழே இருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் அல்லது கோபம் கடவுளுக்கு தகுதியற்றது என்ற பொய்யை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

மற்றவர்கள் கோபத்தைக் குறிப்பிடும்போது கோபத்தைப் பற்றி நினைக்கிறார்கள், யாரோ சிவப்பு நிறத்தைப் பார்த்து முற்றிலும் வெறித்தனமாக இருக்கிறார்கள். கடவுள் அப்படிச் செய்ய மாட்டார் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். 17 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜொனாதன் எட்வர்ட்ஸ் கடவுள் மனிதகுலத்துடன் விளையாடுவதைக் கண்டார், திறந்த நெருப்பின் மீது மனிதகுலத்தை வைத்திருந்தார். ஆனால் இவை கடவுளின் கோபத்தின் பைபிள் சித்தரிப்புகள் அல்ல.

மாறாக, பைபிளில் கடவுளின் கோபம் ஒருபோதும் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை, அவருடைய கோபம் கொடுமானது என்று கூறுகிறது.

கடவுள் வரும்போது அவருடைய கோபத்தை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. நீதித்துறை. இது சரியான தீர்ப்பை வழங்கும் அனைத்து சரியான நீதிபதியின் கோபம். "ஆனால், உங்கள் கடினத்தன்மைக்கும், மனந்திரும்பாத உங்கள் இதயத்திற்கும் ஏற்ப, கோபத்தின் நாளிலும், கடவுளின் நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு வெளிப்படும் நாளிலும் நீங்கள் கோபத்தை உங்களுக்காகப் பொக்கிஷமாக வைத்துக் கொள்கிறீர்கள்." (ரோமர் 2:5) கடவுளுடைய நியாயத்தீர்ப்பும் அவருடைய கோபமும் நீதியானதாக இருக்கும் என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். ஒரு விவேகமான, நேர்மையான நீதிபதி அந்த தண்டனைக்கு தகுதியான ஒருவருக்கு எதிராக தண்டனையை அறிவிப்பதை விட கடவுளின் கோபம் அதிக கோபமாகவோ அல்லது கொடுமையாகவோ இருக்காது. இது கட்டுப்பாட்டை மீறவில்லை. இது நீதித்துறை.

2. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. "வெற்று வார்த்தைகளால் யாரும் உங்களை ஏமாற்ற வேண்டாம், ஏனென்றால், கீழ்ப்படியாமையின் மகன்கள் மீது கடவுளின் கோபம் வருகிறது." (எபேசியர் 5:6) கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு கடவுளுடைய கோபம் வருகிறது. அவர்கள் கீழ்ப்படிதலைக் காட்டிலும் தங்கள் விருப்பங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர் "மாம்சத்தின் கிரியைகள் தெளிவாகத் தெரியும், அவை: விபச்சாரம், விபச்சாரம், அசுத்தம், அநாகரீகம், உருவ வழிபாடு, சூனியம், வெறுப்பு, சச்சரவுகள், பொறாமைகள், கோபத்தின் வெடிப்புகள், சுயநல லட்சியங்கள், கருத்து வேறுபாடுகள், பொறாமைகள், கொலைகள், குடிப்பழக்கம், களியாட்டங்கள் போன்றவற்றைப் பற்றி முன்னரே உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இது போன்ற செயல்களைச் செய்கிறவர்கள் கடவுளுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்க மாட்டார்கள் என்று நான் முன்பு உங்களுக்குச் சொன்னேன். (கலாத்தியர் 5:19-21) கொலோசெயர் 3:5-8 மேற்கண்ட பட்டியலில் பின்வருவனவற்றைச் சேர்க்கிறது: பேராசை, தீய ஆசை, பேராசை, கோபம், பொறாமை,

தூஷணம் மற்றும் உங்கள் வாயிலிருந்து
அசுத்தமான மொழி. அதனால்,

கடவுள் நம்மை மனிதர்களாக்கினார். நாம்
பலவீனமாக இருக்கிறோம், நாம்
பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள், மற்றும் நாம்
ஒவ்வொருவரும் முதிர்ச்சியடைகிறோம்,
நாம் சரியானதையும் தவறையும்
வேறுபடுத்தும்போது, பொதுவாக
பாவத்தைத் தேர்ந்தெடுப்போம்.
உண்மையில், ரோமர் 3:23 கூறுகிறது,
"எல்லோரும் பாவம் செய்து, தேவனுடைய
மகிமையிலிருந்து விலகிவிட்டார்கள்."
எனவே, அவர்களின் பலவீனத்தில், அவர்கள்
செய்யப் போவதைக் கடவுள் அறிந்திருக்கும்
தேர்வுகளுக்கு ஒருவர் உண்மையில்
பொறுப்பேற்க முடியுமா? நாம் அனைவரும்
பாவம் செய்யும் போது அவர் உண்மையில்
எப்படி அவர்களை நரகத்திற்கு
(கெஹன்னா) அனுப்ப முடியும்? அது என்ன
மாதிரியான தேர்வு? அங்குதான் நமது
சாந்தம் என்ற வார்த்தை வருகிறது.

நம்மில் ஒருவர் கூட அவருடைய கோபத்தால்
பாதிக்கப்படுவதைக் காண கடவுள்
விரும்பவில்லை, மேலும் அவர் நம்மைத்
தேர்ந்தெடுக்கும் திறனைக் கொடுத்து
நம்மை இன்னும் பாதிப்பதையச் செய்தார்.
"குமாரனை (இயேசு) விசுவாசிக்கிறவனுக்கு
நித்திய ஜீவன் உண்டு, ஆனால் குமாரனை
நிராகரிப்பவன் ஜீவனைக் காணமாட்டான்,
ஏனென்றால் தேவனுடைய கோபம்
அவன்மேல் நிலைத்திருக்கிறது"
என்பதற்கான தேர்வு நமக்கு இருக்கிறது.
(யோவான் 3:36) "நாம் பாவிகளாக
இருந்தபோதே கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்.
" (ரோமர் 5:8-9) பைபிள் தெளிவாகச்
சொல்வதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். ஒருவர்
இயேசுவை நம்பி, சுவீசேஷத்திற்குக்
கீழ்ப்படிந்து, ஞானஸ்நானத்தின் நீரிலிருந்து
ஒரு கிறிஸ்தவராக வந்து, கிறிஸ்துவின்
போதனைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால்,
அவர்கள் கடவுளின் கோபத்திலிருந்து
காப்பாற்றப்படுகிறார்கள். ஆனால் இயேசு
எப்படி வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறார்?
கிறிஸ்து எங்கே வருகிறார்? அவர் நமக்காக
பிராயச்சித்தம் செய்கிறார்.

சாந்தப்படுத்துதல் என்ற வார்த்தையின்
அர்த்தம் கோபத்தைத் திசைதிருப்புதல்
அல்லது அதைத் துள்ள அனுமதித்தல்.
மற்றொரு வடிவத்தில், ஒரு போர்வீரன்
போரில் ஈடுபடும் கேடயத்தை வரையறுக்க
இந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டது.
கவசத்தை வைத்து என்ன செய்வீர்கள்?
எதிரி வில் நாணத்தை அரிதாகப்
பின்வாங்கி, அம்பு பறக்க விடும்போது,
உங்களைத் தீங்கு விளைவிக்காமல் இருக்க
அதைத் திசைதிருப்ப கவசம் மேலே

செல்லும். ஒரு வாள் கீழே விழும்போது கவசம் மேலே செல்லும், அதனால் அது காற்றைத் தாக்கும், அது கேடயத்தை சிதைக்கும், ஆனால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். இப்போது நீங்கள் இயேசுவுடனான உறவைப் பார்க்க ஆரம்பிக்கிறீர்களா?

இயேசு நம் கோபத்தைத் திசை திருப்பினார். "அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரம், நம்முடைய பாவங்களுக்காக மட்டுமல்ல, முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் இருக்கிறார்." (1 யோவான் 2:2) அது ஒன்று இல்லையா? அவர் கேடயம்; அவர் நம் பாவங்களுக்காகவும், முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் கோபத்தைத் திசைதிருப்புவர். "கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள மீட்பின் மூலம் தம்முடைய கிருபையினாலே சுதந்திரமாக நீதிமாண்களாக்கப்படுதல், தேவன் தம்முடைய நீதியை வெளிக்காட்ட, தம்முடைய இரத்தத்தினாலே, விசுவாசத்தினாலே, தேவன் முன்பு செய்த பாவங்களைத் தம்முடைய சுகிப்புத்தன்மையினாலே கடந்துபோனார்." (ரோமர் 3:24). "இங்கே அன்பு இருக்கிறது, நாம் கடவுளை நேசித்தோம் என்பதல்ல, ஆனால் அவர் நம்மை நேசித்தார், மேலும் நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக (என்ஜுவியில் பிராயச்சித்த பலியாக) தன் மகனை அனுப்பினார்." 1 யோவான் 4:10) அது பெரியதல்லவா? இயேசு என் கடனை கடவுளுக்கு மட்டும் செலுத்தவில்லை, [என் பாவத்தால் ஏற்பட்ட கடனைப் போக்கினார்],

இப்போது அனைத்தையும் ஒன்றாக இணைக்கலாம். இயேசு சிலுவையில் தொங்கியபடி இறக்கும் போது, "எலோய், எலோயி, லாமா சபக்தானி? என் கடவுளே, என் கடவுளே ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்?" அந்த நேரத்தில் நித்தியத்தில் ஒரே ஒரு முறை, பிதாவாகிய கடவுள் குமாரனைக் கைவிட்டார். அவன் முதுகைத் திருப்பியிருந்தான். கடவுள் மற்றும் உலகம் படைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, கடவுளுடன் எப்போதும் பரிபூரணமான உறவைக் கொண்டிருந்த இயேசு, இனி அவருடைய இருப்பை உணர முடியவில்லை. ஏன் கூடாது? ஏனெனில், அவர் நமக்கு சாந்தப்படுத்தியவராக இருந்தார். அவர் அந்தப் பிரிவினையில் கடவுளின் கோபத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய பாவத்தைப் புதைத்துக்கொண்டிருந்தார், அதனால் நாம் பாவத்திற்கு இறப்பதன் மூலம் சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து அந்த சிலுவைக்கு வரும்போது, ஒரு புதிய சிருஷ்டியை எழுப்பி, அவருடைய நீதியைக் கோர ஞானஸ்நானத்தில் அவருடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டால், விடுதலை கிடைக்கும்.

பாவத்திலிருந்து. "ஆகையால், ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால், அவன் புதிய சிருஷ்டி, பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின; இதோ, அனைத்தும் புதிதாயின.

இது எப்படி முடியும்? பிராயச்சித்தம் மூலம். "ஏனென்றால், பாவம் செய்யாதவனை நமக்காகப் பாவமாக்கினார். (2 கொரிந்தியர் 5:21) பாவம் இல்லாதவன் பாவமாகி, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் கடவுளுடைய கோபத்தைத் திசைதிருப்பி, அதனால் நாம் வாழ முடியும்.

இதெல்லாம் எனக்கு என்ன அர்த்தம்?

1. நான் பாவி.
2. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்.
3. என் பாவத்தை நீக்க என்னிடம் எதுவும் இல்லை.
4. ஏதாவது செய்ய முடியாவிட்டால், நான் அழிந்துவிடுவேன்.
5. இயேசு கடவுள் மற்றும் அவரில் எல்லாம் படைக்கப்பட்டது.
6. இயேசு மாம்சமாகி மனிதர்களிடையே வாழ்ந்தார்.
7. இயேசு பாவம் இல்லாதவர்.
8. இயேசு பூமிக்கு வந்ததன் நோக்கம், பாவநிவாரண பலியாகவும், நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகவும் மாற வேண்டும் என்பதே.
9. இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு மனமுவந்து ஒப்புக்கொடுத்தபோது அவருடைய பணியை நிறைவேற்றினார்.
10. அவர் மூலமாகவும் அவரில்; அதாவது, கிறிஸ்துவில், நான் பாவம் மற்றும் கடவுளின் கோபத்திலிருந்து விடுபட முடியும்.
11. நான் அவருடைய நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய போதனையின்படி வாழ வேண்டும்.

அமேசிங் கிரேஸ் பாடம் # 1066 ஸ்டீவ் பிளாட் 7-21-1992

சமரசம்

வளர்ந்த பிறகு, உங்கள் பெற்றோர் எப்போதாவது உங்களுக்கு இடது காலணியை பரிசாகக் கொடுத்தார்களா, நீங்கள் நன்றாக இருந்தால், அடுத்த வருடம் நாங்கள் முன்னேறுவோம், அதற்கான சரியான ஷூவைத் தருவோம்? இல்லை, நீங்கள் அதை அனுபவித்ததில்லை. நீங்கள் இதை ஒருபோதும் அனுபவிக்காததற்குக் காரணம், பொதுவாக ஒரு ஷூ இல்லாமல் மற்றொன்று பயனற்றது; அவர்கள் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள், இல்லையா?

நல்லிணக்கம் என்பது பிரிக்கப்பட்ட இரண்டு விஷயங்களை ஒன்றாகக் கொண்டுவருவதாகும். ஒன்றாக இருக்கும் இரண்டு விஷயங்கள் தனித்தனியாக இருக்கக்கூடாது. அந்த விஷயங்கள் மீண்டும் ஒன்றிணைக்கப்படும்போது சமரசம் செய்யப்படுகின்றன. இடது மற்றும் வலது காலணிகள் மட்டுமே ஒன்றாக சேர்ந்தவை அல்ல.

மனிதனும் கடவுளும் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள். டேவிட் ஒருமுறை கூறினார், ஒரு மான் தண்ணீருக்காக கால்சட்டை போடுவது போல, கடவுளே என் ஆன்மா உனக்காக ஏங்குகிறது. (சங்கீதம் 42:1) அவருடைய மகன் சாலொமோன் கடவுளே எங்கள் இதயங்களில் நித்தியமாக எங்களை உருவாக்கினீர் என்றார். மனிதன் கடவுளோடு கூட்டுறவு கொள்வதற்காக படைக்கப்பட்டான். கடவுளுக்கு அஞ்சுபவர்கள் மற்றும் கடவுள் நம்பிக்கையாளர்களை விட அதிக நாத்திகர்கள் இந்த உலகில் இருக்கும் ஒரு காலமும் வரலாற்றில் இருந்ததில்லை. ஒவ்வொருவரும் கடவுளை அவர்கள் விரும்பும் விதத்தில் நம்புவார்கள் என்பதல்ல, ஆனால் அவருடன் கூட்டுறவு கொள்ள இந்த எல்லையற்ற தேவை இருப்பதை நாம் உணரும்படி கடவுள் நம்மை படைத்துள்ளார்.

ஆனால் பாவம் அந்த கூட்டுறவுக்கு தடையாகிவிட்டது. ரோமர் 3:23 கூறுகிறது, “எல்லோரும் பாவம் செய்து, தேவனுடைய மகிமையை அடையாதவர்களாகிவிட்டார்கள்.” ரோமர் 6:23, “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்” என்று பதிவு செய்கிறது. அந்த வார்த்தை நினைவிருக்கிறதா, மரணம்? இது பிரிவினை மட்டுமே குறிக்கிறது. இது ஒரு பயங்கரமான பிரிவு. ஆனால் நம் பாவத்தால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த பிரச்சனைகள் அனைத்தையும் கடவுள் ஒரே அடியில் தீர்த்துவிட்டார். முரண்பாடாக அவர் மரண தண்டனையின் ஒரு கருவியில் அவற்றைத் தீர்த்தார், ஒரு ரோமானிய சிலுவை. கடவுள் நாம் பரிசுத்தமாக இருப்பதை சாத்தியமாக்கினார், ஆனால் நம்முடைய பாவம் அந்தப் பரிசுத்தத்தை அழித்து, பின்வரும் விளைவுகளுடன் நம்மை விட்டுச் செல்கிறது:

1. நமது பிரிவினை நாம் கடவுளுக்குக் கடன்பட்டவர்களாகி விடுகிறோம். நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரம்

செய்வதன் மூலம் தேவன் சிலுவையில் அதைத் தீர்த்தார். நமக்காக நாம் செலுத்த முடியாத கடனை அவர் செலுத்தினார். பாவநிவிர்த்தி பற்றிய கருத்து 2 கொரிந்தியர் 5:21 இல் சுருக்கப்பட்டுள்ளது, "கடவுள் பாவம் செய்யாதவனை பாவமாக்கினார்".

2. நமது பாவம் கடவுளின் தண்டனையையும் கோபத்தையும் தூண்டுகிறது. நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்கிறார் கடவுள்! சிலுவையில் நான் உங்களுக்கு சாந்தப்படுத்தப் போகிறேன். அந்த பெரிய வார்த்தையின் அர்த்தம் கோபத்தை விலக்குவது, அதை திசை திருப்புவது. பைபிள் சொல்கிறது, 1 யோவான் 2:2 இயேசு கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்கு பரிகாரம் (பரிகார பலி) என்றும், நம்முடையது மட்டுமல்ல, முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்கும் கூட.

3. நம்முடைய பாவம் நம்மை கடவுளை அணுக தகுதியற்றவர்களாக ஆக்குகிறது. நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்கிறார் கடவுள்! "இப்போது அவருடைய இரத்தத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டபின், அவர் மூலமாக நாம் கோபாக்கினைக்கு நீங்கலாக இரட்சிக்கப்படுவோம்." (ரோமர் 5:9) இவை அனைத்தும் சிலுவையில் நிகழ்ந்தன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? நீங்கள் எப்போதாவது அதைப் பற்றி யோசிப்பதை நிறுத்திவிட்டீர்களா? உங்களால் கட்ட முடியாத பெரும் கடனைக் கவனித்துக்கொள்கிறீர்கள். நம்முடைய பாவங்களால் கடவுளிடமிருந்து வரும் கோபம் கடவுளின் கேடயத்தால் திசைதிருப்பப்படும். கடவுளின் முன்னிலையில் நாம் அடிமையாக, பூச்சியாக பயப்பட வேண்டியிருக்கும் என்ற உண்மை அகற்றப்பட்டது. கடவுள் கூறுகிறார், நான் உன்னை நியாயப்படுத்தப் போகிறேன், என் முன்னிலையில் நீங்கள் சரியான நிலையில் இருக்க அனுமதிக்கிறேன். அதெல்லாம் சிலுவையில் கவனித்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்தீர்களா?

சிலுவையின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கலாத்தியர் 6:14-ல் பவுல், "என் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையைத் தவிர எதிலும் நான் மேன்மைபாராட்டுவேன்" என்று கூறினார். பவுல் தனது கடந்த காலத்திலோ, அவருடைய எழுத்துக்களிலோ அல்லது அவருடைய நல்ல செயல்களிலோ மகிமைப்படுத்தவில்லை. இயேசுவின் வாழ்க்கையின் மற்ற பகுதிகளில் கூட அவர் பெருமை கொள்ளவில்லை. கன்னிப் பிறவியில் அவர் புகழ்வில்லை. அவர் அதை

நம்பினார், ஆனால் அவர் அதில் பெருமை கொள்ளவில்லை. அவர் போதனைகளில் பெருமை கொள்ளவில்லை. அவர் அற்புதங்களில் பெருமை கொள்ளவில்லை. உயிர்த்தெழுதலில் மகிமைப்பட்டதாக அவர் சொல்லவில்லை. நான் மகிமைப்படுவதற்குக் காரணம் சிலுவையின் காரணமாகும், அங்கேயே செய்யப்பட்ட அனைத்தும் காரணமாகும் என்றார்.

4. நம்முடைய பாவம் கடவுளுடனான நமது உறவை அழித்துவிட்டது. சிலுவையில், கடவுள் நம்பிக்கை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் மூலம் மனிதன் தன்னை கடவுளுடன் சமரசம் செய்ய சாத்தியமாக்கினார். பிரிந்திருக்கக்கூடாத இரண்டு விஷயங்களை மீண்டும் ஒன்றாக இணைத்தார். "அவராலேயே, பூமியில் உள்ளவைகளாக இருந்தாலும் சரி, பரலோகத்தில் உள்ளவைகளாக இருந்தாலும் சரி, அவருடைய சிலுவையின் இரத்தத்தினாலே சமாதானம் செய்துகொண்டு, அவராலேயே எல்லாவற்றையும் அவரோடு ஒப்புரவாக்க வேண்டும்." (கொலோசெயர் 1:20) "நாம் சத்துருவாக இருந்தபோது அவருடைய குமாரனின் மரணத்தினாலே தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டோமானால், சமரசம் செய்துகொண்டு, அவருடைய ஜீவனாலே இரட்சிக்கப்படுவோம். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக நாம் இப்போது ஒப்புரவாக்கத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம்." (ரோமர் 5:10, 11)

கொரிந்துவில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "இப்போது எல்லாம் கடவுளால் ஆனது, அவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் நம்மைத் தம்முடன் ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாக்கும் ஊழியத்தை நமக்குக் கொடுத்தார்." (2 கொரிந்தியர் 5:18) இந்த நல்லிணக்கத்தில் இரண்டு மிக மிக முக்கியமான பயன்பாடுகள் உள்ளன!

1. கடவுள் சமரசம் செய்பவர், நாம் சமரசம் செய்பவர். கடவுள் எல்லா வேலைகளையும் செய்தார். அவர் நகரவே இல்லை என்றாலும் அவருடன் எங்களை சமரசம் செய்தார். அவர் பாவம் செய்தவர் அல்ல. அவர் கோபம் அடையவில்லை. அவர் எப்போதும் இருந்த இடத்திலேயே இருந்துள்ளார். நாங்கள் அலைந்து திரிந்தவர்கள். ஆனால் அவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையின் மூலம் எல்லாவற்றையும் தன்னுடன் சமரசம் செய்தார். பாவம் செய்தோம். நாங்கள் கிளம்பினோம். நாங்கள் எங்கள் இதயங்களை கடினப்படுத்தினோம். நாங்கள் எங்கள் சாக்குப்போக்குகளைச் சொன்னோம். நாங்கள் அசிங்கமானோம்.

தேவன் அழைப்பையும் தேடுதலையும் செய்கிறார். எங்களின் பரிதாபமான நிலையில் உள்ள எங்களைக் கண்டு வீட்டுக்கு வருமாறு கெஞ்சினார். ஆனால் நாம் அவரை அடையாளம் கண்டு அவருடைய அழைப்பைக் கேட்க வேண்டும். "அவர் ஒரு மனிதனைப் போல தோற்றமளித்து, தம்மைத் தாழ்த்தி, மரணம் வரை, சிலுவை மரணம் வரை கீழ்ப்படிந்தார்." (பிலிப்பியர் 2:8) தேவன் மாம்சத்தை உடுத்திக்கொண்டு, நம்மிடையே வாழ்வதை விட சமரசம் செய்வது வேறென்ன இருக்க முடியும். நம் கைகளால் துன்பம்? அவர் தன்னை முழுமையாகச் சோதிக்கவும், முழுமையாகப் பலியாக்கவும் அனுமதித்தார், அது எளிதல்ல, பெருமை, ஆடம்பரம், சுயமரியாதை, எல்லாம் தெரிந்த கூட்டம், தான் கொடுத்த மதத்தின் பெயரால் அவரை சிலுவையில் அறைந்தது. பின்னர் அந்த சிலுவையில் இறக்கும் போது, "தந்தையே இவர்களை மன்னியும், ஏனெனில் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது."

அந்தச் சிலுவையைப் பார்த்து, அவர் நம்மை எவ்வளவு நேசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் வகையில், கடவுள் செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் செய்தார். யோவான் 3:16ஐப் பார்த்துவிட்டு, அதைத் துறுதுறுப்பாகச் சொல்வதில் நாம் குற்றவாளியாக இருக்க வேண்டாம். "ஏனெனில், தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனைத் தந்தருளும் அளவுக்கு உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்." "கடவுள் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனைக் கொடுத்தார்." நாங்கள் அதைப் பார்க்கிறோம், அவர் என்னை எப்படித் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று எனக்கு நானே சொல்கிறேன். நான் எப்படி பரலோகத்தில் வாழ வேண்டும் என்று தந்தை விரும்புவார். நீங்கள் இதுவரை அப்படிப் பார்த்ததில்லை என்றால், அந்த வெளிச்சத்தில் சிலுவையைப் பற்றி நீங்கள் ஒருபோதும் நினைக்கவில்லை என்றால், அதைப் பற்றி யோசித்து அந்த சிலுவையை ஈர்க்கவும். அதனால்தான் இயேசு சொன்னார், நான் உயர்த்தப்பட்டால், எல்லா மனிதர்களையும் என்னிடம் இழுத்துக்கொள்வேன். அதுதான் சமரசம், கடவுள் அதைச் செய்தார்.

2. அவர் எங்களுக்கு நல்லிணக்க அமைச்சகத்தை கொடுத்துள்ளார். கடவுள் நல்லிணக்கக் குற்றச்சாட்டை வழிநடத்துகிறார். கடவுள் லூக்கா 15 இல் உள்ள அன்பான தகப்பன், அந்த சிறுவனை வெகு தொலைவில் பார்த்ததும் அவனிடம்

ஓடி வந்து தழுவிக் கொள்கிறான். ஒரு நபர் அதைச் செய்து, சிலுவையில் ஏறிய குமாரனாகிய இயேசுவின் நபரில் கடவுளைக் கண்டு, அவரை நம்பும்போது, தற்போது வாழும் வாழ்க்கையிலிருந்து விலகி, இயேசுவின் அதிகாரத்தால் ஞானஸ்நானம் எடுக்கும்போது, அவர்களின் பாவங்கள் கழுவப்பட்டு, கடவுளின் ஆவியானவர். அவற்றை மாற்றும் வேலைக்குச் செல்லுங்கள். "கடவுளின் அன்பு நமக்கு அருளப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியானவரால் நம் இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டது." (ரோமர் 5:5) உலகத்திற்குச் சொல்லுங்கள், கடவுள் உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்தார், அவர் உங்களுக்காக என்ன செய்தார் என்பதைப் பாருங்கள். கடவுள் எவரும் அழியக்கூடாது என்று பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறார். நல்லிணக்கம் என்பது மிக அழகான வார்த்தைகளில் ஒன்றாகும். அமேசிங் கிரேஸ், பாடம் # 1068 ஸ்டீவ் பிளாட், 1-5-1992

புனிதப்படுத்துதல்

புனிதப்படுத்துதல் என்பது செயல்முறை அல்லது பிரிக்கப்பட்ட நிலை. தற்செயலாக, இது "பரிசுத்தம்" என்ற வார்த்தையின் அதே வேர் வார்த்தையாகும். அதுதான் புனிதம் என்றால், பிரித்து வைப்பது என்று பொருள். நாம் பெரும்பாலும் அதை முழுமையுடன் தொடர்புபடுத்துகிறோம். பரிசுத்தம் என்பது யாரோ ஒருவர் முற்றிலும் பரிபூரணமானவர் என்று நாம் நினைக்கிறோம். பல ஆண்டுகளாக, பரிசுத்தம் என்பது பரிசுத்தத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை புரிந்துகொண்ட சில நபர்கள், "ஓ, என்னால் அப்படி இருக்க முடியாது" என்று நினைத்திருக்கிறார்கள். வார்த்தையை தவறாக வரையறுக்க வேண்டாம். பொதுவாக இது பிரித்து வைப்பது என்று பொருள்.

இப்போது வேதப்பூர்வமாக, இது ஒரு புனித நோக்கத்திற்காக மதச்சார்பற்ற மற்றும் பாவத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. நீங்கள் பைபிளைப் படித்து, அந்த வார்த்தையைத் தேடினால், பரிசுத்தப்படுத்துங்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் அது நாட்கள் மற்றும் இடங்கள் மற்றும் விஷயங்களுக்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 2:3-ல், கடவுள் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த பிறகு, ஏழாம் நாளை அவர் "பரிசுத்தப்படுத்தினார்" என்று கூறுகிறது. அவர் அதைப் பரிசுத்தமாக்கினார், ஓய்வுநாளாகப் பிரித்தார். யாத்திராகமம் 29:43ஐப் பற்றி நான் நினைக்கிறேன், வாசஸ்தலத்தை அல்லது சந்திப்புக் கூடாரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், தேவன் "அங்கு நான் இஸ்ரவேல் புத்திரரைச் சந்திப்பேன், வாசஸ்தலம் என் மகிமையால் பரிசுத்தமாக்கப்படும்" என்று கூறினார். ஆனால், காலப்போக்கில் பழைய சட்டம் அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றியது மற்றும் சிலுவையில் இயேசுவின் இரத்தம் மனிதகுலத்திற்கு ஒரு புதிய உடன்படிக்கையை வாங்கியது. "புனிதப்படுத்துதல்" அல்லது "புனிதப்படுத்துதல்" என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு

உதாரணமாக, குடிகாரர்கள், விக்கிரக ஆராதனையாளர்கள், கொலைகாரர்கள், ஓரினச்சேர்க்கையாளர்கள் மற்றும் பாவச் செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லாவிதமான ஆட்களையும் பற்றி பவுல் பேசுகையில், "உங்களில் சிலர் அப்படிப்பட்டவர்கள். கர்த்தராகிய இயேசுவினாலும் நம்முடைய தேவனுடைய ஆவியினாலும்." (1 கொரிந்தியர் 6:11) மக்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையில் உங்கள் முழு ஆவியும், ஆத்துமாவும், சரீரமும் குற்றமற்றதாகக் காக்கப்படுவாராக." (1 தெசலோனிகேயர் 5:23) இப்போது இவை இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள். இன்னும் பல உள்ளன. கடவுள் சொல்கிறார், கிறிஸ்தவர், நீங்கள் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும், பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது என் விருப்பம், நீங்கள் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும், நீங்கள் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும், ஒரு நாள் மட்டுமல்ல, ஒரு கூடாரம் மட்டுமல்ல, மக்கள் புனிதப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். பரிசுத்தமாக்குதல் என்றால், எதில் இருந்து ஒதுக்கி வைப்பது? ஏன்? எந்த நோக்கத்திற்காக?

இயேசு தம் ஊழியத்தின்போதும், பூமியை விட்டுப் பிரிவதற்கு முன்பும், தம்முடைய சீடர்களுக்காகவும் அவர்களுக்குப் பின் வரப்போகும் அனைவருக்காகவும் ஜெபம் செய்தார். "நீ அவர்களை உலகத்திலிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கவில்லை, ஆனால் தீயவனிடமிருந்து அவர்களைக் காக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கவில்லை. நான் உலகத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல, அவர்களும் உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல, உமது சத்தியத்தால் அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துங்கள். இது உண்மை." (யோவான் 17:15-17) இப்போது அதன் அர்த்தம் என்ன? அவற்றைப் பிரித்து வைக்கவும். அவர்கள் உலகில் இருக்கிறார்கள். அவர் அவர்களை உலகத்திலிருந்து வெளியே எடுக்கும்படி கடவுளிடம் கேட்கவில்லை, ஆனால் சத்தியத்தால் அவர்களை வேறுபடுத்தினார். பின்னர் இயேசு கூறினார் "நீங்கள் என்னை உலகிற்கு அனுப்பியது போல், நானும் அவர்களை உலகிற்கு அனுப்பினேன். அவர்களும் சத்தியத்தால் பரிசுத்தப்படுத்தப்படுவதற்காக, அவர்களுக்காக நான் என்னைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறேன்" (வச. 18, 19). அவர்கள் நலனுக்காக, அவர்களும் பிரிந்து செல்வதற்காகவே நான் என்னை ஒதுக்கிவிட்டேன் என்று கூறுகிறார். நாம் உலகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கக் கூடாது;

கொலோசெயர் 3:1-3 உலகத்தின் மதிப்பு அமைப்பிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட செய்தியைப் பிடிக்கிறது. அதை பார். "நீங்கள் கிறிஸ்துவோடு எழுப்பப்பட்டிருந்தால், மேலே உள்ளவைகளைத் தேடுங்கள், கிறிஸ்து கடவுளின் வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார், பூமியில் உள்ளவைகளில் அல்ல, மேலே உள்ளவற்றில் உங்கள் மனதை வைக்கவும், ஏனென்றால் நீங்கள் இறந்தீர்கள், உங்கள் வாழ்க்கை இருக்கிறது. கிறிஸ்துவுடன் கடவுளில் மறைந்துள்ளார்."

உலகத்தில் இல்லை என்று பைபிள் பேசும் போது, உலகம் என்பதன் கிரேக்க வார்த்தை காஸ்மோஸ். அது நமது கிரகத்தை

குறிக்காது. நீங்களும் நானும் வசிக்கும் இந்த பெரிய பழைய நிலம் மற்றும் நீர் பந்து என்று அர்த்தமல்ல. இது கிரகத்தின் மக்களைக் கூட அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. காஸ்மோஸ் என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம், இந்த கிரகத்தில் வசிக்கும் மக்கள் அனைவரின் மதிப்புகள், ஆசைகள், நோக்கங்கள், அபிலாஷைகள், உணர்வுகள். அது நம்மைச் சுற்றிலும் இருக்கும் மதிப்புமிக்க வளிமண்டலமாகும், அது நம்மை வலப்புறமும் இடப்புறமும் குண்டுவீசித் தாக்குகிறது, நம் கண்கள் மற்றும் காதுகளால் நாம் தினமும் சுவாசிக்கிறோம். அதுதான் உலகம். மனிதன் பாவம் செய்து ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டதிலிருந்து அவனது மதிப்பு அமைப்பு இருள் இளவரசனால் ஆதிக்கம் செலுத்தியது, பழைய சாத்தானாலேயே ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள்.

1 யோவான் 2:16 இன் படி, உலக அமைப்பான காஸ்மோஸில் மூன்று விஷயங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. அவை அ) சதையின் இச்சை, ஆ) கண்களின் இச்சை மற்றும் இ) வாழ்வின் பெருமை. அதுவே உலகின் செய்தி மற்றும் அது உங்களை கடவுளிடமிருந்து விலக்க முயற்சிக்கிறது. பரிசுத்தம் என்பது இந்த மூன்று விஷயங்களிலிருந்தும் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறது, அவர்களின் கண நேர இன்பங்களுக்கு ஆட்படுவதில்லை. ஓ, நாம் அவர்கள் மத்தியில் வாழ வேண்டும் மற்றும் அவர்களின் முறையீட்டால் வெடிக்க வேண்டும் (அவர்களைப் பார்ப்பது, கேட்பது, அவர்களைப் பற்றி வாசிப்பது, ஆனால் அவர்களின் முறையீட்டால் ஏமாறாமல் இருப்பது). அவர்களின் மதிப்பு அமைப்பு நமது மதிப்பு அமைப்பாக இருக்கப் போவதில்லை, இது நம்மை உலகத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கிறது, ஏனெனில் நமது வாழ்க்கை முறை கடவுளின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப உள்ளது மற்றும் நமது பாசம் கடவுளின் விஷயங்களில் உள்ளது.

புனிதம் எவ்வாறு நிகழ்கிறது? ஒரு பொதுவான நம்பிக்கை என்னவென்றால், நம்முடைய சொந்த மன உறுதி, உறுதிப்பாடு, விடாமுயற்சி மற்றும்

சட்டத்தை கடைபிடிப்பதன் மூலம் நாம் நம்மை புனிதப்படுத்துகிறோம். நாம் நம்மை பரிசுத்தமாக்குகிறோம். நாம் நம்மைப் பிரித்துக் கொள்கிறோம். சரி, பைபிள் அதைக் கற்பிக்கவில்லை. எந்த மனிதனும் நியாயப்பிரமாணத்தை முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்றும் பாவத்திலிருந்து தன்னை ஒதுக்கிவைக்கவில்லை என்றும் பைபிள் போதிக்கிறது. கிறிஸ்து மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் இரத்தத்தின் மூலம் கடவுளால் நாம் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம், ஒதுக்கப்பட்டுள்ளோம் அல்லது பரிசுத்தமாக இருக்கிறோம் என்று வேதம் கற்பிக்கிறது. "அவர் [இயேசு] வாசலுக்கு வெளியே துன்பப்பட்ட தம் சொந்த இரத்தத்தால் மக்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவார்." (எபிரெயர் 13:12) "பரிசுத்தப்படுத்துகிறவர் மற்றும் பரிசுத்தமாக்கப்படுபவர்கள் இருவரும் ஒருவரே, அதனால் அவர்களைச் சகோதரர்கள் என்று அழைக்க அவர் வெட்கப்படுவதில்லை." (எபிரெயர் 2:11) பரிசுத்தத்தின் மூலக்கூறு, நமக்காகப் பரிகாரம் செய்த அதே விஷயம், நமக்காகப் பரிகாரம் செய்தது. அதே விஷயம் நம்மை நியாயப்படுத்தியது, அதே விஷயம் நம்மை சமரசப்படுத்துகிறது மற்றும் அது நம்மை புனிதப்படுத்துகிறது. அது இயேசுவின் இரத்தம்.

பரிசுத்தமாக்கும் சக்தி இரத்தம். பரிசுத்தமாக்குதலின் முகவராகிய பரிசுத்த ஆவியானவர் வேதத்தில் சமமாகத் தெரிகிறது. "ஆனால், கர்த்தருக்குப் பிரியமான சகோதரரே, உங்களுக்காக எப்பொழுதும் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்த நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், ஏனென்றால் தேவன் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆவியானவரால் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதன் மூலமும் சத்தியத்தின் மீதான நம்பிக்கையின் மூலமும் இரட்சிப்புக்காக உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்." (2 தெசலோனிகேயர் 2:13) அந்த வசனம், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆவியானவரின் முகவர், பரிசுத்தப்படுத்தும் வேலை என்று கூறுகிறது. மக்கள் கிறிஸ்துவிடம் வரும்போது தங்களைத் தாங்களே ஒதுக்கிக்கொள்வதில்லை, அது இரத்தத்தின்

வல்லமை மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையின் மூலம். அப்படியென்றால் அது எப்போது நிகழ்கிறது, ஒருவர் கிறிஸ்தவராக மாறும்போது அது நிகழ்கிறது.

1 பேதுரு 1:2ல், இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக, ஆவியானவரின் பரிசுத்தமான வேலையின் மூலம், பிதாவாகிய தேவனின் முன்னறிவிப்பின்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைப் பற்றி பேதுரு பேசுகிறார்.

"நான் புறஜாதிகளுக்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனாகவும், தேவனுடைய சிவசேஷத்தை ஊழியஞ்செய்யவும், புறஜாதியாரின் காணிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவும், பரிசுத்த ஆவியால் பரிசுத்தப்படுத்தப்படவும்" தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக பவுல் கூறினார். (ரோமர் 15:16) அவர் கிறிஸ்துவிடம் வந்தபோது தன்னைத்தானே ஒதுக்கி வைக்கவில்லை, இரத்தத்தின் வல்லமையினாலும் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலும் அவர் பிரித்தெடுக்கப்பட்டார். யாராவது சிவசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறும்போதெல்லாம் இது நிகழ்கிறது. "ஆனால் நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலும், நம்முடைய தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமான்களாக்கப்பட்டீர்கள்." (1 கொரிந்தியர் 6:11) நீங்கள் சிவசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தபோது இவை அனைத்தும் நடந்தன. நீங்கள் கழுவப்பட்டுவிட்டீர்கள், நீங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் நியாயப்படுத்தப்படுகிறீர்கள், உங்களைப் பிரித்த கடவுளின் ஆவி நீங்கள் அவரை அனுமதித்தால் விலகி இருக்க உங்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பார். ஆனால் உங்கள் புனிதத்தை இழக்கும் உரிமையை நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள்.

ஆம், அந்த உரிமையை இழக்க நாம் தேர்வு செய்யலாம். "ஆகையால், தான் நிற்பதாக நினைக்கிறவன் விழுந்துவிடாதபடி எச்சரிக்கையாக இருக்கட்டும்." (1

கொரிந்தியர் 10:12) "ஏனெனில், சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்ற பிறகு நாம் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தால், பாவங்களுக்கான பலி இனி இருக்காது." (எபிரெயர் 10:26) நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறும்போது, கடவுள் உங்களை உலகத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைப்பார், நீங்கள் மீண்டும் உலகத்திற்குச் செல்லத் தேர்வுசெய்யாத வரையில் நீங்கள் பிரிந்து இருப்பீர்கள். இந்த வசனங்கள் "ஒருமுறை இரட்சிக்கப்பட்டால் எப்பொழுதும் இரட்சிக்கப்படும்" அல்லது உங்கள் இரட்சிப்பை இழக்க நீங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற கோட்பாட்டை ஆதரிக்கவில்லை. உலகம் முழுவதையும் விட மதிப்புமிக்க கடவுள் கொடுத்ததை விட்டுவிடாதீர்கள்.

ஆனால் நான் ஏன் புனிதப்படுத்தப்பட வேண்டும்? கடவுளின் இரத்தம் என்னை பாவத்திலிருந்து சுத்தப்படுத்தினால், நான் தொடர்ந்து பாவம் செய்து கொண்டே இருப்பதா இல்லையா என்பதில் என்ன வித்தியாசம்? இதே கேள்வியை ரோமர் 6ல் கேட்கப்பட்டது, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரோமில் சில கிறிஸ்தவர்கள் சொன்னார்கள், இயேசுவின் இரத்தம் சுத்திகரிக்கப்படுகிறதா என்று உங்களுக்குத் தெரியும், ஏன் பாவத்தை அனுபவிக்கக்கூடாது, அதையெல்லாம் சுத்தப்படுத்தட்டும். ரோமர் 6:1ல், "கடவுள் தடைசெய்யட்டும்" என்று பவுல் கூறுகிறார்.

உலக மதிப்பு முறையான காஸ்மோஸைப் பின்பற்றாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், நாம் கடவுளுக்கு மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். "கடவுளின் விருப்பம், உங்கள் பரிசுத்தமாக்குதல்: நீங்கள் பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும்; நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்தத்திலும் மரியாதையிலும் தங்கள் சொந்த பாத்திரத்தை எப்படி வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்." (1 தெசலோனிகேயர் 4:3-4) கடவுள் உங்களை வாழ அழைத்த விதத்தில் நாம் வாழும்போது அது கடவுளுக்கு மகிமையைக் கொண்டுவருவதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். "நீங்கள் விலைக்கு வாங்கப்பட்டீர்கள்; ஆகையால்

தேவனுடைய சரீரத்திலும் உங்கள்
ஆவியிலும் தேவனை
மகிமைப்படுத்துங்கள்." (1 கொரி. 6:20)

இரண்டாவது காரணம் நாம் கடவுளின்
தூதர்கள். (2 கொரிந்தியர் 5:20)
வெறுமையான மற்றும் வெற்று வாழ்க்கை
முறையில் வாழும், காஸ்மோஸ்,
உலகத்தைத் தேடும் ஒரு உலகத்திற்கு
கிறிஸ்துவை எப்படிக் காட்டப் போகிறோம்?
அதே டிரம்மரின் துடிப்பைப் பின்பற்றினால்,
அதிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றும்
ஒன்றை நாம் எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டப்
போகிறோம்? நம்மால் முடியாது. உன்னால்
முடியாது. என்னால் முடியாது. கிறிஸ்துவின்
இரத்தத்தினாலும், ஆவியின்
வல்லமையினாலும் நீங்கள்
பிரித்தெடுக்கப்பட்டீர்கள். நீங்கள் ஒதுக்கி
வைக்கப்பட்டால், உலகம் அதைப்
பார்க்கிறது. அது ஒரு நோக்கமற்ற உலகம்
உண்மையில் விரும்பாத ஒன்று.
கிறிஸ்துவின் தூதராக, அவர் எனக்குக்
கொடுத்த பரிசுத்தத்தை நான் இழக்கத்
துணியவில்லை. இது உண்மையில் ஒரு
பயங்கரமான, பழைய, உலர்ந்த, தூசி
நிறைந்த சாமியார் வார்த்தை அல்ல,
இல்லையா? தனித்து விடுவோம். நீங்கள்
அந்த அழைப்பிற்கு அடிபணிந்தால், கடவுள்
உங்களுக்கு வளமான மற்றும் முழுமையான
ஆன்மீக வாழ்க்கையைத் தருவார்.

இந்த உலகத்தின் மதிப்புகளுக்கு
இணங்காமல் இருப்பதன் மூலம்,
வெறுமையான மற்றும் வெற்று வாழ்க்கை
முறையில் வாழும் ஒரு உலகத்தை, கிறிஸ்து
இயேசுவில் நித்திய வாழ்வுக்கான
நம்பிக்கையுடன் சிறந்த, முழுமையான
மற்றும் பணக்கார வாழ்க்கை முறையைக்
காட்டுகிறோம். கடவுள் நமக்கு அளித்த
பரிசுத்தத்தை இழக்கத்
துணியாதீர்கள். அமேசிங் கிரேஸ் பாடம் # 1070
ஸ்டீவ் ஃப்ளாட்டிலிருந்து தழுவியது

--	--